

OCENA

startu reprezentacji Polski
w Mistrzostwach Świata Seniorów w Płowdiw (Bułgaria)
9-16.09.2018

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Świata Seniorów**

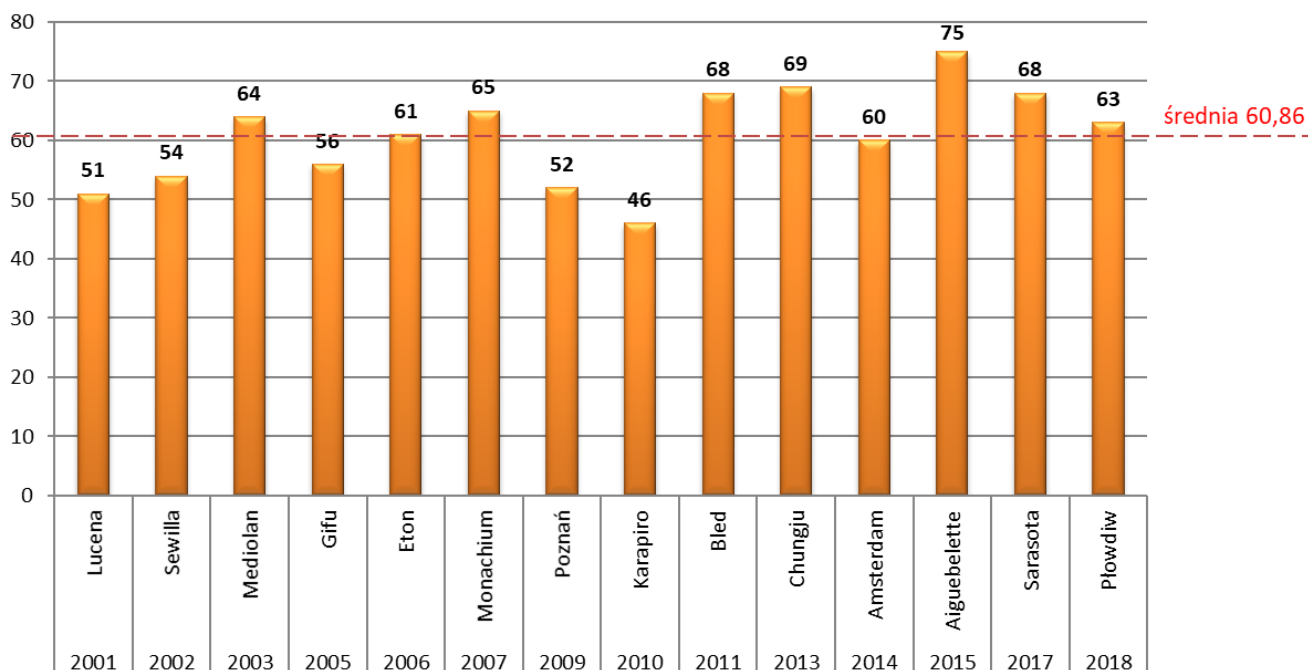
9 – 16 września 2018 roku

Płowdiw (Bułgaria)

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Seniorów były XXXVII z kolei, a włączając do tego Mistrzostwa Świata Seniorów w konkurencjach neolimpijskich jakie rozgrywane są w latach Igrzysk Olimpijskich, były to już XXXVIII Mistrzostwa Świata Seniorów w wioślarstwie. Mistrzostwa Świata Seniorów w wioślarstwie rozgrywane są od 1962 roku. Pierwsze pięć edycji rozegrano co cztery lata, a od 1974 roku odbywają każdego roku. Z tym, że konkurencje kobiece rozgrywane były od 1974 roku. W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Płowdiv wzięło udział 63 narodowych federacji, ze 155 zrzeszonych obecnie w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Dla przypomnienia należy dodać, że w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro uczestniczyło 69 państw. Rekordowa liczba uczestniczących federacji w dotychczas rozegranych Mistrzostwach Świata, była w 2015 roku we francuskim Aiguebelette, które były zarazem kwalifikacjami olimpijskimi do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro, gdzie startowało 75 narodowych federacji wioślarskich. Natomiast najmniej federacji wioślarskich w ostatnich osiemnastu latach uczestniczyła w Mistrzostwach Świata 2010 roku w Nowej Zelandii na jeziorze Karapiro.

**ILOŚĆ STARTUJĄCYCH REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW
W LATACH 2001-2018**

W Płowdiv wystartowały federacje wioślarskie reprezentujące wszystkie kontynenty świata w następującej ilości:

- Europa 35
- Afryka 8
- Azja 8
- Ameryka Płn. 4
- Ameryka Płd. 5
- Australia i Oceania 3

Po raz pierwszy, zgodnie z nowym programem konkurencji zatwierdzonym na Kongresie Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA w ubiegłym roku w Sarasocie łącznie rozegrano 20 konkurencji, po 10 tych samych konkurencji kobiecych i męskich. W tym 14 objętych programem Igrzysk Olimpijskich, 6 tzw. „nieolimpijskich”. W programie Mistrzostw Świata całkowicie wycofano, czwórkę bez sternika wagi lekkiej, która dotychczas była nawet rozgrywana w programie Igrzysk Olimpijskich, a nasza federacja zdobyła w niej nawet srebrny medal w Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie.

W Plovdiv rozegrano także 8 konkurencji osób niepełnosprawnych. Po trzy kobiece i męskie (dwójki bez sternika i po dwie jedyńki) oraz dwie mieszane (dwójka podwójna i czwórka ze sternikiem).

Wśród czternastu objętych programem Igrzysk Olimpijskich jest teraz siedem konkurencji kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i podobnie siedem męskich w tym także jedna wagi lekkiej. W miejsce wycofanej czwórki bez sternika wagi lekkiej do programu przesunięto z konkurencji „nieolimpijskich” czwórkę bez sterniczki kobiet.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencje żeńskie:

- W1x - jedyńka
- W2x - dwójka podwójna
- W2- - dwójka bez sterniczki
- W4- - czwórka bez sterniczki
- W4x – czwórka podwójna
- W8+ - ósemka
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- M1x - jedyńka
- M2x - dwójka podwójna
- M2- - dwójka bez sternika
- M4- - czwórka bez sternika
- M4x - czwórka podwójna
- M8+ - ósemka
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

W ramach konkurencji tzw. nieolimpijskich rozegrano teraz trzy konkurencje żeńskie wagi lekkiej i trzy męskie wagi lekkiej. W stosunku do poprzednich lat wycofano dwójkę ze sternikiem wagi otwartej mężczyzn, a dodano dwójkę bez sterniczki wagi lekkiej kobiet.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencje żeńskie:

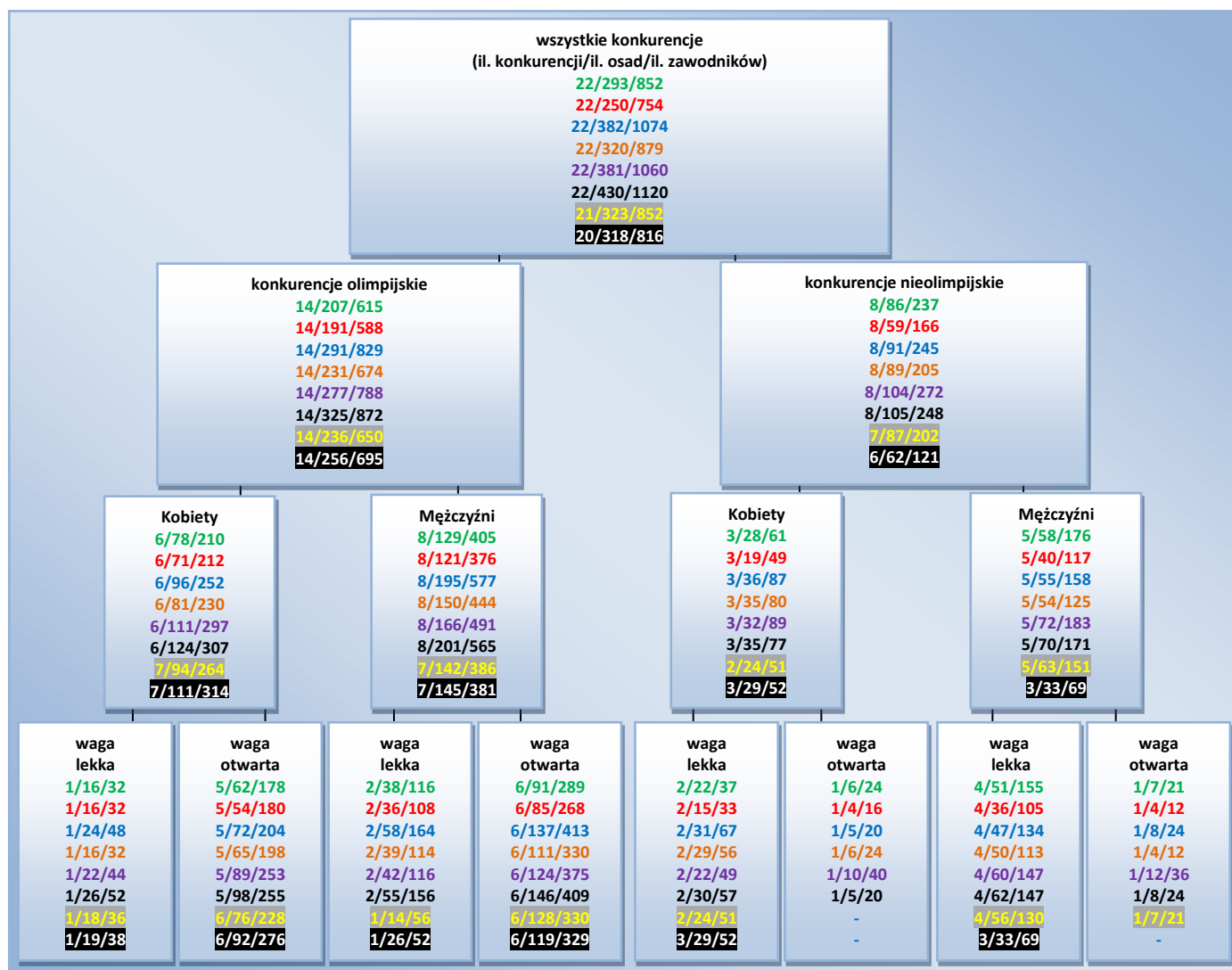
- LW1x - jedyńka wagi lekkiej
- LW2- - dwójka bez sterniczki wagi lekkiej
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- LM1x - jedyńka wagi lekkiej
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej
- LM4x – czwórka podwójna wagi lekkiej

W wyniku zmian programowych w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów rozegrano najmniejszą ilość konkurencji w porównywanym okresie od 2009 roku. W latach 2009 – 2011 rozgrywano 22 konkurencje. W roku 2012 roku nie rozegrano czwórek bez sterniczki, gdy była to konkurencja „nieolimpijska” i zgodnie z przyjętym regulaminem wycofano ją po tym jak przez trzy kolejne lata zgłaszano do niej mniej niż siedem osad. Jednak kongres nadzwyczajny FISA przywrócił tą konkurencję do programu Mistrzostw Świata z uwagi na politykę wyrównywania w wioślarstwie szans kobiet i mężczyzn. W wyniku tej decyzji w latach 2013 – 2017 ponownie rozgrywano 22 konkurencje. Jednak w roku 2016 i 2017 z tych samych przyczyn regulaminowych, co wcześniej czwórkę bez sterniczki kobiet wycofano ósemkę wagi lekkiej mężczyzn.

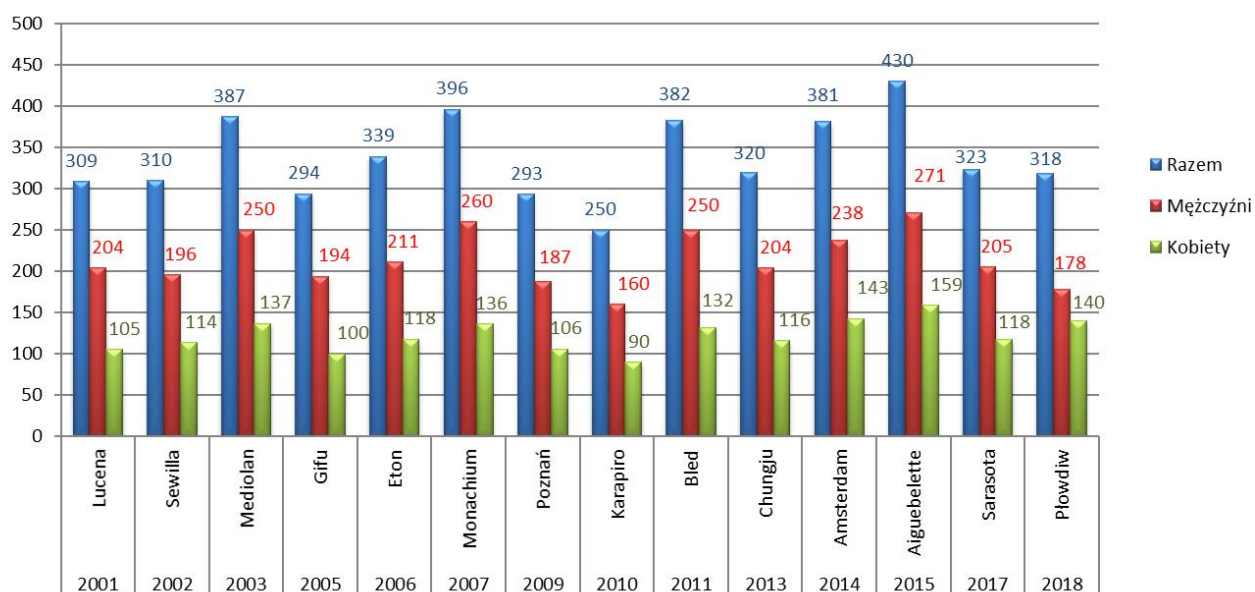
Ilość wszystkich startujących osad i zawodników w Mistrzostwach Świata od 2009 roku oraz ich podział ze względu płeć i wagę (lekką i otwartą) przedstawia poniższy diagram:

KOLOR ZIELONY	- ROK 2009 – Poznań
KOLOR CZERWONY	- ROK 2010 – Karapiro, Nowa Zelandia
KOLOR NIEBIESKI	- ROK 2011 – Bled, Słowenia
KOLOR POMARAŃCZOWY	- ROK 2013 – Chungju, Korea Płd.
KOLOR FIOLETOWY	- ROK 2014 – Amsterdam, Holandia
KOLOR CZARNY	- ROK 2015 – Aiguebelette, Francja
KOLOR ŻÓŁTY	- ROK 2017 – Sarasota, USA
KOLOR BIAŁY	- ROK 2018 – Płowdiw, Bułgaria

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów łącznie wystartowało 318 osad, w tym 178 męskich i 140 kobiecych, co daje procentowy stosunek udziału 56% osad mężczyzn do 44% osad kobiet. Jest to wynikiem głównie zrównania ilości konkurencji kobiet i mężczyzn oraz maksymalnej ilości zawodniczek i zawodników możliwych do zgłoszenia w poszczególnych reprezentacjach zgodnie ze światowym trendem.

ILOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

- 318 osad jest dziewiątą liczbą w przeciągu czternastu rozgrywanych Mistrzostw Świata od 2001 roku.
- Liczba 140 osad kobiecych startujących w tegorocznych mistrzostwach była trzecią w kolejności w przeciągu ostatnich osiemnastu lat.
- Natomiast liczba 178 osad męskich była drugą z najmniejszych w porównywanym okresie od 2001 roku po mistrzostwach 2010 roku w Nowozelandzkim Karapiro

W tegorocznych Mistrzostwach świata najwięcej osad zgłoszono kolejno w następujących konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość osad
1	Jedynkach mężczyzn	32
2	Dwójkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	26
3	Dwójkach bez sternika mężczyzn	25
4	Dwójkach podwójnych mężczyzn	23
5	Jedynkach kobiet	22
6	Jedynkach wagi lekkiej kobiet	20
7-8	Jedynkach wagi lekkiej mężczyzn Dwójkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	19
9-10	Dwójkach podwójnych kobiet Czwórkach bez sternika mężczyzn	18
11-12	Dwójkach bez sterniczki kobiet Czwórkach podwójnych kobiet	15
13	Czwórkach bez sterniczki kobiet	13
14	Czwórkach podwójnych mężczyzn	12
15	Czwórkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	11
16	Ósemkach mężczyzn	9
17	Ósemkach kobiet	8
18	Czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	7
19	Dwójkach bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	3
20	Dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet	2

Kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje „nieolimpijskie”.

- W Mistrzostwach Świata w Płowdiu najwięcej osad wystartowało w jedynkach mężczyzn.
- Na czterech pierwszych pozycjach pod względem ilości startujących osad znalazły się konkurencje męskie.
- Najbardziej obsadzoną kobietą konkurencją, podobnie jak męską była także jedynka.
- Trzy ostatnie w tym zestawieniu to „nieolimpijskie” konkurencje wagi lekkiej, w tym dwie, w których nie obsadzono nawet pełnego finału i o ile może być zrozumiała mała ilość zgłoszeń w dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet - konkurencji, która po wielu latach powróciła do programu Mistrzostw Świata, to w konkurencji cały czas rozgrywanej - dwójek bez sternika wagi mężczyzn zawsze było stosunkowo wiele zgłoszeń. Jednak po decyzji wycofania z programu, a szczególnie z programu Igrzysk Olimpijskich jedynej męskiej osady „długowiosłowej” czwórki bez sternika wagi lekkiej, spadło również zainteresowanie poszczególnych federacji dwójką, która była swego rodzaju zapleczem dla czwórki.
- Wśród pięciu konkurencji z najmniejszą ilością startujących osad znalazły się także obie ósemki. Głównym powodem takiej sytuacji są duże koszty utrzymania przygotowań grupy 14-16 zawodników na wysokim poziomie, aby w wewnętrznej rywalizacji wyłonić ósemkę mającą szansę na podjęcie walki, chociażby o finał A. Dochodzą do tego także koszty transportu lub wypożyczenia łodzi, a do tego niewiele państw ma tak szerokie wioślarstwo u siebie, aby znaleźć odpowiednie zawodniczki czy zawodników do wspólnej ciężkiej pracy w jednym miejscu.
- Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono natomiast rekordowe ilości czwórek podwójnych i czwórek bez sterniczki kobiet. Szczególnie wzrost ilości zgłoszeń w czwórkach bez sterniczki jest efektem włączenia tej konkurencji do programu Igrzysk Olimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓLEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	20
2	Włochy	19
3	Wielka Brytania	17
4	Niemcy	16
5-6	Australia, Nowa Zelandia	13
7-8	Holandia, Polska	12
9-11	Francja, Kanada, Ukraina	11
12	Rosja	10
13-15	Dania, Rumunia, Szwajcaria	9
16-17	Chiny, Irlandia	8
18	Czechy	7
19-21	Austria, Hiszpania, Węgry	6
22-24	Białoruś, Norwegia, Południowa Afryka	5
25-28	Argentyna, Grecja, Japonia, Litwa	4
29-35	Algieria, Bułgaria, Chile, Egipt, Serbia, Szwecja, Tajlandia	3
36-43	Belgia, Brazylia, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Hongkong, Izrael, Turcja	2
44-60	Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Katar, Łotwa, Meksyk, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Trinidad i Tobago, Tunezja, Vanuatu, Zimbabwe	1

- W powyższym zestawieniu ujętych jest 60 federacji pomimo 63 uczestniczących w tegorocznych Mistrzostwach Świata, ponieważ Korea, Nigeria i Sri Lanka miały tym razem jedynie osady osób niepełnosprawnych.
- Swoje osady do wszystkich konkurencji, z założenia polityki startowej zgłosili tylko Amerykanie, którzy robią to również w Młodzieżowych Mistrzostwach i Mistrzostwach Świata Juniorów. Całkiem inną sprawą w ich przypadku jest finansowanie startu poszczególnych załóg. Na

Mistrzostwa Świata Seniorów wioślarska federacja wioślarska pokrywa koszty udziału tylko w konkurencjach olimpijskich, a pozostałych indywidualni sponsorzy (kluby, uczelnie, rodzice i inni). Natomiast, czym niższa grupa wiekowa tym mniejszy jest udział federacji w kosztach udziału zawodników, a zwiększa się udział innych podmiotów i rodziców.

- Do niedawna politykę zgłaszania kompletu osad w Mistrzostwach Świata wszystkich grup wiekowych prowadzili także Niemcy, ale w tym przypadku swego rodzaju kryzys, jaki przechodzi ich wioślarstwo spowodował, brak osad w niektórych konkurencjach na poziomie sportowym, który by zadowalał kierownictwo ich federacji.
- Również komplety osad w cyklach przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie oraz jeszcze pewien okres po igrzyskach zgłaszali Brytyjczycy, a było to głównie efektem zwiększonego finansowania Sportu, w tym również wioślarstwa, które przyniosło im w 2012 roku dziewięć medali olimpijskich na czternaście rozgrywanych konkurencji.
- Za to na drugim miejscu w zestawieniu z ilością zgłoszonych osad znaleźli się Włosi, którym w tych mistrzostwach zabrakło jedynie ósemki kobiet.
- Ponad ¼ uczestniczących (26,7%) w rywalizacji federacji miało w mistrzostwach tylko po jednej osadzie.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	10
2-3	Włochy, Wielka Brytania	9
4-7	Australia, Holandia, Kanada, Niemcy	7
8-10	Chiny, Nowa Zelandia, Polska	6
11-13	Rosja, Rumunia, Ukraina	5
14-16	Dania, Francja, Irlandia	4
17-19	Austria, Hiszpania, Szwajcaria	3
20-27	Algieria, Białoruś, Czechy, Japonia, Litwa, Południowa Afryka, Szwecja, Węgry	2
28-41	Brazylia, Chile, Egipt, Grecja, Hongkong, Izrael, Katar, Łotwa, Namibia, Norwegia, Portoryko, Tajlandia, Trinidad i Tobago, Tunezja	1

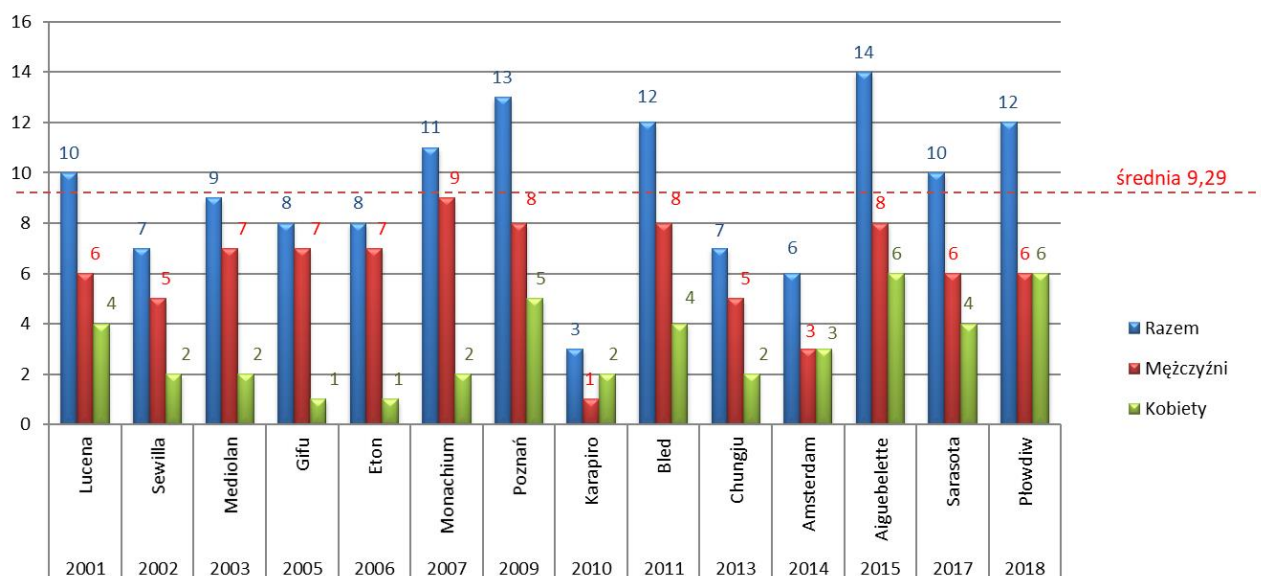
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	10
3	Niemcy	9
4	Wielka Brytania	8
5-6	Francja, Nowa Zelandia	7
7-10	Australia, Polska , Szwajcaria, Ukraina	6
11-14	Czechy, Dania, Holandia, Rosja	5
15-20	Argentyna, Irlandia, Kanada, Norwegia, Rumunia, Węgry	4
21-27	Austria, Białoruś, Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Południowa Afryka, Serbia	3
28-38	Belgia, Chile, Chiny, Chorwacja, Egipt, Estonia, Finlandia, Japonia, Litwa, Tajlandia, Turcja	2
39-54	Algieria, Azerbejdżan, Benin, Bahamy, Brazylia, Hongkong, Izrael, Meksyk, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Vanuatu, Zimbabwe	1

- Podobnie w rozbięciu na konkurencje kobiece i męskie w obu zestawieniach maksymalną ilość osad mieli Amerykanie, a wśród mężczyzn jeszcze Włosi. Osady w jednej konkurencji kobiecej zabrakło Włochom (ósemki) i Brytyjczykom (dwójki bez sterniczki wagi lekkiej). Natomiast w konkurencjach mężczyzn także jednej osady zabrakło Niemcom (dwójki bez sternika wagi lekkiej).
- 68,4% wszystkich uczestniczących federacji miało swoje osady w konkurencjach kobiecych i 90,0% w konkurencjach męskich.
- 35 federacji (58,4%) wszystkich uczestniczących miało swoje osady zarówno w konkurencjach kobiecych jak i męskich.
- Sześć federacji (10,0%) - Katar, Łotwa, Namibia, Portoryko, Trynidad i Tobago oraz Tunezja zgłosiło tylko osady w konkurencjach kobiecych.

- 19 federacji (31,7%) – Argentyna, Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Bułgaria, Belgia, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Meksyk, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Serbia, Turcja, Vanuatu i Zimbabwe miało w mistrzostwach tylko osady męskie.
- Polska z dwunastoma osadami wspólnie z Holandią znalazła się na siódmym miejscu w tym rankingu. Z sześcioma załogami kobiecymi wspólnie z Chinami i Nową Zelandią wśród państw mających swoje przedstawicielki w konkurencjach żeńskich znaleźliśmy się na ósmym miejscu, a z sześcioma męskimi wspólnie z Australią, Szwajcarią i Ukrainą na siódmym miejscu wśród federacji, które w swoich reprezentacjach miały osady męskie. Świadczy to o tym, że nasza federacja jest w czołówce 155 federacji, która stanowi o sile światowego wioślarstwa.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

- Dwanaście osad zgłoszonych przez naszą federację do tegorocznych Mistrzostw Świata Seniorów było trzecią ilością w okresie od Igrzysk Olimpijskich 2000 roku w Sydney. Więcej mieliśmy jedynie trzy lata temu we francuskim Aiguebelette, kiedy to dano szansę kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro wszystkim przygotowującym w trzyletnim cyklu osadom oraz w 2009 roku, kiedy Polska była gospodarzem Mistrzostw Świata w Poznaniu. Kolejne wielkości naszej reprezentacji były w mistrzostwach 2011 i 2007 roku, kiedy były zarazem głównymi kwalifikacjami do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.
- Sześć osad zgłoszonych przez Polskę w konkurencjach kobiecych było wyrównaniem rekordowej liczby ze wspomnianych mistrzostw 2015 roku, natomiast sześć osad męskich było ilością poniżej średniej w omawianym osiemnastoletnim okresie.

W czternastu konkurencjach olimpijskich komplet swoich osad mieli Amerykanie i Brytyjczycy, a po jednej mniej Włosi i Nowozelandczycy. Włochom, jak wspomniano zabrakło żeńskiej ósemki, a Nowej Zelandii kobiecej czwórki podwójnej. Kolejni w tym zestawieniu Niemcy nie mieli dwójki bez sterniczki i ósemki kobiet. Polska ze względu na ilość zgłoszonych osad w konkurencjach olimpijskich znalazła się wspólnie z Australią i Holandią w czwartej grupie państw na szóstym miejscu, nie zgłaszając skifistki oraz obu ósemek. Australia nie miała w swojej reprezentacji trzech dwójek podwójnych – kobiet i mężczyzn oraz męskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej, a Holendrzy także męskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej i obu jedynek.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	14
3-4	Nowa Zelandia, Włochy	13
5	Niemcy	12
6-8	Australia, Holandia, Polska	11
9	Ukraina	10
10-12	Francja, Kanada, Rumunia	9
13-14	Rosja, Szwajcaria	8
15	Irlandia	7
16-18	Chiny, Czechy, Dania	6
19-20	Hiszpania, Południowa Afryka	5
21-25	Argentyna, Austria, Białoruś, Litwa, Norwegia	4
26-30	Chile, Egipt, Grecja, Tajlandia, Węgry	3
31-39	Belgia, Bułgaria, Brazylia, Chorwacja, Estonia, Izrael, Japonia, Serbia, Szwecja	2
40-55	Algieria, Azerbejdżan, Benin, Finlandia, Katar, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Trinidad i Tobago, Turcja, Vanuatu, Zimbabwe	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	7
3-7	Australia, Holandia, Kanada, Nowa Zelandia, Włochy	6
8-11	Chiny, Niemcy, Polska , Rumunia	5
12-14	Irlandia, Rosja, Ukraina	4
15-17	Francja, Hiszpania, Szwajcaria	3
18-22	Austria, Czechy, Dania, Litwa, Południowa Afryka	2
23-38	Algieria, Białoruś, Brazylia, Chile, Egipt, Grecja, Izrael, Japonia, Katar, Namibia, Norwegia, Portoryko, Szwecja, Tajlandia, Trinidad i Tobago, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-5	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania, Włochy	7
6-8	Francja, Polska , Ukraina	6
9-11	Australia, Holandia, Szwajcaria	5
12-16	Argentyna, Czechy, Dania, Rosja, Rumunia	4
17-21	Białoruś, Irlandia, Kanada, Norwegia, Południowa Afryka	3
22-34	Austria, Belgia, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Egipt, Estonia, Grecja, Hiszpania, Litwa, Serbia, Tajlandia, Węgry	2
35-50	Azerbejdżan, Benin, Brazylia, Chiny, Finlandia, Izrael, Japonia, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Turcja, Vanuatu, Zimbabwe	1

- 55 federacji (91,7%) uczestniczących w rywalizacji w tegorocznych Mistrzostwach Świata miało swoje osady w konkurencjach olimpijskich, wśród nich zabrakło Bahamów, Hongkongu, Łotwy, Meksyku i Tunezji, którzy tym razem zgłosili załogi tylko do konkurencji wagi lekkiej nie objętych programem Igrzysk Olimpijskich.
- 33 federacje (55,0%) wśród wszystkich biorących udział w rywalizacji miały żeńskie i męskie osady w konkurencjach olimpijskich. Natomiast pięć (Algieria, Katar, Namibia, Portoryko, Trynidad i Tobago) miało tylko załogi kobiece, a siedemnaście (Argentyna, Azerbejdża, Benin, Bułgaria, Belgia, Chorwacja, Estonia, Finlandii, Monako, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Serbia, Turcja, Vanuatu i Zimbabwe) tylko męskie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	6
3	Niemcy	4
4-6	Dania, Węgry, Wielka Brytania	3
7-15	Algieria, Australia, Austria, Chiny, Francja, Hongkong, Japonia, Kanada, Rosja	2
16-34	Bahamy, Białoruś, Bułgaria, Czechy, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Grecja, Irlandia, Łotwa, Meksyk, Norwegia, Polska , Serbia, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja, Ukraina	1

KOBIETY

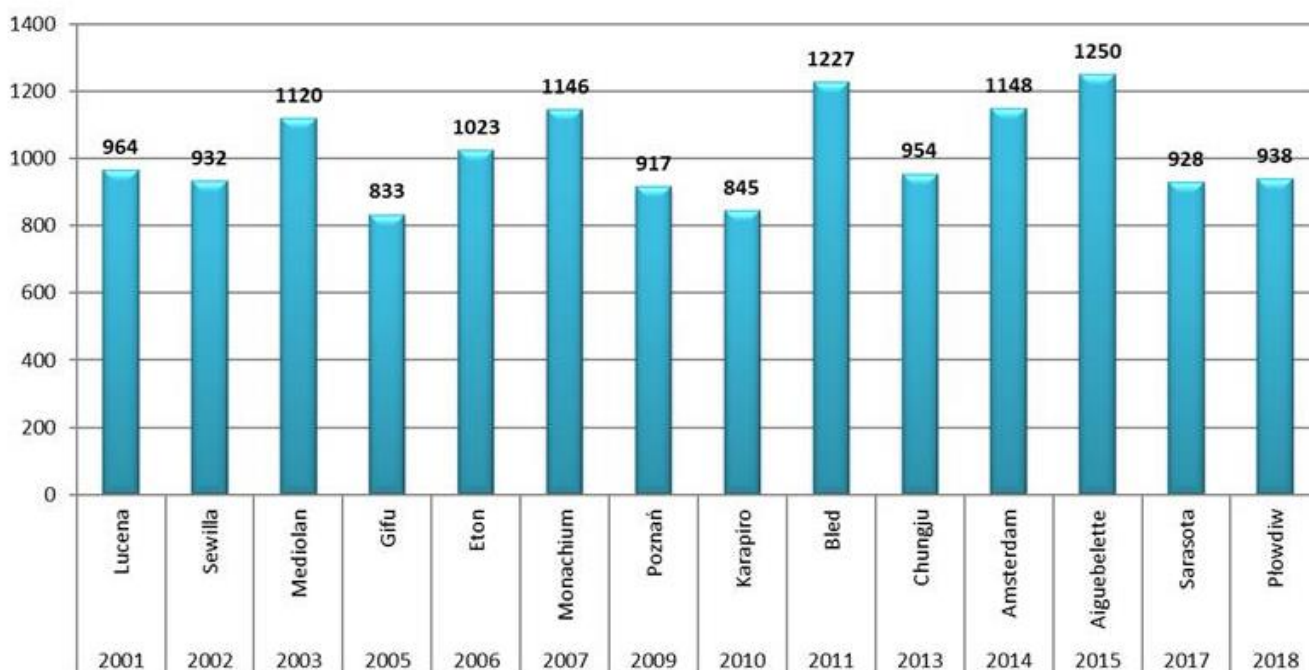
Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	3
3-5	Dania, Niemcy, Wielka Brytania	2
6-22	Algieria, Australia, Austria, Białoruś, Chiny, Francja, Holandia, Hongkong, Japonia, Kanada, Łotwa, Polska , Rosja, Szwecja, Tunezja, Ukraina, Węgry	1

MĘCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	3
3-4	Niemcy, Węgry	2
5-27	Algieria, Australia, Austria, Bahamy, Bułgaria, Chiny, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Hongkong, Irlandia, Japonia, Kanada, Meksyk, Norwegia, Rosja, Serbia, Szwajcaria, Turcja, Wielka Brytania	1

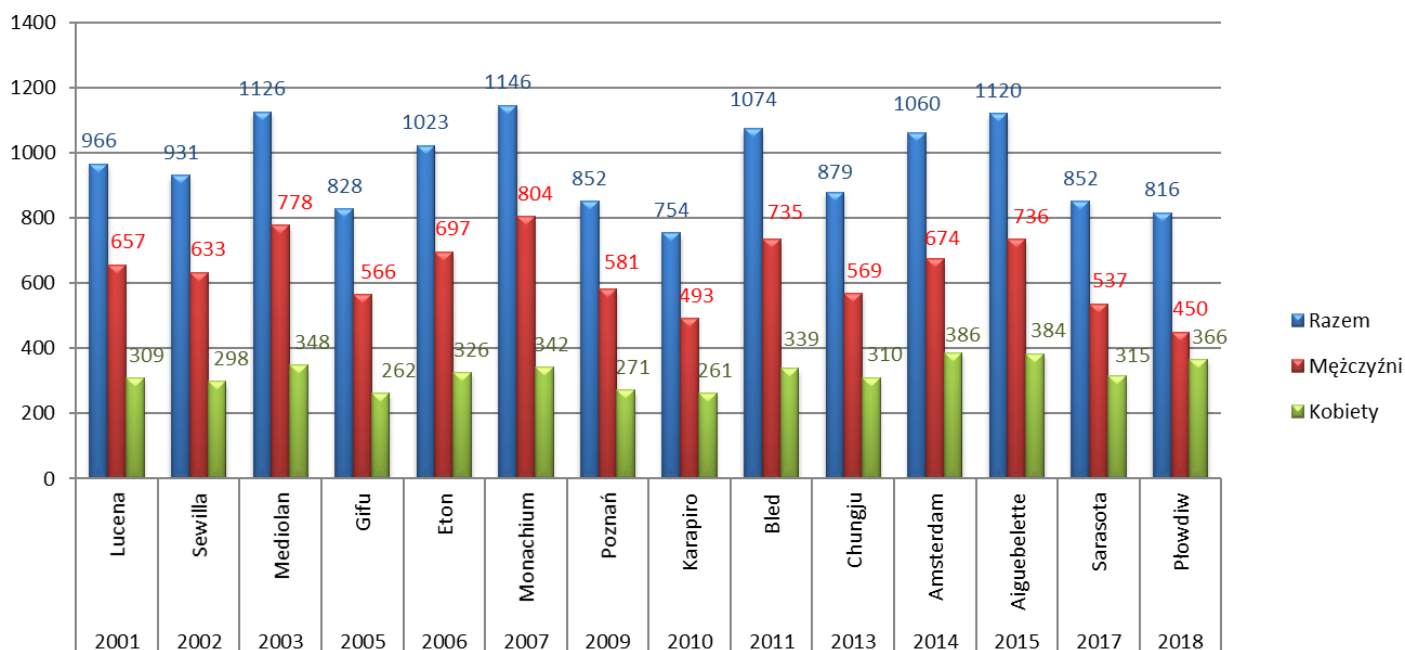
- 34 federacje (56,7% wszystkich uczestniczących w mistrzostwach państw) miało swoje załogi w sześciu konkurencjach „nieolimpijskich”.
- Ponad połowa z tych federacji (55,9%), w tym Polska miała w konkurencjach „nieolimpijskich” tylko po jednej osadzie.
- Maksymalną ilość osad zgłosili Włosi i Amerykanie, a po dwie załogi kobiece i męskie mieli Niemcy.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Płowdiw wystartowało łącznie 938 zawodniczek i zawodników, w tym 122 osoby w konkurencjach niepełnosprawnych i była to dziewiąta ilość startujących w porównywanym okresie od 2000 roku.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

W dwudziestu konkurencjach (bez osób niepełnosprawnych) startowało 816 osób, a w tym 366 zawodniczek i 450 zawodników co daje procentowo udział 44,9% kobiet i 55,1% mężczyzn, a w najbliższych Igrzyskach Olimpijskich w Tokio zaplanowano równy udział po 50% (po 263 osoby) kobiet i mężczyzn.

- Z wyjątkiem Mistrzostw Świata 2010 roku na Karapiro w Nowej Zelandii, była to najmniejsza ilość uczestników od 2000 roku.
- W Płowdiv wystartowała najmniejsza ilość mężczyzn w omawianym osiemnastoletnim okresie, a jest to głównie wynikiem wycofania w ostatnim roku dwóch męskich konkurencji: dwójki ze sternikiem i czwórki bez sternika wagi lekkiej, a jeszcze wcześniej od 2016 roku męskiej ósemki wagi lekkiej, a jeszcze wcześniej od 2008 roku męskiej czwórki ze sternikiem.
- 366 startujących w Płowdiv zawodniczek jest trzecią wielkością w omawianym okresie po mistrzostwach 2014 i 2015 roku.
- Wyraźnie widać, że zmniejszenie ilości uczestników jest wynikiem głównie zdecydowanie, z różnych względów mniejszej ilości mężczyzn. Liczba startujących w tegorocznych mistrzostwach kobiet jest zdecydowanie wyższa od średniej analizowanego okresu 2001-2018, która jest na poziomie 322 osób, natomiast liczba startujących mężczyzn jest zdecydowanie poniżej podobnej średniej, która wynosi 636 osób.

Obecnie pełna reprezentacja jednej reprezentacji na Mistrzostwach Świata Seniorów maksymalnie może liczyć 62 osoby. Po 30 zawodniczek i zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników, gdyż obecnie nie ma ograniczeń płci wśród sterników, a jedynie obowiązuje jedna wspólna minimalna masa ciała.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	62
2	Wielka Brytania	54
3	Włochy	53
4	Niemcy	47
5	Holandia	45
6-7	Australia, Nowa Zelandia	44
8	Rumunia	38
9	Kanada	35
10	Polska	30
11-12	Chiny, Ukraina	28
13-14	Francja, Rosja	25
15	Dania	23
16	Czechy	19
17-18	Irlandia, Szwajcaria	17
19-20	Hiszpania, Norwegia	13
21	Białoruś	12
22-24	Austria, Południowa Afryka, Węgry	11
25-27	Chile, Grecja, Litwa	8
28-29	Algieria, Argentyna	7
30	Japonia	6
31-34	Bułgaria, Egipt, Tajlandia, Turcja	5
35-36	Chorwacja, Serbia	4
37-40	Belgia, Brazylia, Estonia, Szwecja	3
41-47	Finlandia, Hongkong, Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Zimbabwe	2
48-60	Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Katar, Łotwa, Meksyk, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Trinidad i Tobago, Tunezja, Vanuatu	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	31
2	Wielka Brytania	29
3	Chiny	25
4	Holandia	24
5	Australia	23
6	Włochy	22
7-8	Kanada, Rumunia	21
9	Nowa Zelandia	20
10	Niemcy	18
11	Polska	15
12	Ukraina	13
13	Rosja	12
14	Dania	10
15	Francja	9
16	Irlandia	7
17-18	Czechy, Południowa Afryka	6
19-21	Białoruś, Hiszpania, Szwajcaria	5
22-23	Austria, Norwegia	4
24-27	Algieria, Japonia, Litwa, Węgry	3
28-32	Chile, Egipt, Grecja, Szwecja, Tajlandia	2
33-41	Brazylia, Hongkong, Izrael, Katar, Łotwa, Namibia, Portoryko, Trinidad i Tobago, Tunezja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	31
3	Niemcy	29
4	Wielka Brytania	25
5	Nowa Zelandia	24
6-7	Australia, Holandia	21
8	Rumunia	17
9	Francja	16
10-11	Polska, Ukraina	15
12	Kanada	14
13-15	Czechy, Dania, Rosja	13
16	Szwajcaria	12
17	Irlandia	10
18	Norwegia	9
19-20	Hiszpania, Węgry	8
21-23	Argentyna, Austria, Białoruś	7
24-25	Chile, Grecja	6
26-29	Bułgaria, Litwa, Południowa Afryka, Turcja	5
30-32	Algieria, Chorwacja, Serbia	4
33-38	Belgia, Chiny, Egipt, Estonia, Japonia, Tajlandia	3
39-44	Brazylia, Finlandia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Zimbabwe	2
45-54	Azerbejdżan, Bahamy, Benin, Hongkong, Izrael, Meksyk, Monako, Paragwaj, Szwecja, Vanuatu	1

W zestawieniu państw pod względem ilości startujących zawodniczek i zawodników preferowane są głównie federacje, które a w swoich reprezentacjach duże łodzie, a szczególnie ósemki.

- W wyniku zgłoszenia tylko przez Amerykanów swoich osad do wszystkich konkurencji, dlatego to oni jako jedyni mieli maksymalną i największą reprezentację.
- 21,7% uczestniczących w rywalizacji federacji zgłosiło tylko po jednym zawodniku.
- Osiem największych liczebnie reprezentacji stanowiących 13,4% wszystkich uczestniczących federacji miało ponad połowę (53.2%) rywalizujących zawodniczek i zawodników.
- Niemal identycznie jest w konkurencjach kobiet (53,6%), a w męskich 44,3%.
- Patrząc na potencjał wioślarstwa w swoich krajach (ilość klubów i ilość wioślujących osób) na uwagę zasługują stosunkowo niższe pozycje w tym zestawieniu Niemców i Francuzów.
- Polska z trzydziestoma zawodnikami, ale tym razem bez ósemki w swoim składzie, znalazła się na dziesiątej pozycji i podobnie z piętnastoma zawodniczkami i piętnastoma zawodnikami nasza federacja zajmuje 10-11 miejsce w tabelach pod względem ilości kobiet i mężczyzn.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	48
3-4	Holandia, Nowa Zelandia	44
5	Australia	42
6	Włochy	39
7	Rumunia	38
8	Niemcy	37
9	Kanada	33
10	Polska	29
11	Ukraina	24
12-14	Chiny, Francja, Rosja	23
15	Szwajcaria	16
16	Czechy	15
17	Dania	14
18	Irlandia	13
19-20	Białoruś, Południowa Afryka	11
21-23	Austria, Hiszpania, Norwegia	9
24-25	Chile, Litwa	8
26	Argentyna	7
27	Grecja	6
28-30	Egipt, Tajlandia, Węgry	5
31-33	Bułgaria, Chorwacja, Japonia	4
34-37	Belgia, Brazylia, Estonia, Serbia	3
38-44	Algieria, Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Zimbabwe	2
45-55	Azerbejdżan, Benin, Finlandia, Katar, Monako, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Trinidad i Tobago, Turcja, Vanuatu	1

- Maksymalnie jedna reprezentacja narodowa w konkurencjach olimpijskich może mieć 48 osób, w tym 23 zawodniczki i 23 zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników, bo jak wspomniano wśród sterników nie ma obecnie ograniczenia płci, a jedynie jest limit minimalnej masy ciała.
- Łącznie w konkurencjach wystartowało 695 osób, czyli 85,2% wszystkich rywalizujących. W tym 314 kobiet i 381 mężczyzn.
- Również w konkurencjach olimpijskich osiem największych liczebnie reprezentacji miało w swoich ekipach niemal połowę (49%) wszystkich rywalizujących zawodniczek i zawodników.
- 1/5 federacji mających swoje załogi w konkurencjach olimpijskich miało zgłosiło do rywalizacji jedynie skifistkę lub skifistę.
- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Plovdiv pełne reprezentacje w konkurencjach olimpijskich mieli Amerykanie i Brytyjczycy.
- Polska, z 29 osobami należała do dziesięciu najliczniejszych reprezentacji.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Wielka Brytania	24
3	Holandia	23
4	Australia	22
5-6	Chiny, Rumunia	21
7-8	Kanada, Nowa Zelandia	20
9	Włochy	15
10	Polska	14
11	Niemcy	13
12	Rosja	11
13	Ukraina	9
14	Francja	8
15	Irlandia	7
16-17	Czechy, Południowa Afryka	6
18-20	Dania, Hiszpania, Szwajcaria	5
21-22	Białoruś, Norwegia	4
23-24	Austria, Litwa	3
25-31	Algieria, Chile, Egipt, Grecja, Japonia, Tajlandia, Węgry	2
32-38	Brazylia, Izrael, Katar, Namibia, Portoryko, Szwecja, Trinidad i Tobago	1

MĘZCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-5	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania, Włochy	24
6	Holandia	21
7	Australia	20
8	Rumunia	17
9-11	Francja, Polska , Ukraina	15
12	Kanada	13
13	Rosja	12
14	Szwajcaria	11
15-16	Czechy, Dania	9
17-18	Argentyna, Białoruś	7
19-21	Austria, Chile, Irlandia	6
22-24	Litwa, Norwegia, Południowa Afryka	5
25-28	Bułgaria, Chorwacja, Grecja, Hiszpania	4
29-34	Belgia, Egipt, Estonia, Serbia, Tajlandia, Węgry	3
35-41	Brazylia, Chiny, Japonia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Zimbabwe	2
42-50	Azerbejdżan, Benin, Finlandia, Izrael, Monako, Paragwaj, Szwecja, Turcja, Vanuatu	1

- Maksymalną ilość zawodniczek zgłosili Amerykanie i Brytyjczycy, a tylko skifistki nie mieli Holendrzy. Natomiast maksymalne ilości zawodników mieli Amerykanie, Brytyjczycy, Niemcy, Nowa Zelandia i Włosi.
- W konkurencjach olimpijskich kobiet dziewięć pierwszych pod względem liczebności reprezentacji miało 49,4% wszystkich rywalizujących, a w konkurencjach mężczyzn pierwszych dziewięć reprezentacji miało 50,7%.
- Polska w obu zestawieniach znalazła się na dziesiątych pozycjach.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	14
3	Niemcy	10
4	Dania	9
5-6	Węgry, Wielka Brytania	6
7-8	Algieria, Chiny	5
9-14	Czechy, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Turcja, Ukraina	4
15-22	Australia, Austria, Francja, Grecja, Hongkong, Japonia, Kanada, Rosja	2
23-34	Bahamy, Białoruś, Bułgaria, Finlandia, Holandia, Łotwa, Meksyk, Polska , Serbia, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja	1

Od tegorocznych Mistrzostw Świata po zmianach rozgrywanych konkurencji obecnie maksymalna reprezentacja w konkurencjach „nieolimpijskich” liczy 14 osób – po siedem kobiet i mężczyzn.

- W Plovdiv wystartowało w sześciu konkurencjach „nieolimpijskich” 121 osób, w tym 52 zawodniczki i 69 zawodników, co daje procentowy udział 43% do 57%.
- Pięć największych osobowo reprezentacji miało w swoich zespołach prawie połowę (48,8%) wszystkich rywalizujących w tych konkurencjach zawodniczek i zawodników
- W Plovdiv Amerykanie i Włosi mieli komplet zawodniczek i zawodników, a Niemcom zabrakło obu dwójek bez sternika wagi lekkiej, kobiet i mężczyzn.

KOBIETY

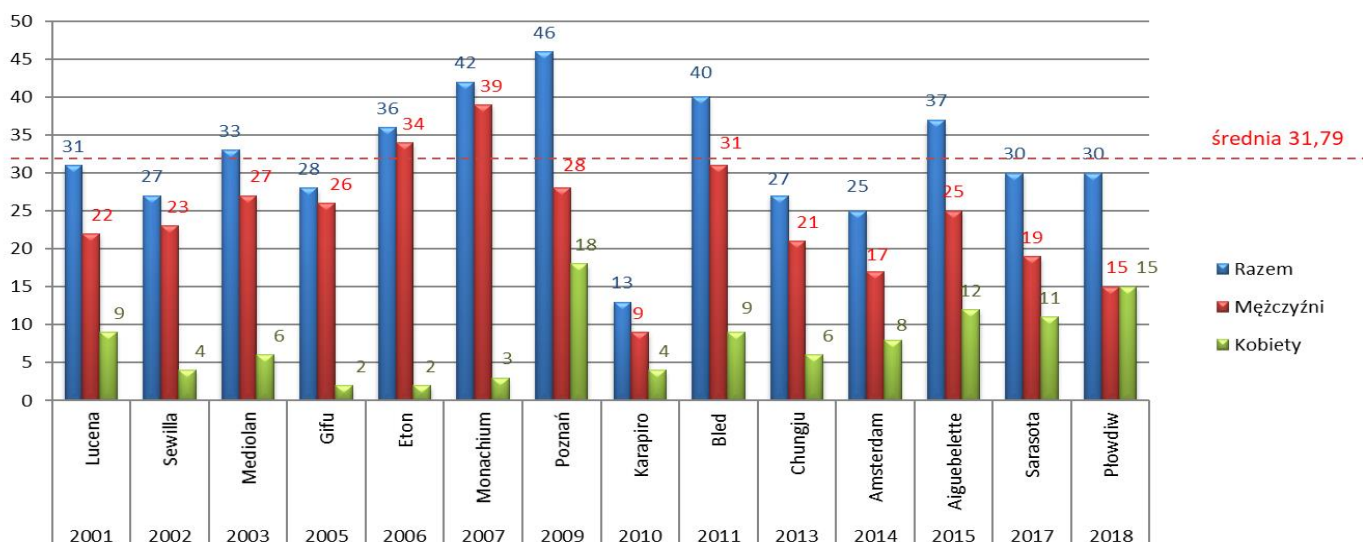
Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	7
3-5	Dania, Niemcy, Wielka Brytania	5
6-7	Chiny, Ukraina	4
8-22	Algieria, Australia, Austria, Białoruś, Holandia, Hongkong, Francja, Japonia, Kanada, Łotwa, Polska , Rosja, Szwecja, Tunezja, Węgry	1

MĘSCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	7
3-4	Niemcy, Węgry	5
5-11	Algieria, Czechy, Dania, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Turcja	4
12	Grecja	2
13-27	Australia, Austria, Bahamy, Bułgaria, Chiny, Finlandia, Francja, Hongkong, Japonia, Kanada, Meksyk, Rosja, Serbia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- Polska z jedną skifistką wagi lekkiej znalazła się wśród aż piętnastu innych federacji z 22 rywalizujących w kobiecych konkurencjach „nieolimpijskich”.

ILOŚĆ ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW WPOLSKICH REPREZENTACJACH BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2018

Ogólna liczba polskich zawodniczek i zawodników startujących w Płowdiw mieści się w okolicach średniej ostatnich osiemnastu lat. Największą reprezentację mieliśmy w Mistrzostwach Świata u siebie w Poznaniu, co było zrozumiałe. Z jednej strony jako gospodarze, z drugiej był to okres, kiedy próbowaliśmy budować, obok dobrze wtedy pływającej męskiej ósemki również ósemkę kobiet, a z trzeciej to fakt, że po bardzo dobrych dla naszego wioślarstwa Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie żadne z reprezentantów nie zakończył kariery i wszyscy chcieli zaprezentować się przed własną publicznością w rozgrywanych po raz pierwszy w Polsce Mistrzostwach Świata Seniorów. Kolejne starty z największymi liczebnie naszymi reprezentacjami to były Mistrzostwa Świata, które były zarazem olimpijskimi kwalifikacjami (Monachium, Bled i Aiguebelette), gdyż Polski Związek Towarzystw Wioślarskich zawsze starał się dać szansę kwalifikacji olimpijskich maksymalnej ilości jak na możliwości naszego wioślarstwa zawodniczek i zawodników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	USA	12
2-3	Wielka Brytania, Włochy	10
4	Niemcy	9
5	Nowa Zelandia	8
6-8	Holandia, Kanada, Rumunia	6
9-10	Australia, Chiny	5
11-12	Dania, Szwajcaria	4
13-16	Francja, Hiszpania, Irlandia, Polska	3
17-19	Czechy, Litwa, Norwegia	2
20-28	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Grecja, Rosja, Turcja, Ukraina, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	USA	9
2	Wielka Brytania	6
3-6	Chiny, Holandia, Kanada, Włochy	4
7-9	Dania, Niemcy, Nowa Zelandia	3
10-14	Australia, Irlandia, Polska , Rumunia, Szwajcaria	2
15-20	Austria, Białoruś, Francja, Hiszpania, Litwa, Rosja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Niemcy, Włochy	6
3	Nowa Zelandia	5
4-5	Rumunia, Wielka Brytania	4
6-7	Australia, USA	3
8-14	Czechy, Francja, Hiszpania, Holandia, Kanada, Norwegia, Szwajcaria	2
15-25	Belgia, Chiny, Chorwacja, Dania, Grecja, Irlandia, Litwa, Polska , Turcja, Ukraina, Węgry	1

- Na 20 wszystkich rozgrywanych konkurencji do sześciu osadowych finałów A, aż dwanaście swoich załóg zakwalifikowali Amerykanie oraz Niemcy i Brytyjczycy po dziesięć osad.
- Łącznie 28 federacji z 60 uczestniczących w rywalizacji (46,7%) miało w finałach przynajmniej jedną swoją załogę.
- W konkurencjach kobiecych 20 federacji z 41 startujących co stanowi 48,8% miało swoje osady w finałach A, natomiast w konkurencjach męskich odpowiednio 25 federacji z 54 rywalizujących co stanowi 46,3%.
- Na 120 wszystkich miejsc w finałach A siedem pierwszych w tym zestawieniu reprezentacji zajęło połowę z nich. W konkurencjach kobiecych połowę miejsc zajęło sześć pierwszych reprezentacji, a w męskich siedem.

Kolejno największy przyrost osad w finale A w stosunku do Mistrzostw Świata 2017 roku w Sarasocie mieli:

- Kanada i Rumunia + 3 osady
- USA + 2 osady
- Białoruś, Czechy, Dania, Hiszpania, Węgry, Turcja i Ukraina + 1 osada

Taką samą ilość osad w finale A w tym roku mieli:

- Austria, Belgia, Chiny, Grecja, Niemcy, Szwajcaria, Włochy,

Natomiast mniej osad niż w ubiegłym roku mieli:

- Wielka Brytania i Polska - 3 osady
- Francja, Holandia, Rosja - 2 osady
- Australia, Chorwacja, Irlandia, Litwa, Norwegia, Nowa Zelandia - 1 osada

Zabrakło w tym roku w finałach A osad Brazylii, Estonii, Japonii, Kuby, Południowe Afryki, Serbii i Szwecji, które miały je w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie.

Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w Mistrzostwach Świata może być mierzona skutecznością finałową i medalową, czyli procentowym udziałem osad danej reprezentacji w finałach lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich załóg zgłoszonych do mistrzostw. Przy czym należy pamiętać, że wielkość skuteczności zależy od poziomu sportowego całej reprezentacji.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Rumunia	66,7	6/9
2	Chiny	62,5	5/8
3	Nowa Zelandia	61,5	8/13
4	USA	60	12/20
5	Wielka Brytania	58,8	10/17
6	Niemcy	56,25	9/16
7	Kanada	54,54	6/11
8	Włochy	52,6	10/19
9-14	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Hiszpania		3/6
	Holandia		6/12
	Litwa		2/4
15-16	Turcja	44,44	1/2
	Dania		4/9
	Szwajcaria		4/9
17	Norwegia	40	2/5
18	Australia	38,5	5/13
19	Irlandia	37,5	3/8
20	Czechy	28,6	2/7
21	Francja	27,3	3/11
22-23	Grecja	25	1/4
	Polska		3/12
24	Białoruś	20	1/5
25-26	Austria	16,7	1/6
	Węgry		1/6
27	Rosja	10	1/10
28	Ukraina	9,1	1/11

- Największą skuteczność finałową osiągnęły w tym roku kolejno reprezentacje Rumunii, Chin i Nowej Zelandii.
- Z drugiej strony na końcu zestawienia znalazły się Rosja i Ukraina, które od kilku lat zgłaszają do Mistrzostw poszczególnych grup wiekowych stosunkowo duże reprezentacje, ale nie są one ogólnie na najwyższym poziomie sportowym.
- Polska reprezentacja tym razem także znalazła się w dolnej części tego zestawienia. Niestety wirus zatrucia jelitowego, jaki ogarnął naszą reprezentację na dzień przed rozpoczęciem mistrzostw osłabił wielu zawodników. Dwa dni półfinałów w czwartek i piątek okazał się krytyczny na tyle, że aż sześć osad płynąc na miejscach gwarantujących awans do finału A, nie wytrzymały finiszowej walki, kończąc swoje wyścigi na czwartych miejscach. Warto dodać, że w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata nasza reprezentacja miała 60% skuteczność finałową (na 10 startujących osad, sześć ostatecznie rywalizowało w finale A).

KOBIETY
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	USA	90	9/10
2	Dania	75	3/4
3-5	Chiny	66,7	4/6
	Szwajcaria		2/3
	Wielka Brytania		6/9
6-7	Holandia	57,1	4/7
	Kanada		4/7
8-11	Białoruś	50	1/2
	Irlandia		2/4
	Litwa		1/2
	Nowa Zelandia		3/6
12	Włochy	44,44	4/9
13	Niemcy	42,9	3/7
14	Rumunia	40	2/5
15-17	Austria	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
	Polska		2/6
18	Australia	28,6	2/7
19	Francja	25	1/4
20	Rosja	20	1/5

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Nowa Zelandia	71,4	5/7
3-4	Hiszpania	66,7	2/3
	Niemcy		6/9
5	Włochy	60	6/10
6-14	Australia	50	3/6
	Belgia		1/2
	Chiny		1/2
	Chorwacja		1/2
	Kanada		2/4
	Litwa		1/2
	Norwegia		2/4
	Turcja		1/2
15-16	Wielka Brytania	40	4/8
	Czechy		2/5
17-18	Holandia	33,3	2/5
	Grecja		1/3
19	Szwajcaria	30	2/6
	USA		3/10
20	Francja	28,6	2/7
21-22	Irlandia	25	1/4
	Węgry		1/4
23	Dania	20	1/5
24-25	Polska	16,7	1/6
	Ukraina		1/6

- Analizując osobno konkurencje kobiece i konkurencje męskie należy zauważyć maksymalną skuteczność męskich osad Rumunów i bardzo wysoką kobiecych załóg amerykańskich.
- Niestety polska reprezentacja i w tych zestawieniach także znalazła się na dole obu tabel, a wydawało się po startach w Pucharach Świata i tak udanych Mistrzostwach Europy, że Mistrzostwa Świata w Plovdiv mogą być pozytywnie wyjątkowymi.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Nowa Zelandia, Wielka Brytania	8
3	USA	7
4-6	Holandia, Niemcy, Rumunia	6
7-8	Australia, Włochy	5
9	Kanada	4
10-14	Chiny, Hiszpania, Irlandia, Polska , Szwajcaria	3
15-18	Dania, Francja, Litwa, Norwegia	2
19-24	Austria, Belgia, Chorwacja, Czechy, Rosja, Ukraina	1

W czternastu konkurencjach olimpijskich najwięcej swoich osad w finałach miała Nowa Zelandia i Wielka Brytania. Łącznie 84 miejsc zajęły 24 (43,7%) federacje z 55 biorących udział w rywalizacji w tych konkurencjach. Pierwszych sześć w tym zestawieniu federacji wywalczyło połowę wszystkich miejsc. W stosunku do ubiegłego roku

- Taką samą ilość miejsc mieli Amerykanie, Austriacy, Belgowie, Czesi, Chińczycy, Niemcy, Norwegowie, Nowa Zelandia, Rosjanie i Włosi.
- Więcej osad mieli: Rumuni – 3, Hiszpania, Irlandia, Kanada i Szwajcaria – 2, Australia i Ukraina – 1.
- Mniej osad miała: Polska – 3, Francja – 2, Chorwacja, Dania, Holandia, Litwa i wielka Brytania – 1.
- Zabrakło w tym roku w finale osad Estonii, Kuby i Serbii.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	USA	6
2-3	Holandia, Wielka Brytania	4
4-6	Chiny, Kanada, Nowa Zelandia	3
7-13	Australia, Dania, Irlandia, Niemcy, Polska , Rumunia, Szwajcaria	2
14-18	Austria, Hiszpania, Litwa, Rosja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Nowa Zelandia	5
2-5	Niemcy, Rumunia, Wielka Brytania, Włochy	4
6	Australia	3
7-10	Francja, Hiszpania, Holandia, Norwegia	2
11-20	Belgia, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Kanada, Litwa, Polska , Szwajcaria, Ukraina, USA	1

- Swoje osady w finałach wszystkich żeńskich konkurencji olimpijskich mieli Amerykanie. Natomiast wśród mężczyzn Nowej Zelandii do kompletu zabrakło tylko jednej osady w finale A.
- Polska reprezentacja z dwoma osadami w finale A, w konkurencjach kobiecych znalazła się w czwartej grupie państw i z jedną męską w piątej grupie federacji.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Rumunia	66,7	6/9
2	Nowa Zelandia	61,5	8/13
3	Hiszpania	60	3/5
4	Wielka Brytania	57,1	8/14
5	Holandia	54,54	6/11
6-12	Belgia	50	1/2
	Chiny		3/6
	Chorwacja		1/2
	Litwa		2/4
	Niemcy		6/12
	Norwegia		2/4
	USA		7/14
13	Australia	45,45	5/11
14	Kanada	44,4	4/9
15	Irlandia	42,9	3/7
16	Włochy	38,5	5/13
17	Szwajcaria	37,5	3/8
18	Dania	33,3	2/6
19	Polska	27,3	3/11
20	Austria	25	1/4
21	Francja	22,2	2/9
22	Czechy	16,7	1/6
23	Rosja	12,5	1/8
24	Ukraina	10	1/10

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1	Dania	100	2/2
2	USA	85,7	6/7
3-4	Holandia	66,7	4/6
	Szwajcaria		2/3
5	Chiny	60	3/5
6	Wielka Brytania	57,1	4/7
7-11	Austria	50	1/2
	Irlandia		2/4
	Kanada		3/6
	Litwa		1/2
	Nowa Zelandia		3/6
12-14	Niemcy	40	2/5
	Polska		2/5
15-16	Rumunia	33,3	2/5
	Australia		2/6
17	Hiszpania	25	1/4
18	Rosja	16,7	1/6

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1-2	Hiszpania	100	2/2
	Rumunia		4/4
3	Nowa Zelandia	71,4	5/7
4	Norwegia	66,7	2/3
5	Australia	60	3/5
6-8	Niemcy	57,1	4/7
	Wielka Brytania		4/7
	Włochy		4/7
9-11	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		1/2
12	Holandia	40	2/5
13-15	Francja	33,3	2/6
	Kanada		1/3
	Irlandia		1/3
16	Czechy	25	1/4
17	Szwajcaria	20	1/5
18-19	Polska	16,7	1/6
	Ukraina		1/6
20	USA	14,3	1/7

- Najwyższą skuteczność finałową w konkurencjach olimpijskich, podobnie jak ogólnie mieli Rumuni. Rumuni nie mieli żadnej osady w konkurencjach „nieolimpijskiej”. Wysoką skuteczność osiągnęła jak zwykle Nowa Zelandia i stosunkowo mniejsza w ilości startujących osad Hiszpania.
- W konkurencjach kobiecych maksymalną skuteczność finałową osiągnęli Duńczycy, a w męskich wspomniani Hiszpanie i Rumuni.
- Należy dodatkowo podkreślić bardzo wysoką skuteczność finałową reprezentacji USA w olimpijskich konkurencjach kobiet i bardzo niską Włoch, Rosji i Hiszpanii.
- W męskich konkurencjach olimpijskich należy podkreślić bardzo niską skuteczność osad amerykańskich, odwrotnie niż to miało miejsce w przypadku amerykańskich załóg kobiecych.
- Wśród 24 państw mających swoje osady w finałach A konkurencji olimpijskich nasza reprezentacja znalazła się na dziewiętnastym miejscu tabeli skuteczności finałowej. Wyprzedzając jednak między innymi Francuzów, czy Czechów i ustępując niewiele Włochom czy Kanadzie. Pomimo wszystkich problemów, jakie nasi reprezentanci mieli w trakcie Mistrzostw Świata w Plovdiv, to jednak w rozbiu na olimpijskie konkurencje kobiet i mężczyzn, szczególnie wśród kobiet nasze reprezentantki uplasowały się wprawdzie na 12-14 miejscu, ale w jak doborowym towarzystwie: Niemek i Rumunek. Natomiast za Polkami znalazły się Australijki, Rosjanki czy na samym końcu Włoszki. Męska część naszej reprezentacji pod względem skuteczności finałowej niemal na samym końcu zestawienia dwudziestu państw, wspólnie z Ukrainą, ale dla „pocieszenia” przed tak wielką wioślarsko reprezentacją amerykańską.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	USA, Włochy	5
3	Niemcy	3
4-7	Chiny, Dania, Kanada, Wielka Brytania	2
8-14	Białoruś, Czechy, Francja, Grecja, Szwajcaria, Turcja, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	USA, Włochy	3
3	Wielka Brytania	2
4-9	Białoruś, Chiny, Dania, Francja, Kanada, Niemcy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy, USA, Włochy	2
4-11	Chiny, Czechy, Dania, Grecja, Kanada, Szwajcaria, Turcja, Węgry	1

- Z 34 federacji, które zgłosiły osady do sześciu konkurencji „nieolimpijskich” czternaście miało swoje osady w finałach A (41,2%). Odpowiednio wśród kobiet miało 9 państw z 22 zgłaszających (40,9%), a wśród mężczyzn 11 z 27 państw (40,8%).
- W konkurencjach „nieolimpijskich” nie wykorzystano siedmiu miejsc finałowych, gdyż w dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet zgłoszono tylko dwie osady, a w męskich dwójkach bez sternika wagi lekkiej trzy. W takiej sytuacji pozostałe 29 miejsc w finałach A rozdzieliło pomiędzy siebie 14 federacji, z czego aż dziesięć miały dwie federacje Włoch i USA.
- W zestawieniach w rozbiu osobno na konkurencje kobiet i mężczyzn na czele znajdują się Amerykanie i Włosi oraz Niemcy. Trzeba jednak pamiętać, że Amerykanie i Włosi mieli po dwa miejsca finałowe z góry przydzielone w wyniku wspomnianej małej ilości zgłoszeń obu dwójek bez sterniczka (-czki) wagi lekkiej.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale A/ ilość startujących osad
1-7	Białoruś	100	1/1
	Chiny		2/2
	Czechy		1/1
	Grecja		1/1
	Kanada		2/2
	Szwajcaria		1/1
	Turcja		1/1
8-9	USA	83,3	5/6
	Włochy		5/6
10	Niemcy	75	3/4
11-12	Dania	66,7	2/3
	Wielka Brytania		2/3
13	Francja	50	1/2
14	Węgry	33,3	1/3

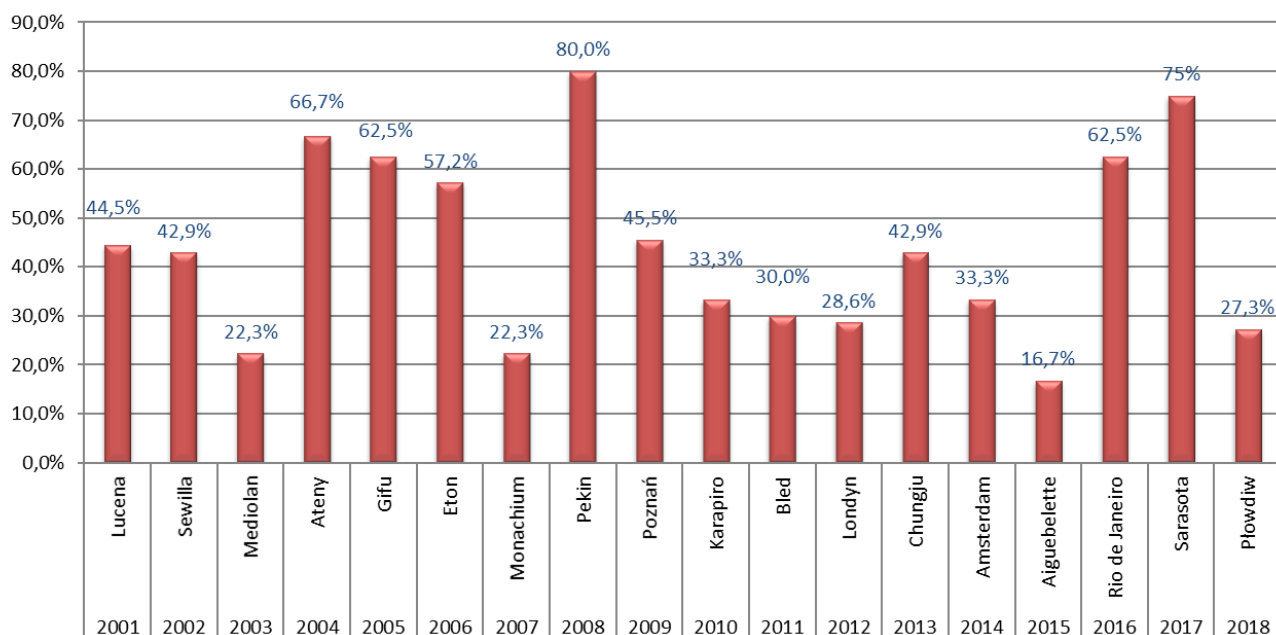
- Najwyższą – 100% skuteczność finałową w konkurencjach „nieolimpijskich” osiągnęło aż połowa federacji, które miały w finałach swoje osady. Jednak z nich tylko Chiny i Kanada zgłosiły w nich więcej niż jedną załogę do rywalizacji.

Poniżej uszeregowano w tabeli wg wielkości procentowej skuteczności finałowej poszczególne imprezy główne (Mistrzostwa Świata i Igrzyska Olimpijskie) w okresie 2001 – 2018 oraz przedstawiono diagram, na którym zestawiono chronologicznie procentowe skuteczności finałowe naszej reprezentacji w ostatnich osiemnastu latach. Jak widać tylko trzykrotnie (Mediolan 2003, Monachium 2007 i Aiguebelette 2015) polska reprezentacja miała niższą skuteczność finałową, a było to w Mistrzostwach Świata, które były zarazem głównymi kwalifikacjami do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

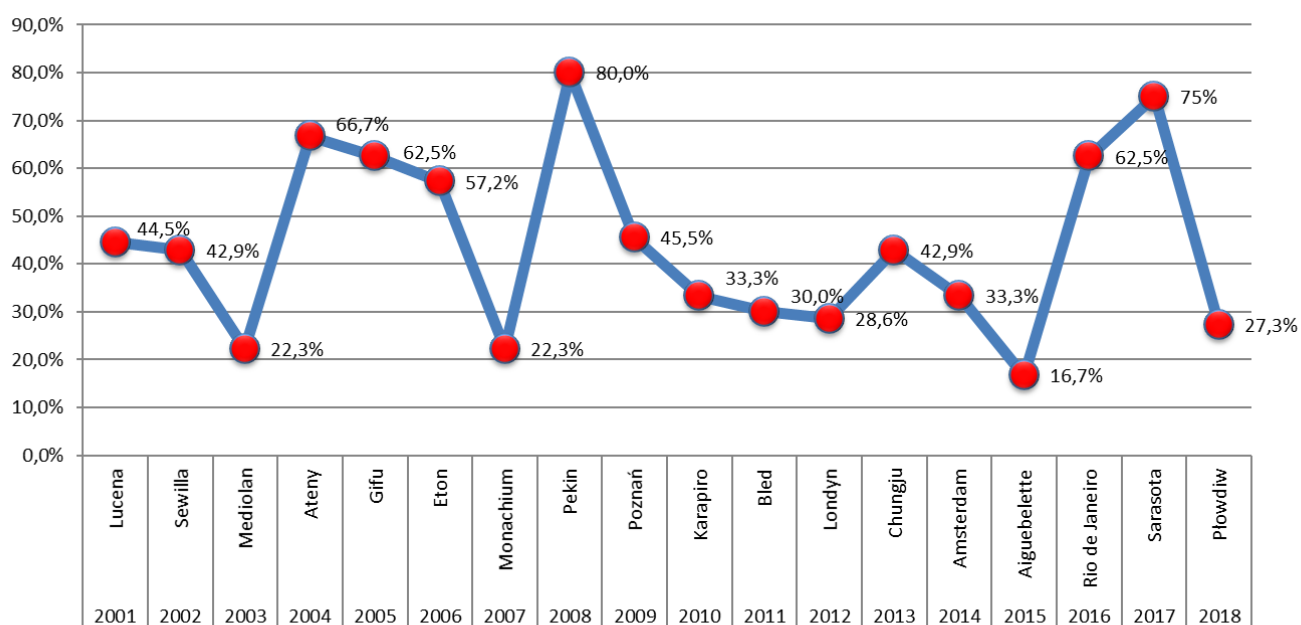
SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA POLSKIEJ REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W POSZCZEGÓLNYCH LATACH

(w konkurencjach olimpijskich)

L.p.	Rok	% całości reprezentacji	Ilość w finale/ ilość osad
1	2008	80%	4/5
2	2017	75 %	6/8
3	2004	66,7%	4/6
4	2005	62,5%	5/8
5	2006	57,2%	4/7
6	2009	45,5%	5/11
7	2001	44,5%	4/9
8-9	2002	42,9	3/7
	2013		3/7
10-11	2010	33,3%	1/3
	2014		2/6
12	2011	30%	3/10
13	2012	28,6%	2/7
14	2018	27,3	3/11
15-16	2003	22,3%	2/9
	2007		2/9
17	2015	16,7%	2/12

Te same dane wielkości skuteczności finałowej pokazano w chronologicznej kolejności w postaci wykresu, który najbardziej oddaje poziom sportowy startujących wioślarskich reprezentacji narodowych w kolejnych latach po zdobyciu pierwszego złotego medalu olimpijskiego w Igrzyskach Olimpijskich w 2000 roku w Sydney. Należy podkreślić wysoką skuteczność finałową (z wyjątkiem Igrzysk w 2012 roku w Londynie) we wszystkich Igrzyskach Olimpijskich tego okresu, co świadczy o umiejętności i skuteczności przygotowani olimpijskich.

Jak widać dwie zdecydowanie najwyższe skuteczności finałowe nasza reprezentacja miała na Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie i w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, a w następnej kolejności także na Igrzyskach Olimpijskich w Atenach i Rio de Janeiro. Głównie jest to wynikiem mniejszej liczby startujących wszystkich osad, a także w naszej reprezentacji startują tylko załogi najlepsze, które zdobyły kwalifikacje. Nie ma wśród nich osad „rezerwowych”, ani „przyszłościowych”.

W Mistrzostwach Świata Seniorów w Plovdiv rozdano 60 medali w 20 konkurencjach.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	7
3-4	Australia, Niemcy	5
5-8	Francja, Nowa Zelandia, Szwajcaria, Wielka Brytania	3
9-13	Holandia, Irlandia, Kanada, Litwa, Rumunia	2
14-26	Austria, Belgia, Chiny, Chorwacja, Czechy, Dania, Grecja, Hiszpania, Norwegia, Polska , Rosja, Turcja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	5
2-7	Australia, Holandia, Kanada, Niemcy, Nowa Zelandia, Włochy	2
8-19	Austria, Chiny, Dania, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Polska , Rosja, Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	5
2-3	Australia, Niemcy	3
4-7	Francja, Szwajcaria, USA, Wielka Brytania	2
8-18	Belgia, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Grecja, Litwa, Nowa Zelandia, Norwegia, Rumunia, Turcja, Ukraina	1

- Łącznie 60 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 26 federacji (43,4% wszystkich startujących). 30 medali w konkurencjach kobiecych zdobywały przedstawicielki 19 państw, co stanowiło 46,4% federacji mających w swoich zespołach załogi kobiece i 30 medali w konkurencjach męskich zdobyło 18 państw co stanowiło odpowiednio 36%. Płynący stąd wniosek wskazuje, że reprezentacje w konkurencjach kobiecych były bardziej wyrównane.
- Łącznie najwięcej medali w tych Mistrzostwach Świata zdobyli Amerykanie i Włosi. Z tym, że Amerykanie najwięcej medali zdobyli w konkurencjach żeńskich, Włosi najwięcej w męskich i co warto podkreślić obie te nacje zdobyły tyle samo medali tylko, że odwrotnie.
- Sześć pierwszych federacji o największej liczbie medali zdobyło razem połowę wszystkich medali.
- Połowa federacji mających medale miało tylko jeden medal (w tym Polska). W tym roku taki się utworzył rozkład medali, że Polska z tylko jednym medalem znalazła się pod tym względem w piątej grupie państw i w trzeciej w rankingu konkurencji kobiecych.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tym roku więcej medali zdobyli:

- Amerykanie, Niemcy i Szwajcarzy + 2 medale
- Belgowie, Francuzi, Hiszpanie, Kanadyjczycy, Litwini, Turcja i Ukraina + 1 medal

Natomiast mniej medali zdobyli:

- Nowa Zelandia - 4 medale
- Wielka Brytania - 3 medale

- Polska - 2 medale
- Austria, Brazylia, Chiny, Estonia, Kuba, Południowa Afryka, Węgry, Włochy i Rosja - 1 medal

Identyczną ilość medali powtórzyli:

- Australia, Chorwacja, Czechy, Dania, Grecja, Holandia, Irlandia, Norwegia i Rumunia.

Z przedstawionej tabeli skuteczności medalowej widać w jak specyficzny sposób „porozkładały się” medale w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Plovdiv.

- Żadna z federacji, których osady zdobyły medale nie osiągnęły 100% skuteczności. Natomiast na czele znalazły się trzy państwa, które do mistrzostw zgłosiły po dwie załogi i Litwa z czterema osadami. Osiągnęły one najwyższą – 50% skuteczność medalową.
- Natomiast z dużych federacji tzn. tych, które obsadziły przynajmniej połowę rozgrywanych konkurencji największe skuteczności, na poziomie 35-38 % miała Australia, Włochy i USA.
- Wyjątkowo niską skuteczność w tym roku jak na te reprezentacje osiągnęła Wielka Brytania i Holandia.
- Niestety najniższą wśród federacji, które w ogóle miały medale najniższą skuteczność medalową zanotowała nasza reprezentacja. Zgłosiliśmy do mistrzostw dużo załóg i wydawało się, że jest szansa na powtórzenie zdobyczy medalowych z ubiegłego roku. Niestety najprawdopodobniej z powodu zatrucia jelitowego do finału A zakwalifikowało się tylko trzy osady, z których tylko jednej udało się zdobyć medal, ale za to złoty.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-4	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		2/4
	Turcja		1/2
5	Australia	38,5	5/13
6	Włochy	36,8	7/19
7	USA	35	7/20
8	Szwajcaria	33,3	3/9
9	Niemcy	31,25	5/16
10	Francja	27,3	3/11
11-12	Grecja	25	1/4
	Irlandia		2/8
13	Nowa Zelandia	23,1	3/13
14	Rumunia	22,2	2/9
15	Norwegia	20	1/5
16	Kanada	18,2	2/11
17	Wielka Brytania	17,6	3/17
18-20	Austria	16,7	1/6
	Hiszpania		1/6
	Holandia		2/12
21	Czechy	14,3	1/7
22	Chiny	12,5	1/8
23	Dania	11,1	1/9
24	Rosja	10	1/10
25	Ukraina	9,1	1/11
26	Polska	8,3	1/12

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-2	Litwa	50	1/2
	USA		5/10
3-6	Austria	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
	Nowa Zelandia		2/6
	Szwajcaria		1/3
7-10	Australia	28,6	2/7
	Holandia		2/7
	Kanada		2/7
	Niemcy		2/7
11-13	Dania	25	1/4
	Francja		1/4
	Irlandia		1/4
14	Włochy	22,2	2/9
15-16	Rosja	20	1/5
	Rumunia		1/5
17-18	Chiny	16,7	1/6
	Polska		1/6
19	Wielka Brytania	11,1	1/9

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-6	Australia	50	3/6
	Belgia		1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		1/2
	Turcja		1/2
	Włochy		5/10
7-9	Grecja	33,3	1/3
	Niemcy		3/9
	Szwajcaria		2/6
10	Francja	28,6	2/7
11-14	Irlandia	25	1/4
	Norwegia		1/4
	Rumunia		1/4
	Wielka Brytania		2/8
15-16	Czechy	20	1/5
	USA		2/10
17	Ukraina	16,7	1/6
18	Nowa Zelandia	14,3	1/7

- Największą, 50% skuteczność medalową w konkurencjach kobiecych osiągnęła duża – dziesięć osadowa reprezentacja Amerykanek i mała – dwu osadowa reprezentacja Litwinek.
- Kobieca część polskiej reprezentacji znalazła się w tym zestawieniu razem z Chinkami na przedostatnim miejscu, mając za sobą Brytyjki.
- W konkurencjach męskich na czele rankingu skuteczności medalowej znalazło się aż sześć federacji, a wśród nich Włosi i Australijczycy.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Australia	5
2	USA	4
3-4	Nowa Zelandia, Włochy	3
5-13	Francja, Holandia, Irlandia, Kanada, Litwa, Niemcy, Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania	2
14-22	Austria, Belgia, Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Norwegia, Polska , Rosja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	4
2-5	Australia, Holandia, Kanada, Nowa Zelandia	2
6-14	Austria, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niemcy, Polska , Rosja, Rumunia, Szwajcaria	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Australia, Włochy	3
3-4	Francja, Wielka Brytania	2
5-15	Belgia, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Litwa, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Szwajcaria, Ukraina	1

- W czternastu konkurencjach olimpijskich jest do rozdania 42 medale, a zdobyło je 22 federacje co stanowi 40% wszystkich mających w nich swoje załogi.
- W siedmiu konkurencjach kobiecych 21 medali zdobywało 14 federacji z 38 federacji mających osady kobiece w konkurencjach olimpijskich co stanowi 36,8%, natomiast w konkurencjach męskich również 21 medali zdobywało 15 państw, czyli 30% federacji, które miały w nich swoje osady.
- Najwięcej medali zdobyła Australia przed Amerykanami. W kobietach Amerykanki, a wśród mężczyzn Australia i Włochy. Należy podkreślić, że tym razem nie było zdecydowanej dominacji żadnej federacji, a w podziale na kobiety i mężczyzn zdobywające medale reprezentacje podzieliły się na trzy grupy i większość zdobyła tylko po jednym medalu.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tym roku w Plovdiv

- Więcej medali zdobyli:
 - Australia i Irlandia +2 medale
 - Belgia, Francja, Hiszpania, Holandia, Kanada, Litwa
Niemcy, Norwegia, Szwajcaria i Ukraina +1 medal
- Mniej medali zdobyli:
 - Wielka Brytania i Nowa Zelandia - 3 medale
 - Polska i Włochy - 2 medale
 - Chiny, Dania, Estonia i Kuba - 1 medal
- Taką samą ilość medali mieli:
 - Austria, Chorwacja, Czechy, Rosja, Rumunia i USA.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-3	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		2/4
4	Australia	45,45	5/11
5-6	Irlandia	28,6	2/7
	USA		4/14
7-9	Austria	25	1/4
	Norwegia		1/4
	Szwajcaria		2/8
10-11	Nowa Zelandia	23,1	3/13
	Włochy		3/13
12-14	Francja	22,2	2/9
	Kanada		2/9
	Rumunia		2/9
15	Hiszpania	20	1/5
16	Holandia	18,2	2/11
17-18	Czechy	16,7	1/6
	Niemcy		2/12
19	Wielka Brytania	14,3	2/14
20	Rosja	12,5	1/8
21	Ukraina	10	1/10
22	Polska	9,1	1/11

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	USA	57,1	4/7
2-3	Austria	50	1/2
	Litwa		1/2
4-9	Australia	33,3	2/6
	Hiszpania		1/3
	Holandia		2/6
	Kanada		2/6
	Nowa Zelandia		2/6
10-11	Szwajcaria	25	1/3
	Irlandia		1/4
10-11	Rosja	25	1/4
	Niemcy		1/5
12-14	Polska	20	1/5
	Rumunia		1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Australia	60	3/5
2-4	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Litwa		1/2
5	Włochy	42,9	3/7
6-8	Francja	33,3	2/6
	Irlandia		1/3
	Norwegia		1/3
9	Wielka Brytania	28,6	2/7
10-11	Czechy	25	1/4
	Rumunia		1/4
12	Szwajcaria	20	1/5
13	Ukraina	16,7	1/6
14-15	Niemcy	14,3	1/7
	Nowa Zelandia		1/7

- Największą skuteczność medalową 50% w konkurencjach olimpijskich osiągnęły Belgia, Chorwacja i Litwa, które miały tylko po dwie osady, a Litwa cztery i połowa z nich zdobyła medale. Z niewiele niższą skutecznością (45,45%) na czwartym miejscu plasuje się Australia, która podobnie jak polska reprezentacja miała w swojej reprezentacji jedenaście osad w konkurencjach olimpijskich, ale zdobyła pięć medali. Dalej z wielu osadowych reprezentacji są Amerykanie, ale oni osiągnęli już tylko 28,6% skuteczności zdobywając cztery medale przy pełnej, czternasto osadowej obsadzie konkurencji olimpijskiej.
- Polska reprezentacja mając podobnie jak Australia czy Holandia jedenaście osad zdobyła z nich najmniej bo tylko jeden medal i znalazła się w tym zestawieniu na ostatnim miejscu, ale nie zapominając, że jest to wśród 1/3 federacji, które w ogóle zdobyły jakiegokolwiek medale.
- W konkurencjach olimpijskich kobiet najwyższą skuteczność medalową osiągnęły Amerykanki, a męskich Australijczycy. Natomiast w obu zestawieniach zastanawia miejsce w ostatnich grupach niemieckiej reprezentacji, podobnie jak w konkurencjach męskich Nowej Zelandii.
- Niestety nasza reprezentacja wśród konkurencji kobiecych jest z Niemkami i Rumunkami w ostatniej grupie, a wśród mężczyzn w ogóle nie znalazł się w zestawieniu ze względu na brak medalu.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2-3	Niemcy, USA	3
4-10	Chiny, Dania, Francja, Grecja, Szwajcaria, Turcja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	2
2-7	Chiny	1
	Dania	
	Francja	
	Niemcy	
	USA	
	Wielka Brytania	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy	2
	USA	
	Włochy	
4-6	Grecja	1
	Szwajcaria	
	Turcja	

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-3	Grecja	100	1/1
	Szwajcaria		1/1
	Turcja		1/1
4	Niemcy	75	3/4
5	Włochy	66,7	4/6
6-8	Chiny	50	1/2
	Francja		1/2
	USA		3/6
9-10	Dania	33,3	1/3
	Wielka Brytania		1/3

W konkurencjach „nieolimpijskich” największą ilość medali ogólnie zdobyli Włosi. Włosi mieli ich także najwięcej w konkurencjach kobiecych, a Niemcy w męskich. Należy jednak mieć na uwadze, że w tegorocznych Mistrzostwach Świata zarówno Włosi jak i Amerykanie zgłaszając swoje załogi we

wszystkich konkurencjach, po dwa medale w dwójkach bez sternika wagi lekkiej mieli od razu bez walki ze względu na znikomą ilość zgłoszeń. W kobiecych dwójkach to nawet tylko oni pomiędzy sobą rywalizowali.

Polska reprezentacja miała w tych konkurencjach tylko rezerwową skifistkę do dwójki podwójnej wagi lekkiej, która zajęła ósme miejsce.

**IŁOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ
W LATACH 2001-2018**

Rok	Miejsce	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji medalowej	
			Ogólne	Konkurencje olimpijskie
2001	Lucerna	2	14-15	9-10
2002	Sewilla	2	14	12
2003	Mediolan	2	17-18	13-14
2005	Gifu	2	12-13	7
2006	Eton	2	11-12	9-12
2007	Monachium	2	7-8	8-10
2009	Poznań	4	5	3
2010	Karapiro	1	18-20	16-17
2011	Bled	-	-	-
2013	Chungju	1	20-22	18-19
2014	Amsterdam	2	19	13
2015	Aiguebelette	-	-	-
2017	Sarasota	3	15	12
2018	Plovdiv	1	10-13	10-12

Nasza reprezentacja w Mistrzostwach Świata Seniorów ostatnich osiemnastu lat zdobyła 24 medale.

- Dwukrotnie nie zdobyła żadnego medalu – w latach 2011 i 2015, a były to zarazem kwalifikacje olimpijskie do Igrzysk w Londynie i w Rio de Janeiro.
- Jeden raz miała cztery medale – w 2009 roku u siebie w Poznaniu.
- Jeden raz miała trzy medale – w ubiegłym roku w Sarasocie.
- Siedem razy reprezentacja zdobyła po dwa medale.
- Trzy razy zdobywała po jednym medalu – Karapiro, Chungju i Plovdiv.

Klasyfikacji medalowej zawsze ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	3-4-0
2	Niemcy	3-1-1
3	USA	2-2-3
4	Francja	2-0-1
5	Irlandia	2-0-0
6	Australia	1-3-1
7-8	Kanada, Rumunia	1-1-0
9	Litwa	1-0-1
10-13	Chiny, Chorwacja, Norwegia, Polska	1-0-0
14	Szwajcaria	0-3-0
15	Nowa Zelandia	0-2-1
16-18	Czechy, Dania, Grecja	0-1-0
19	Wielka Brytania	0-0-3
20	Holandia	0-0-2
21-26	Austria, Belgia, Hiszpania, Rosja, Turcja, Ukraina	0-0-1

- Na pierwszym miejscu ogólnej klasyfikacji medalowej wszystkich konkurencji podobnie jak w ubiegłym roku z trzema złotymi medalami znaleźli się Włosi. W 2017 roku mieli trzy złote medale, trzy srebrne i dwa brązowe, a w tym trzy złote i cztery srebrne. Należy zauważyć, że wartość złotych medali włoskich w tym roku ma mniejszą wagę, gdyż wśród nich dwa są zdobyte we wspomnianych konkurencjach - dwójek wagi lekkiej.
- Należy zauważyć piętnastą pozycję Nowej Zelandii, która po ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata była wice liderem takiego rankingu, jak również dopiero dziewiętnaste miejsce Wielkiej Brytanii z tylko trzema brązowymi medalami, a w ubiegłym roku trzy srebrne i trzy brązowe medale zajmując miejsce czternaste bezpośrednio przed polską reprezentacją.
- Polska reprezentacja z jednym, ale za to złotym medalem zajęła w tym roku, wspólnie z trzema innymi państwami dziesiątą pozycję. W ubiegłym roku z trzema medalami srebrnymi plasowaliśmy się na piętnastym miejscu.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2-2-1
2-3	Kanada, Włochy	1-1-0
4-9	Chiny, Francja, Irlandia, Litwa, Polska , Rumunia	1-0-0
10	Nowa Zelandia	0-2-0
11-12	Australia, Niemcy	0-1-1
13-14	Dania, Szwajcaria	0-1-0
15	Holandia	0-0-2
16-19	Austria, Hiszpania, Rosja, Wielka Brytania	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	3-0-0
2	Włochy	2-3-0
3	Australia	1-2-0
4	Francja	1-0-1
5-7	Chorwacja, Irlandia, Norwegia	1-0-0
8	Szwajcaria	0-2-0
9-11	Czechy, Grecja, Rumunia	0-1-0
12-13	USA, Wielka Brytania	0-0-2
14-18	Belgia, Litwa, Nowa Zelandia, Turcja, Ukraina	0-0-1

- W rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie także zmienili się liderzy w porównaniu do roku ubiegłego. W konkurencjach kobiecych z ubiegłorocznej pierwszej trójki państw (Nowa Zelandia, Rumunia, Australia) w tym roku nie ma nikogo, a w konkurencjach męskich w ubiegłym roku na pierwszych trzech miejscach byli kolejno Włosi, Francuzi i Irlandczycy, a pozostali jedynie Włosi, z podobnym układem medali (w ub. roku 2-3-2).
- Nasza reprezentacja znalazła się na czwartym miejscu z pięcioma innymi federacjami, natomiast w ubiegłym roku zajęła miejsce ósme.

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich znaleźli się w tym roku Amerykanie i to jedynie dzięki osadom kobiecym, bo w konkurencjach męskich nie zdobyli żadnego medalu. A przecież Amerykanie, będąc gospodarzami ubiegłorocznych Mistrzostw Świata, w Sarasocie ani razu nie usłyszeli swojego hymnu narodowego granego na cześć zwycięzców.

- W ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich byli kolejno: Nowa Zelandia – Australia – Rumunia. W tym roku z tych federacji pozostała na podium tylko Australia.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2-0-1
2	Irlandia	2-0-0
3	Australia	1-4-0
4	Włochy	1-2-0
5-6	Niemcy Rumunia	1-1-0
7-9	Francja Kanada Litwa	1-0-1
10-12	Chorwacja Norwegia Polska	1-0-0
13	Nowa Zelandia	0-2-2
14-15	Holandia Szwajcaria	0-1-1
16	Czechy	0-1-0
17	Wielka Brytania	0-0-2
18-22	Austria Belgia Hiszpania Rosja Ukraina	0-0-1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2-0-1
2	Kanada	1-0-1
3-6	Irlandia Litwa Polska Rumunia	1-0-0
7	Nowa Zelandia	0-2-1
8	Australia	0-2-0
9	Holandia	0-1-1
10-11	Niemcy Szwajcaria	0-1-0
12-14	Austria Hiszpania Rosja	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-2	Australia Włochy	1-2-0
3	Francja	1-0-1
4-7	Chorwacja Irlandia Niemcy Norwegia	1-0-0
8-10	Czechy Rumunia Szwajcaria	0-1-0
11	Wielka Brytania	0-0-2
12-15	Belgia Litwa Nowa Zelandia Ukraina	0-0-1

- W konkurencjach kobiecych w ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej były Nowozelandki przed Rumunkami i Australijkami, a w tym roku pozostały tylko Rumunki na trzeciej pozycji między innymi z Polkami.
- W konkurencjach męskich w ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej byli Włosi przed Nową Zelandią i pięcioma federacjami z jednym złotym medalem (Australia, Czechami, Francją, Litwą i Niemcami), a w tym roku swoją pozycję utrzymali Włosi, choć niesamodzielnie bo z Australią, natomiast na dół rankingu spadła Nowa Zelandia.

Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji „nieolimpiskich” ponownie znaleźli się Włosi przed Niemcami, a w ubiegłym roku przed Irlandczykami.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2-2-0
2	Niemcy	2-0-1
3-4	Chiny, Francja	1-0-0
5	USA	0-1-2
6-8	Dania, Grecja, Szwajcaria	0-1-0
9-10	Turcja, Wielka Brytania	0-0-1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1-1-0
2-3	Chiny, Francja	1-0-0
4-5	Dania, USA	0-1-0
6-7	Niemcy, Wielka Brytania	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

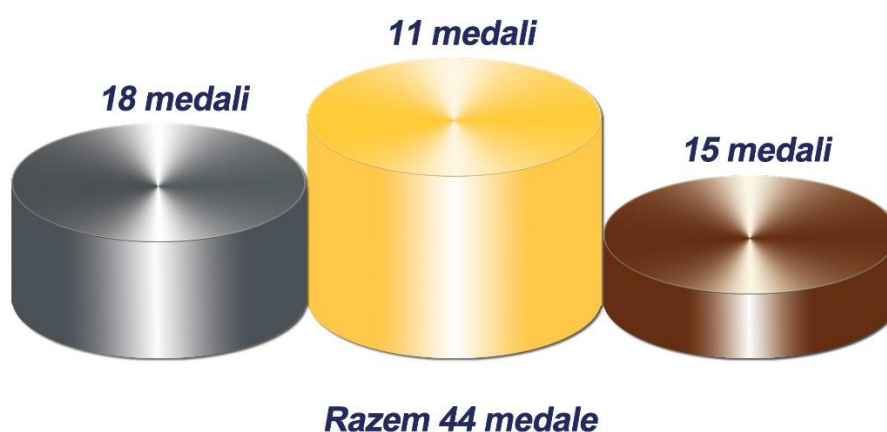
Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	2-0-0
2	Włochy	1-1-0
3-4	Grecja, Szwajcaria	0-1-0
5	USA	0-0-2
6	Turcja	0-0-1

W podziale na „nieolimpijskie” konkurencje kobiece i męskie na czele kobiecej klasyfikacji medalowej są Włoszki, a męskiej Niemcy.

Niemcy zdobyli medale w jedynce i czwórce podwójnej wagi lekkiej, natomiast Włosi w dwójkach bez sternika i bez sterniczki wagi lekkiej, które jak wspomniano miały jedynie obsadę medalową.

Polska w dotychczasowych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyła łącznie 44 medale z następującym podziałem:

MISTRZOSTWA ŚWIATA SENIORÓW

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje w poszczególnych reprezentacjach przygotowujących się w cyklu czteroletnim do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	USA	73
2	Włochy	71
3	Wielka Brytania	56
4	Niemcy	54
5	Nowa Zelandia	44
6	Australia	41
7	Holandia	37
8	Kanada	34
9	Rumunia	30
10-11	Chiny, Szwajcaria	26
12	Francja	24
13-14	Dania, Polska	23
15	Irlandia	21
16	Czechy	16
17	Litwa	15
18-19	Hiszpania, Norwegia	14
20	Chorwacja	9
21	Ukraina	8
22	Grecja	7
23-26	Austria, Belgia, Rosja, Turcja	6
27	Białoruś	5
28	Węgry	3
29	Południowa Afryka	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	USA	56
2	Wielka Brytania	30
3	Włochy	26
4	Holandia	24
5	Kanada	23
6	Chiny	22
7	Nowa Zelandia	20
8	Australia	18
9-10	Dania, Niemcy	16
11	Polska	15
12	Rumunia	13
13-14	Irlandia, Szwajcaria	12
15-16	Francja, Litwa	9
17-19	Austria, Hiszpania, Rosja	6
20	Białoruś	4
21-22	Czechy, Ukraina	2
23	Południowa Afryka	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	45
2	Niemcy	38
3	Wielka Brytania	26
4	Nowa Zelandia	24
5	Australia	23
6-7	Rumunia, USA	17
8	Francja	15
9-11	Czechy, Norwegia, Szwajcaria	14
12	Holandia	13
13	Kanada	11
14-15	Chorwacja, Irlandia	9
16-17	Hiszpania, Polska	8
18-19	Dania, Grecja	7
20-23	Belgia, Litwa, Turcja, Ukraina	6
24	Chiny	4
25	Węgry	3
26	Białoruś	1

W tegorocznych Mistrzostwach Świata do dzielenia było 704 punkty, 349 w konkurencjach kobiecych i 355 w konkurencjach męskich.

- Niemal połowę wszystkich punktów (48,2%) zdobyły pierwsze sześć w tym zestawieniu u federacje. Podobnie w konkurencjach kobiecych pierwsze sześć reprezentacji zdobyło 51,9% wszystkich możliwych punktów, a w konkurencjach męskich odpowiednio 48,8%.
- Na czele tabeli ogólnej punktacji drużynowej po raz pierwszy od wielu lat znaleźli się Amerykanie, zdobywając 3 punkty mniej niż wygrywający w ubiegłym roku Brytyjczycy. A sami Brytyjczycy zdobyli w tym roku 20 punktów mniej.
- Natomiast bezapelacyjnie w tym roku w konkurencjach kobiecych kolejny raz z rzędu wygrały Amerykanki z największą dotychczas przewagą punktową.
- Natomiast w konkurencjach męskich ponownie zwyciężyli Włosi, choć z mniejszą niż w ubiegłym roku ilością punktów (o 15 mniej) i o połowę mniejszą przewagą nad drugimi w tym roku Niemcami.
- Punktowała łącznie w tym roku niespełna połowa startujących federacji, kiedy w ub. roku było to ponad połowa (53%) uczestniczących w Mistrzostwach Świata wioślarskich federacji.

- W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 56,1% państw mających w nich swoje osady (w ub.roku 60,5%), a w konkurencjach męskich 48,2% (w ub. roku 40,4%).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	45
2-3	Nowa Zelandia, USA	44
4	Australia	41
5	Holandia	35
6	Włochy	34
7-8	Niemcy, Rumunia	30
9	Kanada	25
10	Polska	22
11	Irlandia	21
12	Szwajcaria	19
13-14	Francja, Litwa	15
15-17	Chiny, Czechy, Norwegia	13
18	Hiszpania	12
19	Dania	11
20	Chorwacja	9
21-24	Austria, Belgia, Rosja, Ukraina	6
25	Białoruś	2
26	Południowa Afryka	1

- Punktacją drużynową konkurencji olimpijskich wygrała tym razem Wielka Brytania jeden punkt przed Nową Zelandią i USA, kiedy w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata najlepsi byli Nowozelandczycy także jeden punkt przed Brytyjczykami i trzynastie przed USA. Jednak w ubiegłym roku wygrywający zdobyli 11 punktów więcej. Można więc stwierdzić, że w tegorocznych mistrzostwach konkurencja bardziej się wyrównała przy niemal identycznej ilości punktujących federacji.
- W czternastu konkurencjach olimpijskich łącznie do zdobycia było 518 punktów. Po 259 w konkurencjach kobiet i mężczyzn. Siedem pierwszych reprezentacji w punktacji drużynowej zdobyło połowę tych punktów.
- W rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie w obu przypadkach pierwszych sześć federacji w rankingu zdobyło 53,7% punktów wśród kobiet i 52,5% wśród mężczyzn.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	39
2	Holandia	22
3-4	Nowa Zelandia, Wielka Brytania	20
5	Kanada	19
6	Australia	18
7	Polska	14
8-9	Chiny, Rumunia	13
10-11	Irlandia, Szwajcaria	12
12	Niemcy	10
13-14	Dania, Litwa	9
15	Włochy	7
16-18	Austria, Hiszpania, Rosja	6
19	Czechy	2
20-21	Białoruś, Południowa Afryka	1

MĘSCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	27
2	Wielka Brytania	25
3	Nowa Zelandia	24
4	Australia	23
5	Niemcy	20
6	Rumunia	17
7	Francja	15
8-9	Holandia, Norwegia	13
10	Czechy	11
11-12	Chorwacja, Irlandia	9
13	Polska	8
14	Szwajcaria	7
15-19	Belgia, Hiszpania, Kanada, Litwa, Ukraina	6
20	USA	5
21	Dania	2
22	Białoruś	1

- W tabelach punktacji konkurencji olimpijskich kobiet i mężczyzn nie zmienili się w tym roku liderzy.
- Podobnie jak w ubiegłym roku wśród kobiet najlepszymi okazały się Amerykanki, które zdobyły tym razem trzy punkty więcej. Drugie były tym razem Holenderki przed wspólnie zajmującymi trzecią pozycję Nową Zelandią i Wielką Brytanią, które w ubiegłym roku zajmowały drugie i trzecie miejsce.
- W konkurencjach męskich zachowała się ta sama kolejność pierwszych trzech federacji.
- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w konkurencjach olimpijskich największy przyrost ilości punktów zanotowali kolejno

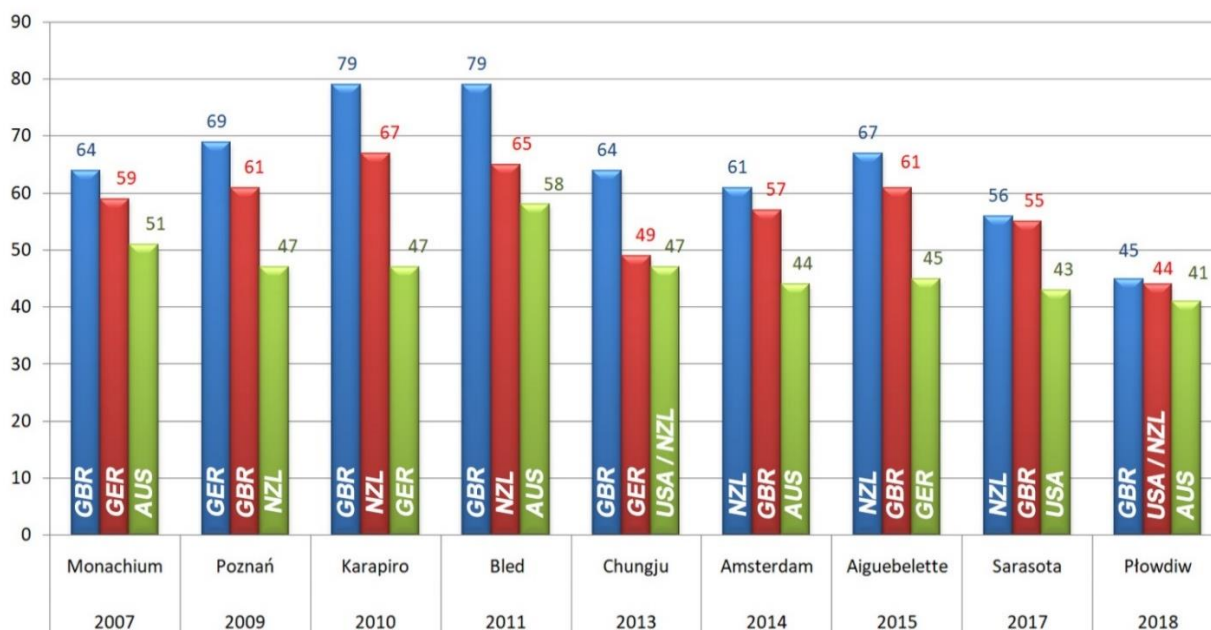
Irlandia	+ 15 pkt
Kanada	+ 14
Australia	+ 13
Szwajcaria	+ 9
Hiszpania i Rumunia	+ 6
Ukraina	+ 5
Niemcy	+ 3
Belgia i Białoruś	+ 2
Południowa Afryka i USA	+ 1

- Największe straty punktów zanotowali kolejno

Polska	- 15 pkt
Nowa Zelandia	- 12
Wielka Brytania	- 10
Francja	- 7
Norwegia	- 6
Włochy	- 5
Litwa	- 4
Chiny, Chorwacja, Dania	- 3
Rosja	- 2
Czechy, Holandia	- 1

- Identyczną ilość punktów jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zdobyli Austriacy.

IŁOŚĆ ZDOBYTYCH PUNKTÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH PRZEZ PIERWSZE TRZY FEDERACJE WIOŚLARSKIE W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2007-2018

Analizując powyższy diagram, gdzie miejsca w pierwszej trójce punktacji drużynowej konkurencji olimpijskich (w przeciągu ostatnich jedenastu lat) zajmują na przemian pięć federacji Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii, Australii, Niemiec i USA, dlatego nie trudno znaleźć wytłumaczenie, dlaczego wioślarstwo jest uważane za sport anglosaski.

Natomiast także wyraźnie widać jak wyrównuje się poziom rywalizujących reprezentacji. Obecnie wygrywająca reprezentacja Wielkiej Brytanii zdobywa 32 punkty mniej niż przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie i tylko z przewagą jednego punktu nad drugimi w rankingu Nowej Zelandii i USA, kiedy w tamtych latach było to kilkanaście punktów. Należy przy tym dodać, że sumaryczna ilość się nie zmienia, bo ciągle rozgrywane jest ogółem czternaście konkurencji olimpijskich.

W konkurencjach „nieolimpijskich” rozegrano w tym roku sześć konkurencji wagi lekkiej, po trzy te same kobiece i męskie. Niestety w dwóch jak już wspomniano nie było pełnej obsady finałowej stąd do zdobycia w tym roku było 186 punktów; 90 punktów w konkurencjach kobiecych i 96 punktów w konkurencjach męskich.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	37
2	USA	29
3	Niemcy	24
4	Chiny	13
5	Dania	12
6	Wielka Brytania	11
7-8	Francja, Kanada	9
9-10	Grecja, Szwajcaria	7
11	Turcja	6
12-14	Białoruś, Czechy, Węgry	3
15-17	Hiszpania, Holandia, Ukraina	2
18-19	Norwegia, Polska	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	19
2	USA	17
3	Wielka Brytania	10
4-5	Chiny, Francja	9
6	Dania	7
7	Niemcy	6
8	Kanada	4
9	Białoruś	3
10-11	Holandia, Ukraina	2
12	Polska	1

MĘŻCZYŹNI

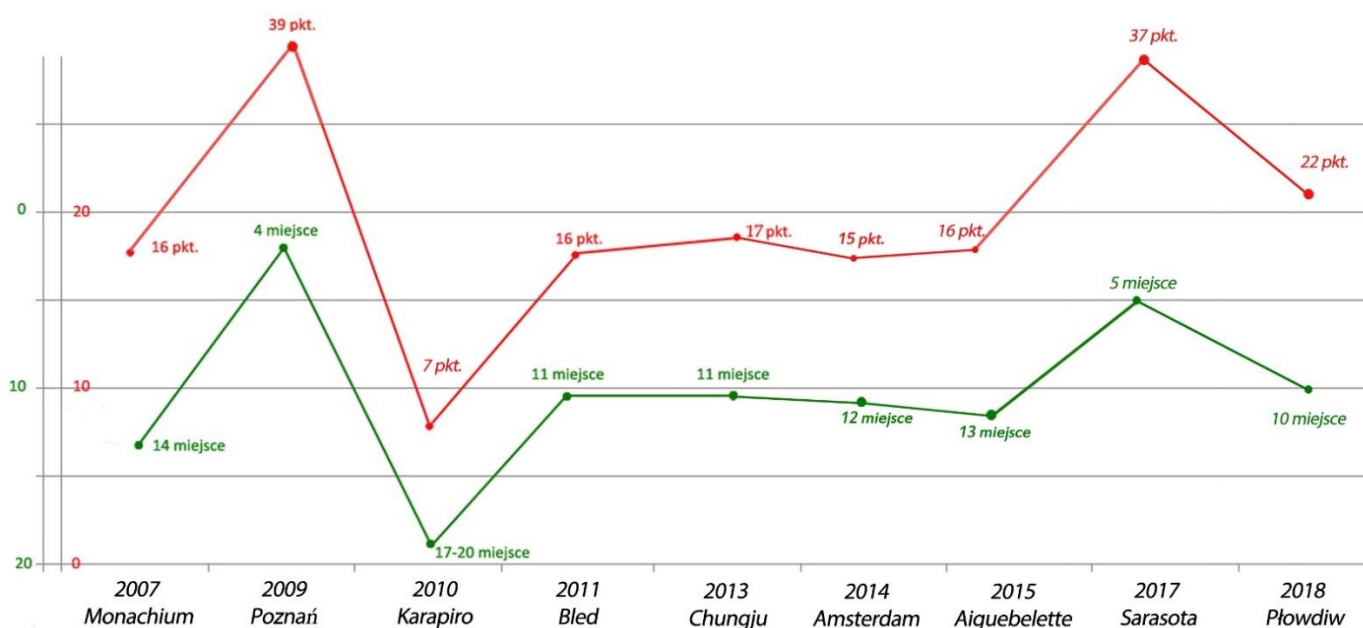
Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	18
3	USA	12
4-5	Grecja, Szwajcaria	7
6	Turcja	6
7-8	Dania, Kanada	5
9	Chiny	4
10-11	Czechy, Węgry	3
12	Hiszpania	2
13-14	Norwegia, Wielka Brytania	1

- Tutaj dominacja jest zdecydowanie większa, gdyż 48,4% punktów zdobyły trzy pierwsze reprezentacje. Podobnie zresztą zarówno w konkurencjach kobiecych i męskich trzy pierwsze reprezentacje zdobyły połowę punktów.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” zdecydowanie na czele punktacji drużynowej znaleźli się Włosi, którzy w sześciu finałach mieli pięć osad i zdobyli cztery medale.
- Włosi wygrali także w „nieolimpijskich” konkurencjach kobiecych, a w męskich tym razem na czele byli wspólnie z Niemcami.

- 55,9% federacji mających swoje załogi w tych konkurencjach zdobywało punkty (54,6% w konkurencjach kobiet i 51,9 w konkurencjach męskich).
- Tym razem również nasza reprezentacja zdobyła jeden punkt za ósme miejsce skifistki wagi lekkiej. Spodziewano się z pewnością lepszego wyniku podobnym sezonie startowym, ale także nasza reprezentantka w tej konkurencji przechodziła zatrucie jelitowe i także zajęła w swoim półfinale czwarte miejsce, które niestety było pierwszym poza awansem do finału A.

Poniżej przedstawiono graficznie ilość zdobywanych punktów i zajmowane miejsca w punktacjach drużynowych w konkurencjach olimpijskich ostatnich dziesięciu lat przez polską reprezentację.

MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2018 W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

Polska reprezentacja w wyniku wielokrotnie wspomnianych problemów zdrowotnym związanym z zatruciem jelitowym 1/3 reprezentacji straciła w tym roku ubiegłoroczną wysoką pozycję.

Nasze osady aż sześciokrotnie w półfinałach zajmowały czwarte miejsce, czyli pierwsze poza premiowanymi awansem do finału, nie wytrzymując w wyniku osłabienia zatruciem walki, na finiszach. A przecież poszczególne polskie osady przegrywały w każdym przypadku minimalnie i wystarczyłoby, aby tylko weszły do finałów A, to nawet teoretycznie zajmując ostatnie w nich miejsca mielibyśmy 12 punktów więcej i miejsce podobne do ubiegłorocznego. Jednak i tak w wyniku wyjątkowego „spłaszczenia się” poszczególnych tabel punktacji drużynowej straty te są stosunkowo niewielkie.

Jak widać z wykresu pomimo tak dużych problemów w trakcie rozgrywania Mistrzostw Świata tegoroczny start całej reprezentacji pod względem zajętego miejsca i ilości zdobytych punktów w konkurencjach olimpijskich był trzecim z kolei, po Mistrzostwach Świata na własnym torze w Poznaniu w 2009 roku i ubiegłorocznym w Sarasocie.

Mamy obecnie szeroką i na wysokim poziomie reprezentację seniorską i trzeba mieć nadzieję, że w tym roku limit przypadków i nieszczęść się wyczerpał. W przyszłym roku odbędą się przecież w ramach Mistrzostw Świata także kwalifikacje olimpijskie i nasze wioślarstwo stać na zakwalifikowanie do Igrzysk w Tokio rekordowej liczby nawet dziewięciu osad.

II. ORGANIZACJA POBYTU ORAZ STARTU W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W PLOVDIV

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Seniorów odbyły się na torze regatowym w bułgarskim Plovdiv, ponad 300 tysięcznym mieście położonym nad rzeką Maricą w środkowej części Bułgarii w zachodniej części Niziny Górnotrackiej. Plovdiv to drugie po Sofii pod względem liczby mieszkańców miasto Bułgarii i jedno z najstarszych miast w całej Europie. Pierwsza osada istniała tu już 6000 lat temu! W mieście znaleźć można ślady po Cesarstwie Rzymskim (np. częściowo odślonięte ruiny stadionu, które odkryto pod głównym deptakiem czy położone na zboczu zjawiskowe ruiny teatru), czy po Imperium Osmańskim (np. okazały, 600-letni meczet Dzhumaya). Plovdiv położony był na 7 wzgórzach: Dzhenem Tepe (najwyższe ze wzniesień), Bunarzhik, Sahat Tepe, Nebet Tepe, Dzhambaz Tepe, Taksim Tepe, Markovo Tepe. Ostatnie z nich niestety już nie istnieje. Na przełomie XIX i XX w. wydobywany z niego kamień został wykorzystany do budowy dróg i chodników w sporej części miasta. W miejscu, gdzie niegdyś istniało znajdują się obecnie budynki użyteczności publicznej. Ważny ośrodek gospodarczy i naukowo-kulturowy kraju (5 szkół wyższych). W mieście od 1882 r. odbywają się Targi Plovdiwskie.

Polska reprezentacja wioślarska po Mistrzostwach Europy w Glasgow i zgrupowaniach w COS-OPO Zakopane i Wałcz wyleciała 3 września w dwóch grupach bezpośrednio z Warszawy do Sofii. Podział na dwie grupy spowodowany był brakiem możliwości rezerwacji w jednym samolocie tak dużej grupy. Jednak różnica czasowa przylotu do Sofii nie była duża i wynosiła około 3 godziny (pierwsza lądowała o godz. 13.55, a druga o 17.55). Pierwsza grupa czekając na wspólną podróż autokarem do Plovdiv miała zamówiony wcześniej obiad w okolicy lotniska w hotelu IBIS AIRPORT. Obie grupy przed godz. 19.00 dotarły na kolację do hotelu OSTROVA w Plovdiv.

Hotel OSTROVA jest kompleksem restauracyjno – hotelowym z własnym zewnętrznym basenem kąpielowym umiejscowiony w obszarze zielonym pomiędzy torem wioślarskim, a rzeką Maricą i w całości wykorzystane tylko przez naszą reprezentację. W tym samym hotelu mieszkała w trakcie ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata polska reprezentacja. Hotel w tym roku nie był objęty rezerwacją komitetu organizacyjnego mistrzostw, dlatego nie było dojazdu do „wioski wioślarskiej” autobusami podstawianymi przez organizatora. Jednak odległość hotelu do brzegu toru wioślarskiego na wysokości 1700 metrów od mety wynosiła 70 metrów, czyli od hotelu do łodzi i do pomostów odjazdowych wynosiła łącznie około 2000 metrów, którą zawodniczki i zawodnicy pokonywali pieszo, własnymi rowerami przywiezionymi z kraju jak też część zakupiła sobie w miejscowym DECATHLONIE hulajnogi.

Wszystkie posiłki podawane w formie „szwedzkiego stołu” zapewnione były w przyhotelowej restauracji. Samo wyżywienie w stylu kuchni bułgarskiej, ale zawsze mogło być modelowane przez lekarza reprezentacji.

Na terenie hotelowego basenu reprezentacja miała rozstawione przywiezione z Polski w wystarczającej ilości ergometry wioślarskie i trenażery rowerowe. Wewnątrz hotelu w istniejącym małym SPA przeznaczonym całkowicie dla polskiej reprezentacji nasi fizjoterapeuci mieli swoje centrum ze stołami do masażu i niezbędnymi urządzeniami do fizykoterapii.

Tor regatowy w Plovdiv jest sztucznym kanałem z długością sumaryczną 2300m, który był specjalnie zaprojektowany przez architekta Valentine Marinov z głównym doradcą - bułgarską działaczką we władzach Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA Svetli Otzetovej, by spełniać współczesne

wymagania dla organizacji największych światowych imprez sportów wodnych. Zlokalizowanie układu toru było tak dobrane, aby było otoczone przez naturalne lasy, mając przez to równe warunki na wszystkich pasmach wody. Dodatkowo kierunek rozgrywania wyścigów jest ze wschodu na zachód i jest równoległy do kierunku przeważających wiatrów.

Na terenie „wioski wiosłarskiej” nasza reprezentacja miała rozstawiony własny namiot z pełnym wyposażeniem niezbędnym do odpoczynku i regeneracji. Wewnątrz namiotu była stoły i krzesła ogrodowe, zamrażarka do kamizelek chłodzących, zestawy do robienia kawy i herbaty, tablice informacyjne i karimaty do rozgrzewki i wypoczynku. Nieopodal namiotu zawodnicy mieli rozstawione do własnej dyspozycji dwa baseny chłodzące także przywiezione z Polski.

W trakcie całego dwutygodniowego pobytu kierownictwo ekipy zapewniało zawodniczkom i zawodnikom butelkowaną wodę mineralną w nieograniczonych ilościach oraz preparaty do bieżącej dezynfekcji rąk, a jednak po pod koniec pierwszego tygodnia pobytu tuż przed rozpoczęciem mistrzostw część ekipy została zainfekowana wirusem zakażenia jelitowego. Zaczęło się od jednego z masażystów i zawodniczki dwójki bez sterniczki, a potem kolejno zaczęli zakażać się następni zawodnicy. Ostatecznie 1/3 ekipy (10 zawodniczek i zawodników) przechodziło ostre zatrucie jelitowe. Niestety było to bezpośrednio powiązane z ostatecznymi wynikami poszczególnych osad, gdyż załogi, które obroniły się przed chorobą zajmowały miejsca, na które liczone i które były wykładnią ich możliwości potwierdzonych w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharach Świata, natomiast osady, w których wiosłowały osoby przechodzące zatrucie nie wytrzymały maksymalnego wysiłku.

Z tego przypadku w trakcie pobytu w Płowdiv należy wyciągnąć wnioski i podczas kolejnego wyjazdu do Bułgarii trzeba jeszcze skuteczniej zadbać o higienę i zastosować metody obrony przed infekcjami żołądkowymi podobnie, jakie robiliśmy to przed Igrzyskami Olimpijskimi w Rio de Janeiro. Jednak widać, że w Bułgarii są wyraźnie gorsze standardy higieny oraz czystości.

Podczas pobytu w Płowdiv pierwsze dni były w miarę przystępne o temperaturze ok. 24-26 stopni. Od środy jednak temperatura systematycznie wzrastała, tak, że od piątku do następnej niedzieli czyli praktycznie podczas całych regat panowały nieznośne upały w granicach 30-32 stopni. Wiatr podczas regat był zmienny. Od sprzyjającego, przechodzący w boczny sprzyjający i w boczny trzymający w zależności od pory dnia, chociaż jednego dnia środę po południu wiatr tak zmienił kierunek i wzmógł siłę, że regaty ze względu na bardzo nierówne warunki na torach trzeba było przerwać i przenieść wszystkie pozostałe wyścigi na następny dzień.

Mistrzostwa rozgrywane były w nietypowym dla wiosłarzy terminie, przesuniętym w stosunku do tradycyjnego na przełomie sierpnia i września i trwały tradycyjnie 8 dni (od niedzieli 9.09. do niedzieli 16.09).

Następnego dnia po zakończeniu mistrzostw tj. w poniedziałek 17 września o godzinie 9.30 reprezentacja wyruszyła autokarem na lotnisko w Sofii i dalej także w dwóch grupach samolotem do Warszawy.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW ŚWIATA

W trakcie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv w większości nie było warunków wietrznych do osiągnięcia rekordowych wyników, choć ten tor z innych imprez rozgrywanych w poprzednich latach (Mistrzostwa Świata Juniorów w 1999 roku, czy ubiegłoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata) zastąpił z możliwości do osiągnięcia takich wyników. Jednak w pierwszy dzień mistrzostw rano przy sprzyjających warunkach niemiecki skifista wagi lekkiej – Jason Osborne w pierwszym swoim wyścigu rekordowy wynik osiągnął

Poniżej w tabelach dokonano zestawienia najlepszych światowych rezultatów osiągniętych dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie najlepsze światowe czasy notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata. Do nich dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Świata, na jakim etapie i kto je osiągnął. Podobnie w przypadku złotych medalistów oraz odpowiednie wyniki polskich osad startujących w Plovdiv.

- Najstarszym rekordowym rezultatem w konkurencjach olimpijskich ciągle jest trzynastoletni rezultat Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie Bułgarki Rumyany Neykovej, osiągnięty w 2002 roku. Natomiast w konkurencjach „nieolimpijskich” najstarszym obecnie jest rezultat dwójki bez sterniczki wagi lekkiej kobiet z 1997 roku, gdyż tej konkurencji przez wiele lat nie było w ogóle w programach regat FISA.
- Z dwudziestu rozgrywanych obecnie konkurencji aż dziewięć najlepszych światowych rezultatów zostało osiągniętych na torze Bosban w Amsterdamie, a cztery na torze Malta w Poznaniu oraz dwa na torze Rotsee w Lucernie i to właśnie te tory przy sprzyjającym wietrze dają największą możliwość osiągnięcia takich rezultatów.
- Na 14 konkurencji olimpijskich, w dziewięciu, najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w finałach A, co jest pewnego rodzaju prawidłowością przy w miarę porównywalnych warunkach atmosferycznych, gdyż to w finałach do walki stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji, a poza tym jest to już końcowa walka o medale, ale w pięciu już w pierwszych wyścigach konkurencji – w przedbiegach. Natomiast w konkurencjach „nieolimpijskich” tylko w jednym przypadku najlepsze rezultaty mistrzostw w tej konkurencji osiągnięto w finale A. Pozostałe natomiast w przedbiegach. Należy zaznaczyć, że finały konkurencji „nieolimpijskich” odbywały się w piątek poprzedzający finały konkurencji olimpijskich.
- W czterech przypadkach w konkurencjach olimpijskich i w jednym przypadku w konkurencjach „nieolimpijskich” najlepszy rezultat konkurencji osiągnęła inna osada niż jej zwycięzca.
- Wśród polskich osad startujących w Plovdiv siedem z nich uzyskało najlepsze swoje rezultaty, w swoich finałach. Natomiast cztery w przedbiegach i skifista w swoim półfinale.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W MŚ i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:20.12 Finał A	Sanita Puspure Irlandia	---	Sanita Puspure Irlandia	7:20.12	---
M1x	6:30.74	2017 Poznań	NZL Manson	6:38.31 Finał A	Kjetil Borch Norwegia	6:48.96 Półfinał	Kjetil Borch Norwegia	6:38.31	6:50.24 Finał B
W2-	6:49.08	2017 Poznań	NZL Prendergast/Gowler	6:50.67 Finał A	Kanada	7:20.04 Finał C	Kanada	6:50.67	7:20.04 Finał C
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:14.96 Finał A	Chorwacja	6:27.28 Finał C	Chorwacja	6:14.96	6:27.28 Finał C
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:44.15 Finał A	Litwa	6:51.97 Finał B	Litwa	6:44.15	6:51.97 Finał B
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:02.23 Przedbieg	Nowa Zelandia	6:05.45 Finał B	Francja	6:05.16	6:05.45 Finał B
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	5:44.74 Finał A	Australia	5:50.87 Finał B	Australia	5:44.74	5:50.87 Finał B
LW2x	6:47.69	2016 Poznań	NED Paulis/Head	6:50.04 Przedbieg	Nowa Zelandia	7:07.52 Przedbieg	Rumunia	6:50.71	7:08.77 Finał B
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:06.81 Finał A	Irlandia	6:19.48 Przedbieg	Irlandia	6:06.81	6:23.10 Finał B
W4-	6:14.36	2014 Amsterdam	NZL Pratt/Bevan/Prendergast/Gowler	6:24.81 Przedbieg	Dania	6:32.05 Finał A	USA	6:25.57	6:32.05 Finał A
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER Schmidla/Thiele/Baer/Lier	6:08.96 Finał A	Polska	6:08.96 Finał A	Polska	6:08.96	6:08.96 Finał A
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR Mikhay/Morozov/Dovgtko/Nadtoko	5:35.31 Finał A	Włochy	5:39.13 Przedbieg	Włochy	5:35.31	5:39.43 Finał A
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	5:56.68 Przedbieg	USA	---	USA	6:00.97	---
M8 +	5:18.68	2017 Poznań	Niemcy	5:19.20 Przedbieg	USA	---	Niemcy	5:24.31	---

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w MŚ i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:29.39 Przedbieg	Imogen Grant Wielka Brytania	7:44.55 Przedbieg	Laura Tarantola Francja	7:51.79	7:52.37 Finał B
LM1x	6:41.03	2018 Plovdiv	GER Jason Osborne	6:41.03 Przedbieg	Jason Osborne Niemcy	---	Jason Osborne Niemcy	6:56.36	---
LM2-	6:22.91	2014 Amsterdam	SUI Niepmann/Tramer	6:38.55 Finał A	Włochy	---	Włochy	6:38.55	---
LW2-	7:18.32	1997 Aiguebelette	AUS Blair/Joyce	7:19.85 Preliminary	Włochy	---	Włochy	7:30.84	---
LW4x	6:15.95	2014 Amsterdam	NED Kraaijkamp/Woerner/Head/Paulis	6:23.17 Przedbieg	Chiny	---	Chiny	6:28.32	---
LM4x	5:42.75	2014 Amsterdam	GRE Konsolas/Giannaros/Magdanis/Konsolas	5:48.03 Przedbieg	Włochy	---	Włochy	5:51.21	---

W tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno nieolimpijskie wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie Mistrzostw Świata w Plovdiv, a najlepszym światowym (rekordowym) czasem tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Świata w Plovdiv do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	M8+	0.52	1	LM1x	0
2	LM2x	1.45	2	LW2-	1.53
3	W2-	1.59	3	LW1x	4.93
4	W4x	2.12	4	LM4x	5.28
5	LW2x	2.35	5	LW4x	7.22
6	M2x	2.51	6	LM2-	15.64
7	W8+	2.52			
8	M4x	3.05			
9	M2-	6.46			
10	W2x	6.84			
11	M4-	6.88			
12	M1x	7.57			
13	W4-	10.45			
14	W1x	12.41			

- Jak widać po analizie powyższej tabeli najbliższa poprawienia najlepszego rezultatu swojej konkurencji była męska, amerykańska ósemka, którym w przedbiegu zabrakło zaledwie 0,52 sek. do rekordowego czasu ósemki niemieckiej z ubiegłorocznego Pucharu Świata w Poznaniu. Amerykanie w tym przedbiegu pokonali między innymi ósemki Australii o 0,05 sek. i pewnie Wielkiej Brytanii o 6,26 sek, którym ulegli w finale. Australijczykom o 0,20 sek. i Brytyjczykom o 0,17 sek. nie zdobywając tym samym żadnego medalu.
- Kolejno najbliższych rekordowych czasów swojej konkurencji byli bracia Donovan z Irlandii w dwójce podwójnej wagi lekkiej, niespodziewana rewelacyjna dwójka Kanadyjek w dwójce bez sterniczki i polskie „złotka” w czwórce podwójnej.
- Najstarszymi rezultatami w stosunku do rekordowych był finałowy czas 37-letniej irlandzkiej złotej medalistki w skifie kobiet Sanity Puspure, młodej, duńskiej czwórki bez sterniczki kobiet-czwartej, bezpośrednio przed Polkami w finale i norweskiego złotego medalisty w jedynce Kejtilla Borch.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” oczywiście najlepszy, bo rekordowy rezultat osiągnął Mistrz Świata w jedynce wagi lekkiej – Niemiec Jason Osborne, a najniższy poziom sportowy zaprezentowali Włosi w bardzo słabo obsadzonych dwójkach bez sternika wagi lekkiej. Nie wyższy poziom zaprezentowały ich koleżanki w dwójce kobiet, ale rezultat rekordowy do którego jest porównywany obecny czas Włoszek ma już 21 lat i nie był poprawiany ze względu na nierozgrywanie tej konkurencji w światowych regatach FISA.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Plovdiv do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	W4x	2.12
2	M2x	5.73
3	M4x	6.87
4	M4-	12.71
5	LM2x	14.12
6	W2x	14.66
7	W4-	17.69
8	M1x	18.22
9	M2-	18.78
10	LW2x	19,83
11	LW1x	20.09
12	W2-	30.96

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Plovdiv (sek.)		
1	W4x	0
2	M2x	3.22
3	M4x	3.82
4	M4-	6.13
5	W4-	7.24
6	W2x	7.82
7	M1x	10.65
8	M2-	12.32
9	LM2x	12.67
10	LW1x	15.16
11	LW2x	17.48
12	W2-	29.37

W podobny sposób porównano rezultaty osiągnięte przez polskie osady startujące w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Plovdiv do rekordowych rezultatów światowych osiągniętych w historii ich konkurencji oraz do najlepszych czasów osiągniętych w trakcie rozgrywania tegorocznych mistrzostw.

- W obu zestawieniach na czele znalazła się kobieca czwórka podwójna. Z jednej strony do rekordowego rezultatu zabrakło jej 2,12 sek, a drugiej na tegorocznych Mistrzostwach Świata to polskie zawodniczki uzyskały najlepszy rezultat w swojej konkurencji.
- Również w obu zestawieniach na trzech kolejnych pozycjach znalazły się obie osady męskich wioseł krótkich (dwójka podwójna i czwórka podwójna) i powstała po niezakwalifikowaniu się do mistrzostw ósemki – męska czwórka bez sternika.
- Na końcu tych samych zestawień znalazły się najciężej przechodzące okresy zatrucia jelitowego dwójka bez sterniczki i obie osady wagi lekkiej kobiet. Niestety takie zatrucie ma ogromny wpływ szczególnie na zawodniczki i zawodników wagi lekkiej, którzy przecież cały czas są na specjalnej diecie.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Świata o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	M4-	0.25	1	M2x	1.55	1	M4x	2.60	1	M4x	4.12
2	M4x	1.20	2	M4-	1.72	2	LW2x	5.10	2	M8+	6.12
3	M2x	1.33	3	W4-	1.79	3	M8+	5.48	3	LW2x	7.08
4	LM2x	1.50	4	M8+	1.83	4	M4-	5.97	4	W4x	9.19
5	W4-	1.52	5	LW2x	1.85	5	W4-	6.48	5	M2-	10.16
6	LW2x	1.59	6	M4x	1.97	6	M2-	6.58	6	M4-	10.58
7	M1x	1.61	7	M2-	2.55	7	W8+	7.02	7	W8+	10.91
8	M8+	1.80	8	W4x	2.83	8	W4x	7.49	8	W2x	11.86
9	M2-	1.94	9	W8+	2.89	9	M1x	7.80	9	M1x	12.40
10	W8+	2.08	10	W2x	3.60	10	W2x	8.54	10	LM2x	12.45
11	W2x	2.13	11	LM2x	4.44	11	LM2x	10.37	11	M2x	13.57
12	W2-	2.29	12	M1x	4.59	12	M2x	11.61	12	W4-	14.27
13	W4x	2.46	13	W1x	9.39	13	W1x	13.03	13	W1x	21.56
14	W1x	5.81	14	W2-	13.93	14	W2-	20.64	14	W2-	25.03

- Zdecydowanie najbardziej zaciętą walkę o obronę złotego medalu stoczyli Australijczycy z Włochami.
- Najmniejsze różnice pomiędzy osadami medalowymi były w męskich dwójkach podwójnych pomiędzy Francuzami, Szwajcarami i Nowozelandczykami oraz w czwórkach bez sternika mężczyzn i kobiet.
- Natomiast najbardziej wyrównaną walkę stoczono w męskich czwórkach podwójnych, gdzie pierwszych pięć osad na mecie zmieściło się w 2,60 sek. i wszystkie sześć osad w najmniejszej różnicy ze wszystkich konkurencji olimpijskich 4,12 sek. szkoda tylko, że tą szóstą okazała się ostatecznie polska czwórka, która jeszcze 450 metrów przed metą płynęła na trzecim miejscu

- Zdecydowanie najbardziej przekonująco zwycięstwo odniosła Irlandka w skifie kobiet Sanita Puspure nad ubiegłoroczną Mistrzynią Świata i tegoroczną Mistrzynią Europy Szwajcarką Jeannine Gmelin. Co ciekawe, że Sanita Puspure jest Łotyszką i do 2003 roku startowała w barwach Łotwy w Mistrzostwach Świata Juniorek i Młodzieżowych potem przez siedem lat w ogóle nie pojawiała się w głównych regatach światowych i dopiero od 2010 roku, startuje już w barwach Irlandii. Od lat jest jedną z czołowych skifistek na świecie, ale nigdy jeszcze nie zdobyła medalu Mistrzostw Świata, a do Igrzysk Olimpijskich w Londynie i w Rio de Janeiro kwalifikowała się z dodatkowych kwalifikacji. W tym roku jakby się przetamała i w dwóch Pucharach Świata, jedynych w których startowała przyплыła druga za Szwajcarką, która dla odmiany do Mistrzostw Świata wygrała wszystkie swoje cztery starty (trzy Puchary Świata i Mistrzostwa Europy).
- Kolejną osadą, która na mecie osiągnęła największą przewagę była polska czwórka podwójna, ale dalej różnice już były podobne.
- Natomiast w strefie medalowej największe straty, poza walką między złotymi i srebrnymi medalistkami już trzecie na mecie, miały trzecie na mecie Hiszpanki w dwójce bez sterniczki kobiet. Zresztą finał tej konkurencji oraz jedynki kobiet okazały się najbardziej „rozciągniętymi” w czasie.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LW1x	0.17	1	LW1x	0.82	1	LM4x	5.43	1	LM4x	8.56
2	LM4x	1.64	2	LM4x	2.74	2	LW4x	9.19	2	LW4x	10.72
3	LM1x	1.98	3	LM1x	3.68	3	LW1x	10.60	3	LM1x	16.67
4	LM2-	2.93	4	LW4x	5.93	4	LM1x	13.76	4	LW1x	5:39.98
5	LW4x	5.01	5	LM2-	18.44(ost)						
6	LW2-	14.66(ost)									

- W konkurencjach „nieolimpijskich” najbardziej zaciętą walkę o podział medali stoczyły pomiędzy sobą Francuzka, Włoszka i Brytyjka w jedynce wagi lekkiej kobiet. Brytyjka – tegoroczna Młodzieżowa Mistrzyni Świata w tej konkurencji, uzyskała jeszcze w przedbiegu najlepszy rezultat, a w finale musiała uznać wyższość nie tylko Francuzki, ale i Włoszki - brązowej medalistki z Młodzieżowych Mistrzostw z Poznania.
- W męskich dwójkach bez sternika wagi lekkiej, gdzie startowały jedynie trzy załogi nie było już całkowicie walki o brązowy medal.
- Najbardziej wyrównaną walkę finałową stoczono w męskich czwórkach podwójnych wagi lekkiej.
- Praktycznie bez walki zakończyła się rywalizacja włoskich siostr Lo Bue z Amerykankami w na nowo wprowadzonej konkurencji dwójek bez sterniczki wagi lekkiej, choć trzeba przyznać, że Włoszki pomimo „filigranowej” postury były nawet w 2011 roku Mistrzyniami Świata Juniorek w dwójce bez sterniczki.
- Stosunkowo najbardziej „rozciągniętymi” pełnymi finałami w czasie były męska i żeńska jedynka wagi lekkiej. Wprawdzie w skifie kobiecym szóstą na mecie Białorusinka Alena Furman straciła na mecie aż ponad 5,5 minuty, ale jak się okazało zawodniczka dostała po starcie takich skurczów żołądkowych, że była w stanie jedynie luźno spłynąć na metę. Ten przypadek to także jedna z większych tragedii tegorocznych mistrzostw, bo przecież ta zawodniczka to tegoroczna Mistrzyni Europy Seniorek, wygrała pierwszy Puchar Świata w Belgradzie, a w drugim w Linzu uległa jedynie świetnie dysponowanej naszej zawodniczce Joannie Dorociak.

IV. ŚREDNIE WIEKU

Każdy cykl olimpijski ma swoje fazy i przeobrażenia wśród startujących zawodników. Jedni zawodnicy odchodzą, inni przychodzą, a jeszcze inni przerywają współzawodnictwo międzynarodowe, aby wrócić do niego po roku, a niekiedy nawet dwóch. Jednak tylko nieliczni wracają aby wiosłować i ścigać się na najwyższym światowym poziomie.

W pierwszym roku po Igrzyskach Olimpijskich następują spore rozszarady poszczególnych reprezentacjach, szczególnie wśród zawodniczek i zawodników nieco starszych. Część zawodników ze względu na wiek naturalnie kończy swoje kariery sportowe, a inni robią krótką, jednoroczną przerwę na uregulowanie swoich spraw osobistych i zawodowych. Nie oznacza to, że ci ostatni całkowicie przez rok nic nie robią. Nie ma nic bardziej mylnego, gdyż zawodnicy nadal trenują, utrzymując może mniejszą intensywność, ale nie objętość. Natomiast naturalne jest, że ich uczestnictwo we wspólnym wiosłowaniu w osadach wielowiosłowych musi być ograniczone.

W Mistrzostwach Świata po Igrzyskach Olimpijskich następuje zmiana pokoleniowa w poszczególnych reprezentacjach, z tą różnicą, że nie zawsze tak samo szeroko. Wiele reprezentacji stara się w ciągu pierwszego roku cyklu olimpijskiego wprowadzać młodszych perspektywicznych zawodników, aby zachować ciągłość szkolenia, ale i utrzymać poziom wyników i miejsce reprezentacji we współzawodnictwie międzynarodowym. W drugim roku czteroletniego cyklu olimpijskiego w większości reprezentacji następuje stabilizacja kadrowa, gdyż kolejny trzeci rok jest już sezonem głównych kwalifikacji olimpijskich.

Najlepszym wykładnikiem tych zmian jest monitorowanie średnich wieku poszczególnych reprezentacji i konkurencji oraz rotacja wśród samych zawodników.

- Ogólna średnia wieku wszystkich uczestników tegorocznych Mistrzostw Świata wynosi 26.521. 25.647 wśród kobiet i 26.306 wśród mężczyzn.
- W ostatnich siedmiu imprezach głównych seniorów (Igrzyska Olimpijskie i Mistrzostwa Świata) średnie wieku odpowiednio wynosiły:

27.79 – średnia wieku uczestników Igrzysk Olimpijskich w Londynie

24.86 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2013 roku w Chungju

25.57 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2014 roku w Amsterdamie

24.57 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2015 roku w Aiguebelette

27.19 – średnia wieku uczestników Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro

25.18 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2017 roku w Sarasocie

26.52 – średnia wieku uczestników Mistrzostw Świata 2018 roku w Plovdiv

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ilość zawodników	Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ilość zawodników
1	Trinidad i Tobago	41	1	31	Kanada	25,943	35
2	Bahamy	38	1	32	Brazylia	25,667	3
3	Estonia	34,334	3	33	Zimbabwe	25,5	2
4	Łotwa	32	1	34	Szwajcaria	25,471	17
5	Argentyna	30,386	7	35	Francja	25,28	25
6	Benin	30	1	36	Rosja	25,25	24
7	Serbia	29,667	3	37	Słowacja	25	2
8	USA	29,156	58	38	Australia	24,841	44
9	Paragwaj	29	1	39	Włochy	24,774	53
10	Białoruś	28,834	12	40	Dania	24,74	23
11	Portugalia	28,5	2	41	Nowa Zelandia	24,728	44
12	Czechy	28,211	19	42	Norwegia	24,616	13
13-15	Azerbejdżan	28	1	43	Turcja	24,6	5
	Hongkong		2	44	Irlandia	24,589	17
	Tajlandia		5	45	Słowenia	24,334	3
16	Ukraina	27,822	28	46	Południowa Afryka	24,273	11
17	Szwecja	27,334	3	47	Chiny	24,036	28
18	Niemcy	27,256	47	48-52	Hiszpania	24	13
19	Egipt	27	5		Monako		1
20	Polska	26,967	30		Namibia		1
21	Algieria	26,858	7		Portoryko		2
22	Chorwacja	26,75	4		Vanuatu		1
23	Japonia	26,667	6	53	Belgia	23,667	3
24	Holandia	26,534	45	54	Chile	23,125	8
25-27	Finlandia	26,5	2	55	Tunezja	23	1
	Izrael		2	56	Austria	22,819	11
	Litwa		10	57	Rumunia	22,053	38
28	Wielka Brytania	26,389	54	58	Bułgaria	22	5
29	Węgry	26,091	11	59	Meksyk	21	1
30	Katar	26	1	60	Grecja	20,5	8

- Wśród dziesięciu państw, które znajdują się na czele tego zestawienia, połowa z nich (Trinidad i Tobago, Bahamy, Łotwa, Benin i Paragwaj) to federacje z tylko jedną zawodniczką lub zawodnikiem w swoim składzie i podana średnia wieku tak naprawdę jest wiekiem tego zawodnika lub zawodniczki.
- Z kiluosobowych reprezentacji najwyższe średnie wieku zawodników mają Estonia, Argentyna i Serbia. Natomiast z dużych, powyżej dziesięć osób w reprezentacji najstarszą ekipą byli kolejno Amerykanie, Białorusini i Czesi.
- Na dole tabeli, jako najmłodszą okazała się reprezentacja Grecji z ośmioma zawodnikami w większości dziewiętnastolatków, a z dużych reprezentacji Rumuni, którzy w tym roku w większości zgłosili młodzieżowców.
- Nasza reprezentacja z ogólną średnią 26.967 zajmuje 20 pozycję. Wśród kobiet 21 pozycję ze średnią wieku 25.667, a wśród mężczyzn czternastą ze średnią 28.267. Mieliśmy w tegorocznych Mistrzostwach Świata reprezentację o średniej wieku zbliżonej z Niemcami i Holendrami.
- W Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro średnia wieku naszej reprezentacji wynosiła 26.84 (26.4 kobiet i 27.13 mężczyzn) i zajmowaliśmy 30 pozycję.
- W ubiegłym roku nasza reprezentacja zajmowała 25 pozycję, a średnia wieku wynosiła 26.38 (17 miejsce wśród kobiet ze średnią 25.09 i 18 miejsce wśród mężczyzn ze średnią 27.16).
- Średnia wieku polskiej reprezentacji może drastycznie się nie podniosła i nie przekroczyła jeszcze „psychologicznej” granicy 27 lat, ale pozycja naszej reprezentacji w tym mało

fascynującym rankingu z roku na rok rośnie. Na Igrzyskach dwa lata temu zajmowaliśmy 30 miejsce, w ubiegłym roku 25, a w tym roku 20.

W ostatnich czterech latach w Mistrzostwach Świata i Igrzyskach Olimpijskich średnia reprezentacji Polski wynosiła:

26.22 - Mistrzostwa Świata 2015 roku w Aiguebelette

26.84 - Igrzyska Olimpijskie w Rio de Janeiro

26.38 - Mistrzostwa Świata 2017 roku w Sarasocie

26.97 - Mistrzostwa Świata 2018 roku w Plovdiv

KOBIECY								
Lp.	kraj	ilość zawodniczek	średnia wieku		Lp.	kraj	ilość zawodniczek	średnia wieku
1	Trinidad i Tobago	1	41		22	Szwajcaria	5	25,6
2	Tajlandia	2	35		23	Szwecja	2	25,5
3	Hongkong	1	32		24	Francja	9	25,111
4	Łotwa	1			25	Australia	23	24,913
5	Ukraina	13	29,538		26	Hiszpania	5	24,4
6	Egipt	2	29,5		27	Norwegia	4	24,25
7	Białoruś	5	29,2		28	Chiny	25	24,16
8	USA	31	27,968		29	Nowa Zelandia	20	24,15
9	Czechy	6	27,833		30	Austria	4	24
10	Holandia	24	27,083		31	Namibia	1	
11	Algieria	3	27		32	Portoryko	2	
12	Południowa Afryka	2	26,5		33	Rosja	12	23,833
13	Litwa	3	26,333		34	Izrael	1	23
14	Niemcy	18	26,056		35	Tunezja	1	
15	Japonia	3	26		36	Włochy	22	22,864
16	Katar	1			37	Węgry	3	22,667
17	Kanada	21	25,857		38	Rumunia	21	21,81
18	Wielka Brytania	29	25,828		39	Grecja	4	21,5
19	Dania	10	25,8		40	Chile	2	21
20	Irlandia	7	25,714		41	Brazylia	1	20
21	Polska	15	25,667					
RAZEM							363	25,647

- Wśród kobiet cztery najwyższe średnie reprezentacji miały federacje 1-2 osobowe, czyli był to w rzeczywistości wiek jednej zawodniczki.
- W reprezentacjach większych, które miały co najmniej dziesięć zawodniczek najwyższą średnią wieku miały Ukrainki, a następnie Amerykanki i Holenderki.
- Najniższe średnie wieku z pominięciem kilkusobowych reprezentacji miały Rumunki i Włoszki.
- Polska reprezentacja znalazła się dokładnie w samym środku tego zestawienia, co wskazuje, że nasze zawodniczki są w optymalnym wieku kobiet w obecnej rywalizacji. Przed Polkami znalazło się większość państw z reguły nadających to rywalizacji w konkurencjach kobiecych jak Wielka Brytania, Niemcy, Holandia czy USA, natomiast za naszymi reprezentantkami Australia, Chiny, Nowa Zelandia i wspomniane Rumunki.

MĘŻCZYŹNI								
Lp.	kraj	ilość zawodników	średnia wieku		Lp.	kraj	ilość zawodników	średnia wieku
1	Bahamy	1	38		28	Holandia	21	25,905
2	Serbia	4	37,75		29	Zimbabwe	2	25,5
3	Estonia	3	34,334		30	Szwajcaria	12	25,417
4	Szwecja	1	31		31	Francja	16	25,375
5	USA	27	30,519		32	Egipt	3	25,333
6	Argentyna	7	30,286		33	Nowa Zelandia	24	25,208
7	Benin	1	30		34	Słowacja	2	25
8	Izrael	1			35	Norwegia	9	24,778
9	Paragwaj	1	29		36	Australia	21	24,762
10	Białoruś	7	28,571		37	Turcja	5	24,6
11	Brazylia	2	28,5		38	Słowenia	3	24,334
12	Portugalia	2			39	Hongkong	1	24
13	Czechy	13	28,385		40	Monako	1	
14	Polska	15	28,267		41	Vanuatu	1	
15	Azerbejdżan	1	28		42	Dania	13	23,923
16	Niemcy	29			43	Chile	6	23,833
17	Węgry	8	27,375		44	Irlandia	8	23,8
18	Japonia	3	27,333		45	Południowa Afryka	9	23,778
19	Wielka Brytania	25	27,04		46	Hiszpania	8	23,75
20	Algieria	4	26,75		47	Belgia	3	23,667
21	Chorwacja	4			48	Tajlandia	3	23,333
22	Rosja	12	26,667		49	Chiny	3	23
23	Litwa	7	26,571		50	Rumunia	17	22,353
24	Finlandia	2	26,5		51	Austria	7	22,143
25	Ukraina	15	26,333		52	Bułgaria	5	22
26	Włochy	31	26,129		53	Meksyk	1	21
27	Kanada	14	26,071		64	Grecja	4	19,5
RAZEM							448	26,306

Wśród mężczyzn sytuacja już nie jest taka dobra jak u kobiet. Przed Polską reprezentacją z większych reprezentacji znaleźli się jedynie Amerykanie i bezpośrednio poprzedzają nas Czesi i tuż za nami znaleźli się Niemcy. Pozostałe większe reprezentacje – Wielka Brytania, Włochy, Nowa Zelandia, Australia czy Rumunia mają średnie wieku zdecydowanie niższe. Nie ma to może większego znaczenia w chwili obecnej, ale trzeba mieć na uwadze, że bardzo duża część czołowych naszych reprezentantów po Igrzyskach Olimpijskich w Tokio raczej będzie kończyło swoje kariery sportowe w sporcie wyczynowym.

Uzeregowanie poszczególnych konkurencji wg średnich wieku przedstawiono w czterech przedziałach:

Złoci medaliści - ogólnie - 25.417

Kobiety - 25.4

Mężczyźni - 25.434

Medaliści - ogólnie - 25.972

Kobiety - 25.728

Mężczyźni - 26.212

Finaliści - ogólnie - 25.789

Kobiety - 25.745

Mężczyźni - 25.834

Wszyscy zawodnicy ogólnie - 26.521

Kobiety - 25.509

Mężczyźni - 27.374

ŚREDNIE WIEKU ZŁOTYCH MEDALISTÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistów
1	W1x	37	1	M2-	29,5
2	W8+	27,5	2	M1x	28
3	W4x	25,5	3	M2x	26,5
4	W4-	24,75	4	M8+	26,25
5	W2x	24	5	M4-	26
6	W2-	23	6	LM2x	25
7	LW2x	23	7	M4x	22,25
Średnia wieku zawodniczek		26,0	Średnia wieku zawodników		25,783
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	Złotych medalistów
1	LW1x	24	1	LM4x	25,75
2	LW2-	23,5	2	LM1x	24
3	LW4x	23,25	3	LM2-	21,5
Średnia wieku zawodniczek		23,429	Średnia wieku zawodników		24,286

ŚREDNIE WIEKU MEDALISTÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	medalistów
1	W1x	31	1	M1x	32
2	W2x	27,5	2	M2x	27,667
3	W8+	25,917	3	M4-	26,667
4	LW2x	25,667	4	M8+	26,625
5	W4-	25,334	5	M2-	26,167
6	W4x	25,25	6	LM2x	25,5
7	W2-	24,5	7	M4x	25,417
Średnia wieku zawodniczek		25,913	Średnia wieku zawodników		26,609
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIET			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYŹN		
Lp.	Symbol konkurencji	medalistek	Lp.	Symbol konkurencji	medalistów
1	LW4x	26	1	LM1x	26,667
2	LW2-	24,5	2	LM4x	25,5
3	LW1x	22	3	LM2-	22,834
Średnia wieku zawodniczek		25,053	Średnia wieku zawodników		24,905

ŚREDNIE WIEKU FINALISTÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN		
Lp.	Symbol konkurencji	finalistek	Lp.	Symbol konkurencji	finalistów
1	W1x	31,167	1	M1x	28,334
2	W2x	26,584	2	M2x	26,584
3	W8+	25,917	3	M4x	26,375
4	W4x	25,709	4	M8+	26,375
5	W2-	24,917	5	LM2x	25,667
6	W4-	24,875	6	M2-	25,584
7	LW2x	25,334	7	M4-	25,25
Średnia wieku zawodniczek		25,848	Średnia wieku zawodników		26,145
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN		
Lp.	Symbol konkurencji	finalistek	Lp.	Symbol konkurencji	finalistów
1	LW4x	25,542	1	LM1x	26,334
2	LW1x	25	2	LM4x	24,667
3	LW2-	24,5	3	LM2-	22,834
Średnia wieku zawodniczek		25,324	Średnia wieku zawodników		24,639

ŚREDNIE WIEKU UCZESTNIKÓW					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC			KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN		
Lp.	Symbol konkurencji	uczestniczek	Lp.	Symbol konkurencji	uczestników
1	W1x	28,137	1	M1x	27,375
2	LW2x	26,185	2	M4x	26,375
3	W2-	25,567	3	M8+	26,362
4	W2x	25,473	4	M2-	26,3
5	W4x	25,334	5	LM2x	25,462
6	W8+	25,188	6	M2x	25,457
7	W4-	24,154	7	M4-	25,185
Średnia wieku zawodniczek		25,451	Średnia wieku zawodników		27,818
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN		
Lp.	Symbol konkurencji	uczestniczek	Lp.	Symbol konkurencji	uczestników
1	LW1x	26,2	1	LM1x	26,474
2	LW4x	25,786	2	LM4x	24,841
3	LW2-	24,5	3	LM2-	22,834
Średnia wieku zawodniczek		25,846	Średnia wieku zawodników		25,116

- W kobiecych konkurencjach olimpijskich, podobnie jak w męskich najwyższą średnią wieku wszystkich startujących w konkurencji miały obie jedyne. Jest to całkowicie zrozumiałe, ponieważ czołowe skifistki i skifisci z reguły są zawodnikami bardzo doświadczonymi i odpornymi na zewnętrzne oddziaływania. Samodzielnie odpowiedzialni za własny wynik i przede wszystkim to swego rodzaju samotnicy zarówno na treningu jak i w rywalizacji. Dlatego w finale kobiecej jedyne rywalizowały zawodniczki w przedziale wieku 27-37 lat, a medalistami w męskim skifie byli zawodnicy w przedziale wieku 28-36 lat. Natomiast średnia była wyższa w kobietach o dziewięć miesięcy.
- Tak się też złożyło, że zarówno konkurencjach olimpijskich kobiet jak i mężczyzn najniższe średnie wieku wszystkich startujących w konkurencji były w czwórkach bez sternika i bez sterniczki, ale w tym przypadku średnia czwórek męskich była wyższa o jeden rok.
- W konkurencjach kobiecych najwyższa średnia we wszystkich czterech przedziałach była w jedynce, natomiast u mężczyzn tylko wśród złotych medalistów poszczególnych konkurencji

najwyższą średnią mieli chorwaccy bracia Sinkowic w dwójce bez sternika, a w pozostałych działach również najwyższe średnie były w jedynce.

- Najniższą średnią w kobiecych konkurencjach olimpijskich wśród Mistrzyń Świata miały złote medalistki w dwójce bez sterniczki z Kanady i Rumunki w dwójce podwójnej wagi lekkiej.
- Najniższa średnia wieku wszystkich medalistek była w dwójkach bez sterniczki, a finalistek w czwórkach bez sterniczki.
- W olimpijskich konkurencjach męskich najniższą średnią wieku wśród złotych medalistów miała czwórka podwójna Włochów. Podobnie jak w dziale wszystkich medalistów najniższa średnia była w także w czwórkach podwójnych. Jednak w dziale finalistów najniższa średnia wieku była w czwórkach bez sternika.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” najwyższe średnie wieku wszystkich rywalizujących w konkurencji były w obu jedynkach wagi lekkiej – kobiet i mężczyzn, a najniższe w dwójce bez sterniczki i dwójce bez sternika.
- Wśród mężczyzn oprócz średniej wieku złotych medalistów, którą najwyższą mieli Mistrzowie Świata w czwórce podwójnej wagi lekkiej, w pozostałych działach najwyższe średnie wieku były w jedynce wagi lekkiej, a najniższą średnią we wszystkich działach miały dwójki bez sternika wagi lekkiej, ale powodem takiej sytuacji była ich niewielka ilość (tylko trzy osady).
- W konkurencjach „nieolimpijskich” kobiet najwyższy wiek wśród złotych medalistek miała francuska skifistka wagi lekkiej, wśród wszystkich medalistek i finalistek - czwórka podwójna wagi lekkiej.

NAJSTARSZE ZAWODNICZKI I ZAWODNICY W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W PLOVDIV

NAJSTARSZE ZAWODNICZKI				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1	Karsten Ekaterina	BLR	46	W4x/8
2	Neegree Phuttharaksa	THA	44	LW2x/18
3	Chow Felice	TTO	41	W1x/17
4	Dementieva Yana	UKR	40	W2x/17
5	Rasmussen Juliane	DEN	39	LW4x/2
6	Topinkova-Knapkova Mirka	CZE	38	W4x/14
7-8	Draeger Marie	GER	37	LW1x/9
	Puspure Sanita	IRL		W1x/1
9-16	Tomek Ellen	USA	34	W2x/3
	O'Leary Meghan	USA		W2x/3
	Kontseva Anna	UKR		W2-/10
	Bouw Carline	NED		W8+/4
	Haber Katherine	CAN		LW2x/9
	Thiele Annkatrin	GER		W1x/6
	Saeger Hilary	USA		LW4x/4
	Martynova Svitlana	UKR		LW4x/7

NAJSTARSZY ZAWODNICY				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1	Gonzales Alvarez Jezus	ESP	44	LM4x/7
2	Drysdale Mahe	NZL	40	M4x/4
3	Endrekson Tonu	EST	39	M2x/11
4	Williams Jason	BAH	38	LM1x/19
5	Gryn Sergii	UKR	37	M4x/3
6-11	Burda Mokołaj	POL	36	M4-/7
	Lialin Vadzim	BLR		M4-/8
	Kopac Jiri	CZE		LM4x/6
	Jamsa Andrei	EST		M1x/26
	Vrastil Jr. Miroslav	CZE		LM2x/7
	Synek Ondrej	CZE		M1x/2

- Najstarszą obecnie wioślującą wyczynowo zawodniczką, ale i w ogóle jest legenda światowego wioślarstwa, 46-letnia obecnie Ekaterina Karsten – pięciokrotna medalistka Igrzysk Olimpijskich, czterokrotnie w jedynce, w tym dwukrotnie złota medalistka i szesnastokrotna medalistka Mistrzostw Świata Seniorów w jedynce, dwójce podwójnej i czwórce podwójnej, w tym sześć złotych medali, cztery srebrne i cztery brązowe w skifie.
- W piątce najstarszych zawodnicze jest też utytułowana złota medalistka Igrzysk Olimpijskich w Londynie i sześciokrotna medalistka Mistrzostw Świata wszystko w skifie, 38-letnia Czeszka Mirosława Topinkova-Knapkova.

- Wśród szesnastu najstarszych zawodniczek powyżej 33 lat nie ma żadnej Polki, a najstarszą obecnie naszą zawodniczką jest 33-letnia Weronika Deresz z dwójki podwójnej wagi lekkiej.
- Najstarszym obecnie zawodnikiem jest Hiszpan pływający w czwórce podwójnej wagi lekkiej, ale na drugiej pozycji znajduje się podobnie jak wśród kobiet także wiostująca legenda światowego wioślarstwa – Nowozelandczyk Mahe Drysdale, który przez ponad dwie dekady od 2005 roku seryjnie zdobywał medale w męskim skifie. W tym czasie był dwukrotnie złotym medalistą olimpijskim w Londynie i Rio de Janeiro i raz brązowym w Pekinie. W latach 2005 – 2016 tylko raz nie stanął na podium zwycięzców, w 2013 roku w Mistrzostwach Świata w koreańskim Chungju, a tak zdobył pięć złotych medali Mistrzostw Świata Seniorów i trzy srebrne za każdym razem ulegając tylko jednemu zawodnikowi – Czechowi Ondrejowi Synkowi.
- W zestawieniu jedenastu najstarszych zawodników tegorocznych Mistrzostw Świata powyżej 35 lat znalazł się także Polak Mikołaj Burda, podobnie jak wspomniany wyżej w tym samym wieku, czeski skifista Ondrej Synek.

NAJMŁODSZE ZAWODNICZKI I ZAWODNICY W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W PLOVDIV

NAJMŁODSZE ZAWODNICZKI				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1-12	Bodnar Nicoleta-Ancuta	ROU	19	W2x/18
	Rosu Larisa Elena	ROU		W2x/18
	Radis Simona Geanina	ROU		W4x/10
	Ailincai Adriana	ROU		W8+/5
	Tivodariu Maria	ROU		W8+/5
	Zakhvatova Elena	RUS		W4x/11
	Casey Aoife	IRL		LW2x/13
	Mignemi Giulia	ITA		LW4x/6
	Guerra Clara	ITA		LW1x/2
	Kovalenko Yuliia	UKR		LW4x/7
	Yin Shuo	CHN		W8+/8
	Florijn Karolien	NED		W8+/4

NAJMŁODSI ZAWODNICY				
Lp.	Nazwisko i imię	Kraj	Wiek	Konk./m-ce
1-13	Stergiakas Christos	GRE	19	M2x/16
	Huc Ciprian	ROU		M4-/5
	Berariu Stefan-Const.	ROU		M4-/5
	Macdonald Matthew	NZL		M4-/15
	Russel Thomas	NZL		M4-/15
	Masutha Mmbudzeni	RSA		M1x/22
	Gkaidatzis Petros	GRE		LM2x/24
	Penev Lazar	BUL		LM1x/18
	Lund Jonas	DEN		LM4x/4
	Benske Lars	NOR		LM4x/8
	Balastegui Manel	ESP		LM4x/7
	Marokos Ioannis	GRE		LM2-/2
	Papakonstantinou Ant.	GRE		LM2-/2

- Wśród dwunastu najmłodszych, startujących zawodniczek znalazła się cała grupa dziewiętnastoletnich Rumunek. Trudno powiedzieć, czy jest to wynikiem polityki generalnego odmłodzenia reprezentacji, czy też problem powtarzający się w tej nacji już wielokrotnie z utrzymaniem w stałym reżimie treningowym młodych zawodniczek na dłuższy okres czasu. Poza Rumunkami są w tej grupie dwie Włoszki i pojedyncze zawodniczki czterech innych federacji. Włosi od dekady zgłaszają do juniorskich mistrzostw komplety zawodniczek, z których tylko znikoma część kontynuuje treningi na wyższym poziomie, ale te zawodniczki natychmiast są włączane do pierwszej reprezentacji senierek, gdyż innych nie ma.
- W konkurencjach męskich wystartowało trzynastu dziewiętnastolatków, a wśród nich aż czterech Greków. W greckiej reprezentacji całkowicie „wykruszyli” się nieco starsi zawodnicy i obecnie jest to najmłodsza reprezentacja startująca w Mistrzostwach Świata. Greków i mężczyzn w Rumuni, którzy także mają bardzo młodą reprezentację, prowadzą włoscy trenerzy ogólnie słynący z bezkompromisowości w podejściu do treningów i być może to jest główny powód takiej wymiany zawodników.

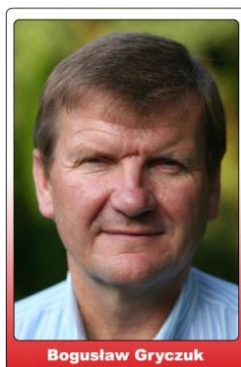
V. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk

Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Robert Zaborski

Sekretarz Generalny

Jolanta Chwalbińska

Lekarz

Dominik Grzyb

Fizjoterapeuta

Rafał Kuczera

Fizjoterapeuta

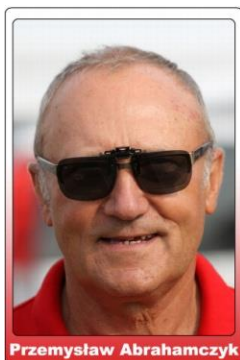
Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Łukasz Ryder

Fizjoterapeuta

**Trener
wagi lekkiej kobiet**

**Trener
wagi lekkiej mężczyzn**

**Trener
wiośł długich
mężczyzn**

**Trener asystent
przy wadze otwartej
kobiet**

**Trener asystent
przy wioślach krótkich
mężczyzn**

**Trener jedynek
mężczyzn**

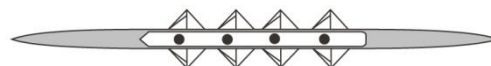
**Trener wagi otwartej
kobiet**

**Trener
wiośł krótkich mężczyzn**

I. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC

W4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Zillmann Katarzyna	1995	AZS UMK Toruń
Wieliczko Marta	1994	Wisła Grudziądz
Springwald Maria	1991	AZS AWF Kraków
Kobus Agnieszka	1990	AZS AWF Warszawa

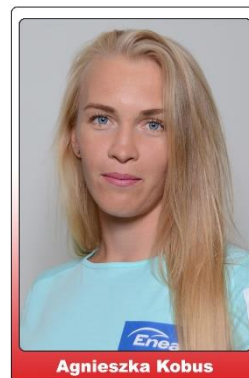
Katarzyna Zillmann

Marta Wieliczko

Maria Springwald

Agnieszka Kobus

Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń
Jakub Urban	– Wisła Grudziądz
Iwona Wójcik-Pietruszka	– AZS AWF Kraków
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban	- trener główny
Michał Kozłowski	- trener asystent

Prognoza miejsca: 1 – 3 miejsce

Zadanie wynikowe: medal

Ostateczny wynik: złoty medal

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono rekordową ilość, 15 czwórek podwójnych kobiet. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata w poszczególnych latach startowało kolejno: w 2013 roku – 9 osad, w 2014 roku – 13, a w 2015 roku – 11 oraz w ubiegłym roku – 9 czwórek.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostałe trzy osady walczyły w finale C o podział miejsc 13-15. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali o miejsca 7-12.

- Złoty medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku w tej konkurencji zdobyły Niemki przed Holandią, Polską, Ukrainą, USA i Chinami.

- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek zdobyły Holenderki przed Polską, Wielką Brytanią, Niemkami, Amerykankami i Australijkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorek w Glasgow zdobyły Polki przed Ukrainkami, Holenderkami, Brytyjkami, Rumunkami i Rosjankami.
- W tegorocznych Pucharach Świata kolejno zwyciężyły: w Belgradzie – Holenderki przed Polkami i Niemkami, w Linz – Niemki przed Chinkami i Australijkami i w Lucernie – także Niemki przed Polkami i Holenderkami.

W4x CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC					
ROK	Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	28.5	25.4	24.9	25.0	24.5
2018	25.5	25.25	25.709	25.334	25.5

- Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	BLR	29.75	8
2-3	CZE	28.5	14
	UKR		9
4	USA	28.0	6
5	NED	27.25	3

- Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ROU	20.75	10
2-4	FRA	23.0	13
	GER		2
	ITA		12
5	AUS	23.75	7

- Najstarszymi zawodniczkami w konkurencji czwórek podwójnych kobiet były:

1	Karsten Ekaterina	BLR	46 lat
2	Topinkova-Knapkova Miroslava	CZE	38 lat
3	Lee Zoe	GBR	33 lata
4	Kozhenkova Anastasiia	UKR	32 lata
5-6	Huelskamp Emily Souwer Sophie	USA NED	31 lat

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1-2	Radis Simona-Geanina Zakhvatova Elena	ROU RUS	19 lat
3	Florijn Karolien	NED	20 lat
4-9	Haemmerling Frieda Kampmann Franziska Zhang Ling Marzin Anne-Sophie Logofatu Elena Pascanu Nicoleta	GER GER CHN FRA ROU ROU	21 lat

- W tegorocznych Mistrzostwach Świata swoje osady w konkurencji czwórek podwójnych zgłosiły wszystkie federacje, które je miały także w ubiegłorocznych mistrzostwach.
- Dodatkowo doszły czwórki Białorusi, Czech, Włoch, Norwegii, Rumunii i Rosji. W niezmiennym składzie osobowym do mistrzostw w tym roku przystąpiła tylko Polska.
- Po trzy zawodniczki wymienili Chińczycy, Francuzi i Niemcy, po dwie zawodniczki zamienili Brytyjczycy, Ukraińcy i Amerykanie, natomiast Australia i Holandia dokonała po jednej zmianie osobowej.

W stosunku do poprzednich Mistrzostw Świata w wyniku zmian personalnych w poszczególnych osadach, ale też zgłoszenia dodatkowego dwóch federacji nastąpiły zmiany na pozycjach w ostatecznym rankingu w tej konkurencji.

- Awans w ostatecznym rankingu zanotowały Polki +1 miejsce, Niemki +2 miejsca i Chinki +3 miejsca. Pozostałe czwórki uplasowały się w tym roku na niższych pozycjach. Australijki, Ukrainki i Amerykanki spadły o jedną pozycję niżej, Brytyjki i Holenderki o dwie pozycje, a Francuzki o cztery pozycje niżej.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów z osad europejskich, które stanęły na starcie Mistrzostw Świata zabrakło jedynie Białorusinek i Rumunek. W stosunku do Mistrzostw Europy w Glasgow do Plovdiv czwórki w niezmiennych składach osobowych przystąpi Holendrzy, Włosi, Rosjanie, Ukraińcy i Polacy. Zmiany jednej zawodniczki dokonali Czesi, Francuzi, Brytyjczycy i Norwegowie, a całkiem inną czwórkę przystąpi Niemcy. Był to skład czwórki, który wygrał w tym roku Puchar Świata w Linz i w Lucernie. Czwórka Rumunek, ze zmianą jednej zawodniczki, to były tegoroczne Młodzieżowe Mistrzyni Świata w tej konkurencji. Natomiast w osadzie Białorusi startowała legenda światowego wioślarstwa, 46-letnia obecnie Ekaterina Karsten – pięciokrotna medalistka Igrzysk Olimpijskich, czterokrotnie w jedyńce, w tym

dwukrotnie złota medalistka i szesnastokrotna medalistka Mistrzostw Świata Seniorów w jedynce, dwójce podwójnej i czwórce podwójnej, w tym sześć złotych medali, cztery srebrne i cztery brązowe w skifie. Podobnie w czwórce czeskiej wiosłowała utytułowana złota medalistka Igrzysk Olimpijskich w Londynie i sześciokrotna medalistka Mistrzostw Świata wszystko w skifie – Mirka Knapkova.

W polskiej reprezentacji wystartowały zeszlóroczne Wicemistrzyni Świata, zdobywczynie Pucharu Świata w 2017 roku i tegoroczne Mistrzyni Europy. Osada złożona w ubiegłym roku z dwóch brązowych medalistek Igrzysk Olimpijskich z Rio de Janeiro w tej konkurencji (Agnieszka Kobus i Maria Springwald) i dołączono do nich dwie młode zawodniczki – Katarzynę Zillmann i Martę Wieliczko, które w poprzednich dwóch latach zwyciężały w tej samej konkurencji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej czwórki:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
2 miejsce na 7 startujących osad
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
6 miejsce na 12 startujących osad
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
2 miejsce na 7 startujących osad
- 3-5.08. – *Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
1 miejsce na 11 startujących osad

Polki wystartowały w Plovdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno drugie i dwa razy pierwsze miejsce.

Po wygranej przez osadę Mistrzostw Europy w nadspodziewanie dobrym stylu, trener Jakub Urban przeanalizował dyspozycję zawodniczek pod względem przygotowań jakie miały miejsce, a końcowy wniosek nastrojał optymizmem. Wydawało się bowiem, że forma zawodniczek podczas Mistrzostw Europy nie była wysoka z uwagi na realizację założeń treningowych pod kątem imprezy głównej sezonu, a zdecydowanie poprawiono technikę wiosłowania, która w trakcie mistrzostw była bardziej stabilna. Zastanawiające było jedynie, czy inne nacje biorące udział w Mistrzostwach Europy, swoje cykle przygotowań również podporządkowały Mistrzostwom Świata, czy może były załogi, które jednak najwyższą dyspozycję miały na Mistrzostwach Europy. Po dwóch dniach przerwy po Mistrzostwach Europy cała grupa kobiet, kontynuując przygotowania do imprezy głównej rozpoczęła zgrupowanie w Zakopanem, celem odbudowania cech wytrzymałościowych i trochę odpoczęcia od żmudnego treningu specjalistycznego, podobnie jak w poprzednim sezonie. Do startu w Mistrzostwach Świata grupa przystąpiła po dwóch tygodniach treningu na wodzie w COS-OPO Wałcz i kilku dniach kompensacji już na miejscu regat w Plovdiv.

W przedbiegu nasza osada na pierwszej pięćsetce prowadziła z przewagą 1.34 sek. nad osadą Chin. Niestety mało skuteczna jazda oraz widoczna nerwowość, jak również wysokie jak na tą załogę tempo wiosłowania spowodowały, że od siedmiuset metrów po starcie zawodniczki zaczęły z każdym następnym metrem tracić przewagę i uznać jazdę Chinek za lepszą, ostatecznie przegrywając wyścig o 4,20 sek. Niestety osiągnięty na mecie rezultat okazał się dopiero siódmym z pośród trzech wyścigów eliminacyjnych. Po analizie biegu eliminacyjnego i rozmowie

z zawodniczkami ustalono, że aby nie powtórzyła się podobna sytuacja będą musiały większą uwagę zwrócić na jakość chwytów i dokładność przeciągnięcia. W tym celu sprawdzone i poprawione zostały ustawienia łodzi i wiosła.

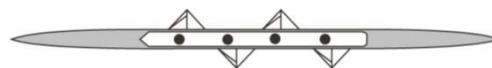
Bieg półfinałowym, w którym startowały wszystkie medalistki mistrzostw Europy, a jego skład uzupełniały Niemki, z którą nasze zawodniczki jeszcze w tym sezonie nie wygrały. Po starcie polska czwórka zaczęła skutecznie realizować zakładaną taktykę, nie uciekając od razu, a do pierwszej pięćsetki płynąc w stawce, aby wyścig rozegrać na środkowym tysiącu, gdzie zgodnie z założeniami miał nastąpić „najskuteczniejszy z możliwych” atak. Zawodniczki doskonale zrealizowały założenia taktyczne uzyskując przewagę długości łodzi nad drugą w tym wyścigu osadą niemiecką 500 metrów przed metą i kontynuując swoją skuteczną jazdę utrzymały prowadzenie do końca. Bieg półfinałowy w wykonaniu naszej osady był perfekcyjny technicznie i skuteczny w realizacji taktyki. Zawodniczki prowadziły od startu do mety, uzyskując przy tym najlepsze z całej stawki czasy wszystkich czterech pięćsetek. Polska czwórka uzyskała tym razem także najlepszy rezultat obu wyścigów półfinałowych, a do finału nie zakwalifikowały się srebrne medalistki Mistrzostw Europy – Ukrainki. Po takim wyścigu naszym zawodniczkom pozostało „tylko” powtórzyć taki sam bieg w finale Mistrzostw Świata w Płowdiv.

Wyścig finałowy, po uprzednich ustaleniach dotyczących taktyki rozegrany został również wzorcowo i wydawało się, że rywalki są zaskoczone taką postawą naszej załogi, gdyż po minięciu półmetka – około 700 metrów przed metą skupiały się tylko na walce między sobą, bo Polki osiągnęły przewagę długości łodzi plus 3-4 metry przestrzeni wody. Na ostatnich 250metrach do mety osady Holandii, Chin i Niemiec rozgrywały „szaleńczy” finisz o pozostałe medale, zbliżając się tym samym do naszej osady, niwelując nieco różnicę między łodziami, ale w żaden sposób nie zagrażając Polkom na finiszu. Na mecie przewaga naszych zawodniczek nad drugimi Niemkami, trzecimi Holenderkami i czwartymi Chinkami wynosiła odpowiednio 2,46 - 2,83 i 2,89 sek. co pokazuje na tym poziomie dominację Polek. Końcowy rezultat naszej osady tylko 2,12 sek. był gorszy od najlepszego światowego rezultatu tej konkurencji, co również świadczy o wysokim poziomie zaprezentowanym przez polską czwórkę podwójną.

II. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET

W4-

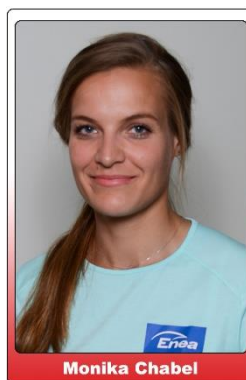
Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	1995	Lotto Bydgoscia
Ciaciuch Monika	1992	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	1992	Lotto Bydgoscia

Olga Michałkiewicz

Maria Wierzbowska

Monika Chabel

Joanna Dittmann

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta	- AZS AWF Gorzów Wlkp.
Michał Kozłowski	- RTW Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban	- trener główny
Michał Kozłowski	- trener asystent

Prognoza miejsca: 4 – 8 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczny wynik: piąte miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono rekordową ilość, 13 czwórek bez sterniczki kobiet. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata w poszczególnych latach startowało kolejno: w 2013 roku – 6 osad, w 2014 roku – 10, w 2015 roku – 5, a w 2016 - 7 oraz w ubiegłym roku – 12 czwórek.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Czwarta osada w tym repasażu została sklasyfikowana na trzynastym miejscu w tych mistrzostwach. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali o miejsca 7-12.

- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek zdobyły Australijki przed Polską, Rosją, Niemkami, Amerykankami i Australijkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorek w Glasgow zdobyły Rosjanki przed Rumunkami, Polkami, Brytyjkami, Holenderkami i Niemkami.

- W tegorocznych Pucharach Świata kolejno zwyciężały: w Belgradzie – dwie czwórki Holenderek przed Rosjankami, w Linz – Australijki przed Brytyjkami i Chinkami, a w Lucernie – także Australijki przed Dunkami i Amerykankami.

W4- CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET					
ROK	Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	26.0	25.33	25.5	24.5	23.75
2018	24.75	25.334	24.875	24.154	24.75

- Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku konkurencji czwórek bez sterniczki znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	AUS	27.0	2
2	GBR	26.75	7
3	CHN	26.5	6
4-5	POL	24.75	5
	USA		1

- Wśród pięciu osad o najniższej średniej wieku znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ROU	21.0	11
2	ITA	21.5	10
3	DEN	22.0	4
4	GER	22.75	12
5	NZL	24.0	9

- Najstarszymi zawodniczkami startującymi w konkurencji czwórek bez sterniczki były:

1	Hawe Sarah	AUS	31 lat
2-3	Loutit Jessie	CAN	30 lat
	Wang Fei	CHN	
4-5	Potapova Ekaterina	RUS	28 lat
	Rustenburg Lies	NED	

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1-7	Casu Madalina-Gabriela	ROU	20 lat
	Huebener Isabelle	GER	
	Larsen Anne	DEN	
	Pelacci Giorgia	ITA	
	Rocek Aisha	ITA	
	Sanggaard Nielsen Frida	DEN	
	Sevostianova Ekaterina	RUS	

- W tegorocznych Mistrzostwach Świata tylko Francja nie wystawiła swojej osady w tej konkurencji w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Za to doszły czwórki Danii i Niemiec.
- W niezmiennym składzie osobowym do mistrzostw w tym roku przystąpiły tylko Polki i Australia, a z drugiej strony Kanada i Nowa Zelandia zgłosiły całkiem nowe składy

osobowe swoich osad. Po trzy zawodniczki wymienili Brytyjczycy, Holendrzy i Rumuni, po dwie zawodniczki zamienili Chińczycy, Włosi i Amerykanie, natomiast Rosjanie dokonali jednej zmiany osobowej.

W stosunku do poprzednich Mistrzostw Świata w wyniku zmian personalnych w poszczególnych osadach, ale też zgłoszenia dodatkowego dwóch federacji nastąpiły zmiany na pozycjach w ostatecznym rankingu w tej konkurencji.

- Nie zmieniły swojej pozycji czwórki Chin, Wielkiej Brytanii, Rosji i Rumunii. Awans w ostatecznym rankingu zanotowały Amerykanki +4 miejsca i Nowozelandki +1 miejsce, a spadek Kanada -4, Holenderki i Polki po -3, Włoszki -2 i Australijki -1 miejsce.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorek startowały wszystkie osady europejskie, które stanęły na starcie Mistrzostw Świata. W Plovdiv zabrakło jedynie Greczynek, które w Glasgow były ostatnie. Te same czwórki bez zmian osobowych w obu tegorocznych mistrzostwach miała Wielka Brytania, Polska, Rosja, Włochy oraz Rumunia. Czwórka Rumunek, ze zmianą jednej zawodniczki, to były tegoroczne Młodzieżowe Wicemistrzynie Świata w tej konkurencji. W stosunku do Mistrzostw Europy jedną zawodniczkę na Mistrzostwa Świata zmienili Niemcy, a całkiem inną załogę zgłosili Duńczycy.

W polskiej reprezentacji wystartowała czwórka, która w tym składzie osobowym i takim samym ustawieniu w łodzi zdobyła srebrny medal w Mistrzostwach Świata w Sarasocie w 2017. W sezonie 2018 czwórka startowała w różnych składach podczas Pucharów Świata. Po tych zawodach wyłoniono zdecydowanie najszybsze zestawienie. W tym samym składzie, ale w innym ustawieniu w łodzi zawodniczki startowały podczas Pucharu Świata w Lucernie, awansując do finału A. Był to najlepszy start czwórki w Pucharach Świata oceniając poziom sportowy uczestniczących osad. W Lucernie polska czwórka zajęła wprawdzie szóste miejsce, ale podczas całych regat widać było przebłyski osady, która tak dobrze radziła sobie w Mistrzostwach Świata w Sarasocie. Testy ze zmianami w składzie miały na celu sprawdzenie w osadzie jeszcze dwóch innych kandydatek, lecz po dwóch mniej udanych startach w pierwszej i drugiej edycji Pucharu Świata powrócono do tamtego zestawienia. Polska załoga w tym składzie jest najlepiej zgraną zarówno w łodzi jak i na łódzie osadą ze wszystkich próbowanych podczas ostatnich dwóch lat.

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej czwórki bez sterniczki:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
6 miejsce na 9 startujących osad
(w składzie Sobieszek/Michałkiewicz/Dittmann/Chabel)
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
12 miejsce na 12 startujących osad
(w składzie Wierzbowska A./Wierzbowska M./Chabel/Dittmann)
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
6 miejsce na 9 startujących osad
(w składzie Wierzbowska M./Michałkiewicz/Dittmann/Chabel)
- 3-5.08. – *Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
3 miejsce na 9 startujących osad

Czwórka po bardzo solidnie przepracowanym okresie przygotowawczym, w sezonie startowym borykała się z kontuzjami i jej niedyspozycja w niektórych startach była uzasadniona. W całym sezonie we wszystkich czterech startach w tej konkurencji pojawiło się 15 czwórek. Polki rywalizowały bezpośrednio ze wszystkimi. Niestety, głównie przez nie do końca udaną pierwszą część sezonu dodatni bilans pojedynków przed Mistrzostwami Świata w Plovdiv miały jedynie z Kanadyjkami (2:0), Niemkami (2:1) i Greczynkami (1:0). Remisowy bilans z Holenderkami (4:4), Francuzkami (1:1), Brytyjkami (2:2), i Rumunkami (2:2), natomiast bilans ujemny z Rosjankami (0:4), Australijkami, Dunkami i Chinkami (po 0:3), Amerykankami (0:2), Nowozelandkami (1:2) oraz Włoszkami (0:1). Jednak wyraźnie widać było, że w składzie i ustawieniu z ubiegłorocznych Mistrzostw Świata osada była na fali wznoszącej i pływała coraz skuteczniej, szczególnie na finiszowych odcinkach dystansu.

W Plovdiv polska czwórka bez sterniczki wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno dwa razy drugie miejsca i ostatecznie piąte w finale.

W przedbiegu Polki trafiły Australię - Mistrzynię Świata Seniorek w 2017 roku (osada, która nie przegrała wyścigu przez ostatnie dwa lata) oraz Rumunię - Wicemistrzynię Europy Seniorek i Młodzieżowe Wicemistrzynię Świata z tego roku. W tym wyścigu czwórka Australii pewnie wygrała. Prowadziła od startu do mety, uzyskując najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek. Polki były drugie ze stratą 4,97 sek. Niewątpliwie zaskoczeniem było ostatnie –piąte w tym biegu Rumunii. Widać było, że bardzo dobre przygotowanie tej osady na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata i Mistrzostwa Europy całkowicie „wygasło” i w Plovdiv Rumunki wioślowały już zdecydowanie wolniej. Natomiast nasza osada zrealizowała założoną na ten wyścig taktykę, nie zostając na starcie i płynąc równym tempem środkową część dystansu. Jeszcze przed wyścigiem były obawy dotyczące toru, na którym zawodniczki płynęły, ponieważ był on blisko strefy rozgrzewkowej oraz rozplywaniowej. Na szczęście ostatecznie nie miało to zbyt dużego wpływu

na przebieg rywalizacji. Drugie miejsce dało bezpośredni awans do półfinału, ale uzyskany rezultat końcowy był dopiero siódmym wśród wszystkich trzech przedbiegów.

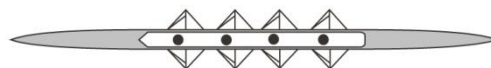
W półfinale Polki trafiły na mocne załogi Chin i Danii, z którymi w tym sezonie jeszcze nie wygrały. Dodatkowo po raz drugi spotkały się z Niemkami, wspomnianymi wcześniej Rumunkami i Włoszkami, które „nie wpuściły” naszej czwórki do finału Pucharu Świata w Linz. W trakcie tego wyścigu kierunek wiatru był wyraźnie przeciwny i polska czwórka dużo skuteczniej wiosłująca w takich warunkach, niż z wiatrem rywalizację skończyły na drugim premiowanym awansem do finału A miejscu. Nasze zawodniczki dużo skuteczniejsze w takich warunkach jak tylko mocniej powiało to w tych momentach dochodziły prowadzące Dunki, które jednak ostatecznie bieg wygrały. Po wyścigu zawodniczki stwierdziły, że na finiszu był jeszcze zapas sił, ale zabrakło konsekwencji i ustalenia taktyki na ostatnie 300 metrów dystansu. Pozostało wrażenie, że załoga nie do końca wiedziała, czy robić mocny finisz, czy bezpiecznie doплыć do mety na drugim dobrym miejscu bez tracenia wszystkich sił. Dodatkowo na końcu tego biegu wystąpił problem z utrzymaniem kierunku w torze na ostatnich metrach. Okazało się również, że drugi półfinał był zdecydowanie szybszy, a Polki uzyskały dopiero siódmy rezultat obu wyścigów. Jednak bardzo pewne drugie miejsce dodało zawodniczkom wiary w swoje możliwości po niezbyt do końca udanej pierwszej części sezonu.

Przed finałem zawodniczki były bardzo dobrze zmotywowane i pewne siebie. Bardzo skupione i z ogromną wiarą popłynęły na rozgrzewkę. Początek dystansu oraz środkowa część przebiegała według ustalonej wcześniej taktyki, która zakładała, aby nie zostać z tyłu więcej niż na długość łodzi i odrabiać straty na długim, skutecznym finiszu. Jednak w końcowej części dystansu zawodniczki miały ponownie ogromny problem z utrzymaniem kierunku w torze. Zawodniczki z prawej strony przeciągały lewą stronę i zaczęły spływać na tor obok, po którym przed nimi płynęły Dunki. Aby nie zostać wykluczonymi Polki musiały nieco zwolnić, przepuścić załogę duńską i powrócić na swój tor. Ostatecznie złoty medal zdobyły jedyne niepokonane w tych mistrzostwach i prowadzące w wyścigu finałowym od startu do mety Amerykanki przed niepokonanymi w ostatnich dwóch latach do Mistrzostw Świata w Płowdiv Australijkami i szalenie wręcz finiszującymi w tym finale Rosjankami.

Tak poważne problemy, jakie miały nasze zawodniczki ze sterowaniem nie powinny się zdarzyć na takim poziomie w finale seniorskich Mistrzostw Świata. Dopiero w takim biegu, w którym wszystkie zawodniczki płynęły na 100% swoich możliwości zrobiono kilka błędów technicznych, które spowodowały skręt łodzi i uniemożliwiły skuteczną walkę o medal. Po tym tak nieudanym wyścigu pozostawił u zawodniczek ogromny niedosyt, pomimo, że piąte miejsce w Mistrzostwach Świata Seniorów to bardzo dobry wynik po średnich startach w Pucharach Świata w tym sezonie.

Czwórka bez sterniczki drugi rok z rzędu jest w czołówce światowej zajmując w tym roku piąte miejsce po srebrnym medalu w ubiegłym roku w Sarasocie. Zawodniczki do Mistrzostw Świata, a zwłaszcza na ich ostatnie dni były dobrze przygotowane fizycznie i psychicznie. Niestety kilka błędów oraz dysproporcja sił, która objawiła się w wyścigu finałowym uniemożliwiła osiągnięcie lepszego miejsca. Należy w tą osadę inwestować i szukać jeszcze skutecznego wiosłowania poprzez odważne decyzje w ustawieniu łodzi i konsekwentne eliminowanie indywidualnych błędów poszczególnych zawodniczek. Na koniec warto podkreślić, że zawodniczki czwórki bez sterniczki, podobnie jak czwórki podwójnej nie miały problemów z zatruciem żołądkowym, które dotknęło dużą część naszej reprezentacji.

III. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYŹN M4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Chabel Wiktor	1985	Posnania Poznań
Pośnik Szymon	1993	AZS AWF Warszawa
Zawojski Maciej	1992	AZS AWF Warszawa

Dominik Czaja

Wiktor Chabel

Szymon Pośnik

Maciej Zawojski

Trenerzy klubowi:

Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Maciej Hoffmann	– Posnania Poznań
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	- trener główny
Robert Sycz	- trener asystent

Prognoza miejsca:	2 – 6 miejsce
Zadanie wynikowe:	do piątego miejsca
Ostateczny wynik:	6 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv zgłoszono 12 czwórek. W poprzednim cyklu olimpijskim w kolejnych Mistrzostwach Świata było ich: w 2013 roku – 15 osad, w 2014 – 20, w 2015 – 16 i w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie wystartowało 15 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

- Mistrzami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali Niemcy przed Australią, Estonią, Polską, Wielką Brytanią i Ukrainą.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyła Litwa przed Wielką Brytanią, Estonią, Holandią, Polską i Norwegią.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Włosi przed Litwą, Polską, Ukrainą, Holandią i Wielką Brytanią.

- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawali: w Belgradzie – Brytyjczycy przed Niemcami i Norwegami, w Linz – Włosi przed Holendrami i Niemcami, a w Lucernie powtórnie Brytyjczycy przed Holendrami i Polską.

M4x CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN					
ROK	Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	27.75	29.2	27.1	25.55	28.25
2018	22.25	25.417	26.375	26.375	26.75

- Wśród sześciu czwórek o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	UKR	30.25	3
2	NZL	28.75	4
3	GBR	27.75	7
4	USA	27.5	11
5-6	GER	26.75	8
	POL		6

- Wśród pięciu czwórek o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ITA	22.25	1
2	AUS	23.75	2
3	FRA	24.75	9
4-5	RUS	25.75	10
	LTU		12

- Pięcioma najstarszymi zawodnikami startującymi w tej konkurencji byli:

1	Drysdale Mahe	NZL	40 lat
2	Gryn Sergii	UKR	37 lat
3	Chabel Wiktor	POL	33 lata
4-5	Kosov Artem	RUS	32 lata
	Ansolabehere Gregory	USA	

- Wśród sześciu najmłodszych zawodników tej konkurencji znaleźli się:

1	Panizza Andrea	ITA	20 lat
2-3	Gentili Giacomo	ITA	21 lat
	Pimienov Nikolay	RUS	
4-6	Nemeravicius Dovydas	LTU	22 lata
	Ducret Maxime	FRA	
	Syring Philipp	GER	

- Z piętnastu czwórek podwójnych, które startowały w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w tym roku nie wystartowała Estonia (brązowy medal w ub. roku), Norwegia (szóste miejsce w ub. roku) oraz Chiny i Kuba. Natomiast po roku przerwy do rywalizacji w tej konkurencji powrócili srebrni medaliści olimpijscy z Rio de Janeiro – Australijczycy.

- Z nacji, które miały swoje osady w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata w 2017 i 2018 roku najwięcej zmian w tym roku w swoich składach dokonali Niemcy i Amerykanie – wymienili po trzech zawodników, Włosi, Brytyjczycy, Holendrzy, Rosjanie, Ukraińcy oraz Polacy zmienili połowę swoich składów, a Francuzi, Litwini i Nowozelandczycy wymienili po jednym zawodniku.
- W wyniku tych roszad osobowych oraz zmian w ilościach startujących czwórek Niemcy, Francuzi i Rosjanie w ogóle nie zmienili swojej pozycji w ostatecznym rankingu Mistrzostw Świata.
- Największy awans zanotowali Włosi +11 miejsc, Ukraińcy +8 miejsc, USA +4 miejsca (głównie dzięki mniejszej ilości startujących, gdyż w 2017 roku Amerykanie zajęli ostatnie miejsce, a w tym roku przedostatnie) i Nowa Zelandia +3 miejsca.
- Spadki w rankingu zanotowali Litwini -11 miejsc (z pierwszego na ostatnie), Brytyjczycy - 5 miejsc oraz Holendrzy i Polacy o jedno miejsce.
- Z czwórek reprezentujących w tegorocznych Mistrzostwach Świata federacje europejskie w Mistrzostwach Europy w Glasgow nie wystartowali tylko Niemcy, a z kolei Francuzi i Rosjanie dokonali po jednej zmianie osobowej w swoich składach.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała w Plovdiv osada, której skład osobowy w stosunku do roku 2017 został w połowie zmieniony po wewnętrznych wiosennych eliminacjach. Do Wiktora Chabla i Dominika Czai dołączyli Maciej Zawojski z Szymonem Pośnikiem, którzy w Regatach Międzynarodowych w Essen okazali się kluczowymi zawodnikami w startach czwórki podwójnej (dwukrotnie uplasowali się na pierwszym miejscu w różnych składach), a dwójka Adam Wicenciak i Dariusz Radosz nie stanowili wzmocnienia czwórki. W każdym ze startów 2018 roku polska czwórka podwójna startowała w finale.

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej czwórki podwójnej mężczyzn:

- *12-13.05. – Regaty Międzynarodowe - Essen (Niemcy)*
2 miejsce w sobotę na 8 startujących osad
(osada w składzie Biskup/Ziętarski/Wicenciak/Radosz)
1 miejsce w niedzielę na 14 startujących osad
(osada w składzie Biskup/Ziętarski/Pośnik/Zawojski)
- *1-3.06. – Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
4 miejsce na 9 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Czaja/Chabel)
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
6 miejsce na 13 startujących osad
(osada w składzie Pośnik/Zawojski/Czaja/Chabel)
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
3 miejsce na 10 startujących osad
(osada w składzie Pośnik/Zawojski/Czaja/Chabel)
- *3-5.08. – Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
3 miejsce na 9 startujących osad

W wyniku późnego terminu rozgrywania w tym roku Mistrzostw Europy został skrócony ostatni etap przygotowań przed Mistrzostwami Świata o trzy tygodnie. Przede wszystkim skrócono podokres regeneracji po okresie startowym i etap treningu ogólnego-odbudowującego, czyli tradycyjne lipcowe zgrupowanie w Zakopanem, które jednocześnie przeniesione zostało na sierpień, po Mistrzostwach Europy w Glasgow. Mimo to okrojony plan przygotowań został zrealizowany, a występ w Plovdiv odpowiadał aktualnej dyspozycji tej osady.

Nasza czwórka podwójna wystartowała w Plovdiv dwa razy; w przedbiegu i finale A, zajmując pierwsze i szóste miejsce.

Polska czwórka swój przedbieg w Mistrzostwach Świata rozegrany został wręcz koncertowo pod względem taktycznym. Przed tym wyścigiem wydawało się, że głównymi kandydatami do zwycięstwa, a więc do jedyne miejsce dającego bezpośredni awans do finału obok Polski będą Litwini i Niemcy, bo przecież Litwini to ubiegłoroczni Mistrzowie Świata i tegoroczni Wice Mistrzowie Europy, a Niemcy w dwóch tegorocznych Pucharach Świata byli na podium. Do półmetka wyścigu eliminacyjnego minimalnie stawce przewodzili Niemcy, ale straty nasze czwórki wynosiły zaledwie 0,84 i 0,24 sek. na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów. Jeszcze przed połową dystansu regatowego Polacy zdecydowanie zaatakowali, mając czasy drugiej, trzeciej i czwartej piąćsetki najlepsze z całej stawki sześciu osad. Efektem tego było pewne zwycięstwo o 3,45 sek. przed drugimi na mecie Litwinami i aż 5,62 sek. przed zrezygnowanymi Niemcami. Drugi przedbieg, w którym zwyciężyła czwórka Ukrainy był o 0,82 sek. szybszy, a łącznie nasza czwórka uzyskała trzeci rezultat obu przedbiegów.

W repasażach tej niezwykle wyrównanej konkurencji nastąpiło istne „trzęsienie ziemi”. Do finałów nie zakwalifikowali się złoci i srebrni medaliści ubiegłorocznych Mistrzostw Świata - Litwini i Brytyjczycy oraz Mistrzowie Olimpijczy z Rio de Janeiro – Niemcy (z tamtego składu pozostał jeden zawodnik). Po analizie wyników końcowych obu repasaży musiał powstać sygnał ostrzegawczy dla polskiej czwórki podwójnej, gdyż okazało się, że z przedbiegu, w którym odnieśli zwycięstwo żadnej innej osadzie nie udało się zakwalifikować do finału A.

Finał tej konkurencji, jak się spodziewano był wyścigiem „szaleńczym”. Na końcu jednak zwyciężyli Mistrzowie Europy - Włosi, uważani (po tegorocznych startach) za faworytów przed najskuteczniej finiszującymi Australijkami i Ukraińcami. Polacy jeszcze 500 metrów płynęli na trzeciej - medalowej pozycji za Włochami i Holendrami, ale stawka była w tym momencie niezwykle wyrównana. Poza prowadzącymi Włochami pozostałe pięć czwórek walczyło w przedziale 1,07 sek. Niestety na finiszu wszystko się pozmiało na tyle, że Holendrzy i Polacy zakończyli wyścig odpowiednio na piątym i szóstym miejscu.

Wszystkie starty w tegorocznych Mistrzostwach Świata męskich czwórek podwójnych były określeniem bardzo wysokiego poziomu sportowej polskiej osady i całej konkurencji. W wygranym naszej czwórki przedbiegu i szóstym miejscu w ścisłym finale uzyskane zostały najlepsze rezultaty w tym sezonie (5:39.13 w przedbiegu i 5:39.43 w finale). Niestety przeciwnicy okazali się lepsi, a o skali poziomu sportowego tej konkurencji świadczy fakt, że wszystkie osady w finałowym wyścigu osiągnęły wyniki poniżej 5:40, który jeszcze do niedawna gwarantował medale. Pewien wpływ na ostatecznie zajęte przez polską czwórkę miejsce mógł mieć system wielodniowego rozgrywania regat i długi okres oczekiwania od eliminacji do finału. Istotne były również niedoskonałości w rozegraniu finału przez naszą osadę, szczególnie w pierwszej fazie biegu. Pogoń w środkowym odcinku toru i trzecia pozycja na ostatnim przed metą pomiarze czasu odbiła się na finiszowych metrach tego finału. Zawodnicy drugi raz w tym sezonie po bardzo dobrym przedbiegu nie zdołali przenieść tej skuteczności na walkę o medale. Czwórka podwójna miała w tym roku jeszcze bardzo nierówne starty. Potrafiła wygrać ze wszystkimi, aby w następnym starcie wypaść poniżej oczekiwań. Niewątpliwie problem może tkwić również w modyfikacji przygotowań.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Schodowski Zbigniew	1987	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz
Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgoscia
Szpakowski Michał	1989	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta	– AZS AWF Gorzów Wlkp.
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz
Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Michał Plewiński	– Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca:	trudna do określenia
Zadanie wynikowe:	do ósmego miejsca
Ostateczny wynik:	7 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 19 czwórek bez sternika mężczyzn. W poprzednim cyklu olimpijskim w kolejnych Mistrzostwach Świata było ich: w 2013 roku – 16 osad, w 2014 – 17, w 2015 – 21 i w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie wystartowało 15 osad.

Przy siedemnastu zgłoszonych osadach system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwie pierwsze osady awansowały bezpośrednio do fazy półfinałowej, a następnie dwa repasaże, z których także po dwie osady uzupełniły dwunastoosobową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe czwórki wystartowały w półfinałach C/D. Z półfinałów A/B po trzy pierwsze załogi utworzyły odpowiednio finał A walczących o podział medali, a po trzy kolejne wystartowały w finale B walcząc o podział miejsc 7-12. Z półfinałów C/D, trzy pierwsze osady z jednego i dwie z drugiego utworzyły finał C walczących o miejsca 13-17, a dwie pozostałe w finale D walczyły o miejsca 18-19.

- Mistrzami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji została Wielka Brytania przed Włochami, Wielką Brytanią, Holendrami, Danią i Niemcami.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyła Australia przed Wielką Brytanią, Estonią, Holandią, Polską i Norwegią.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Rumuni przed Wielką Brytanią, Francją, Włochami, Holendrami i Czechami.
- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawali: w Belgradzie – dwie czwórki holenderskie przed Białorusią, w Linz – Australia przed Rumunami i Niemcami, a w Lucernie powtórnie Australia przed Holendrami i Południową Afryką.

M4- CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYŹN					
ROK	Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	25.0	26.8	25.875	23.33	----
2018	26.0	26.667	25.25	25.185	30.75

- Wśród pięciu czwórek bez sternika mężczyzn o najwyższej średniej wieku w tegorocznych Mistrzostwach Świata znalazły się osady następujących federacji:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	POL	30.75	7
2-3	BLR	28.25	8
	ITA		2
4	RUS	27.75	17
5	GER	26.5	6

- Wśród pięciu państw o najniższej średniej wieku znalazły się kolejno czwórki:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ROU	19.5	5
2	NZL	19.75	15
3	AUT	21.75	16
4	UKR	23.5	12
5	SUI	24.25	11

- Najstarszymi zawodnikami startującymi w konkurencji czwórek bez sternika byli:

1-2	Burda Mikołaj	POL	36 lat
	Lilian Vadzim	BLR	
3	Castaldo Matteo	ITA	33 lata
4-5	Vasquez Ochoa Oscar	CHI	32 lata
	Van Den Ende Bjorn	NED	
6	Schodowski Zbigniew	POL	31 lat

- Natomiast najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1-4	Huc Ciprian	ROU	19 lat
	Berariu Stefan-Constantin	ROU	
	Macdonald Matthew	NZL	

	Russel Thomas	NZL	
5-9	Torrente Sandro	RSA	20 lat
	Schwarz Bram	NED	
	Pascari Cosmin	ROU	
	Querfeld Rudolph	AUT	
	Tiganescu Mihaita-Vasile	ROU	

- Z piętnastu czwórek bez sternika, które startowały w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w tym roku nie wystartowała Argentyna, Kanada, Hiszpania i Litwa. Natomiast do konkurencji doszły czwórki Białorusi, Chile, Czech, Polski, Rosji, Szwajcarii, Ukrainy i Rumuńska czwórka tegorocznych Młodzieżowych Mistrzów Świata z Poznania w tym samym składzie.
- Z nacji, które miały swoje osady w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata w 2017 i 2018 roku w tych samych składach osobowych wystąpili Australijczycy i Duńczycy, a Brytyjczycy, Niemcy i Nowozelandczycy zgłosili całkiem nowe składy osobowe swoich osad. Z tym, że Nowa Zelandia wystawiła brązowych medalistów tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu ze zmianą jednego zawodnika. Poza tym najwięcej zmian w tym roku w swoich składach dokonali Holendrzy i Amerykanie, którzy wymienili po trzech zawodników; Południowa Afryka, Włosi i Austriacy zmienili połowę swoich składów, a Francuzi wymienili jednego zawodnika.
- W tej konkurencji jak w żadnej innej w tegorocznych mistrzostwach Świata w Plovdiv w finale A znalazło się pięć tych samych czwórek, zajmując przy tym identycznie te same miejsca. W finale zbrakło jedynie z piątego miejsca Duńczyków, ale ich miejsce zajęli tegoroczni Młodzieżowi Mistrzowie Świata – Rumunii, którzy w ubiegłym roku w Sarasocie w ogóle nie startowali. Natomiast patrząc na Duńczyków trzeba powiedzieć, że w każdej ekipie w trakcie długo trwających zawodów są jakieś, kłopoty, i wzloty i upadki, a takim przykładem może być między innymi duńska czwórka, która jak wspomniano w ubiegłym roku była w finale A piąta, a w tym roku w niezmiennym składzie osobowym ścigała się w finale D, aby wygrać z Chile i ostatecznie zająć przedostatnie miejsce w mistrzostwach.
- W wyniku tych rozsad osobowych oraz powiększenia ilości startujących osad w konkurencji jedyny awans zanotowała czwórka Południowej Afryki o trzy miejsca.
- Natomiast największe spadki w rankingu zanotowali oczywiście Duńczycy -13 miejsc, Francuzi i Austriacy po -5 miejsc oraz Amerykanie i Nowozelandczycy po trzy miejsca.
- Z czwórek reprezentujących w tegorocznych Mistrzostwach Świata federacje europejskie w Mistrzostwach Europy w Glasgow nie wystartowali tylko Duńczycy, Ukraińcy i Polacy. Z kolei Włosi po Mistrzostwach Europy wymienili połowę składu swojej czwórki, a Szwajcarzy i Austriacy po jednym zawodniku. Rosjanie przysłali do Plovdiv całkiem inny zestaw zawodników, a Litwini i Serbowie wycofali swoje czwórki z dalszych startów.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała czwórka bez sternika, która powstała po niezakwalifikowaniu się do Mistrzostw Świata ósemki, podstawowej dotąd męskiej osady „długowiosłowej”. Zawodnicy wchodzący w skład czwórki zostali wyłonieni w wyniku dodatkowej selekcji wewnętrznej. Dwóch z nich (M.Burda i M.Szpakowski) to obecnie najsilniejsi zawodnicy tej grupy szkoleniowej. Polska czwórka bez sternika dwukrotnie brała kontrolnie w tym sezonie udział w regatach międzynarodowych, ale w nieco innym składzie, osiągając dobre wyniki.

Tegoroczne starty międzynarodowe męskiej czwórki bez sternika:

- 12-13.05. – *Regaty Międzynarodowe - Essen (Niemcy)*
Drugie miejsce (Szpakowski, Burda, Juszcak, Ablewski)
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
Szóste miejsce (Szpakowski, Burda, Juszcak, Ablewski)

Nasza czwórka bez sternika wystartowała w Plovdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i w finale B, zajmując odpowiednio kolejno drugie, czwarte i pierwsze miejsce.

W przedbiegu polska czwórka miała za przeciwników srebrnych i brązowych medalistów tegorocznych Mistrzostw Europy w Glasgow – Wielką Brytanię i Francję. Brytyjczycy jak się później okazało w tym nowym składzie powtórzyli sukces swoich starszych kolegów z ubiegłego roku zdobywając także brązowy medal Mistrzostw Świata. Nasza czwórka popłynęła bardzo dobrym biegiem. Zaatakowali od startu, przewodząc stawce przez ponad $\frac{3}{4}$ dystansu. Dopiero ostry finisz Brytyjczyków odebrał podmęczonym już Polakom zwycięstwo. Poza tym świadomość, że dwie pierwsze osady mają zapewniony awans do półfinału także miało swoje niebagatelne znaczenie, a brązowi medalści Mistrzostw Europy musieli szukać swoich szans w dodatkowych repasażach. Jednak nasza czwórka osiągnęła łącznie dopiero dziewiąty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

Należy podkreślić, że także w wyścigu półfinałowym nasza osada podjęła walkę o awans do finału. Zdając sobie sprawę z klasy przeciwników ze startu zawodnicy ruszyli trochę spokojniej tracąc jedynie 1,18 sek. po 500 metrach do prowadzących od startu do mety Mistrzów Świata Australijczyków. Jednak na kolejnych dwóch punktach kontrolnych pomiaru czasu płynęli na drugiej pozycji. Niestety finisz Holendrów i młodych Rumunów okazał się nie do odparcia. Zawodnicy przez ponad $\frac{3}{4}$ dystansu bardzo dobrze realizowali założoną taktykę, ale niestety na finiszu przegrali z osadą Rumunii. Płynąc blisko osady Australii i chcąc awansować do finału trzeba było się liczyć z ewentualną porażką, po prostu zabrakło już sił na finiszu. Trzeba przyznać, że osada chyba podjęła walkę powyżej swoich aktualnych możliwości. Nasi zawodnicy osiągnęli szósty rezultat oby wyścigów półfinałowych i był na poziomie trzecich w drugim półfinale Niemców.

W finale B Polacy tym razem zaatakowali odważnie od startu, obejmując tym samym prowadzenie w stawce. Mieli przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Popłynęli $\frac{3}{4}$ dystansu tak, jak do tej pory, ale ogromne doświadczenie osady nakazywało zachować czujność i determinację do samej mety. Udało się to wszystko zrealizować. Zawodnicy wygrali wyścig osiągając swój najlepszy czas w sezonie. Był to ich najlepszy bieg pod względem technicznym i fizjologicznym. Wcześniej trochę narzekali na brak możliwości finiszowych, jednak wszystko zależy od intensywności pokonywania wcześniej dystansu. Dodatkowo stan zdrowia nie przeszkodził zawodnikom osiągnąć ten wynik, gdyż akurat ci zawodnicy przeszli dość łagodnie przez wspomnianą gripę jelitową.

Siódme miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata, pomimo wielu perypetii w ciągu całego sezonu startowego jest realizacją postawionych przed tą osadą zadań.

V. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW1x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wełna Katarzyna	1994	AZS – AWF Kraków

Trener klubowy:

Artur Leśniak

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca:	5 - 12 miejsce
Zadanie wynikowe:	do ósmego miejsca
Ostateczny wynik:	8 miejsce

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów wystartowały skifistki dwudziestu federacji. W ostatnich czterech latach kolejno startowało ich kolejno: w 2013 roku – 20, 2014 – 13, 2015 – 21, 2016 – 22 skifistki, a w ubiegłorocznych mistrzostwach 15. Przy takiej ilości osad system przewiduje rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwie pierwsze zawodniczki awansowały bezpośrednio do fazy półfinałowej, a następnie dwa repasaże, z których także po dwie zawodniczki uzupełniły dwunastoosobową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe zawodniczki wystartowały w półfinałach C/D. Z półfinałów A/B po trzy pierwsze zawodniczki utworzyły odpowiednio finał A walczących o podział medali, a po trzy kolejne wystartowały w finale B walcząc o podział miejsc 7-12. Z półfinałów C/D po trzy pierwsze zawodniczki utworzyły finał C walczących o miejsca 13-18, a pozostałe dwie w finale D walczły o miejsca 19-20.

- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek zdobyła skifistka Południowej Afryki KirstenMcCann przed Holenderką Marieke Keijser, Amerykanką Mary Jones, Szwajcarką Patricią Merz, Szwedką Emmą Fredh i Irlandką Denise Walsh.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyła Białorusinka Alena Furman przed Francuzką Laurą Tarantolą, Włoszką Clarą Guerrą, Katarzyną Wełną, Szwedką Emmą Fredh.
- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawały: w Belgradzie – Białorusinka Alena Furman przed Kanadyjką Ellen Gleadow i Niemką Ladiną Meier; w Linz -Joanna Dorociak przed Białorusinką Aleną Furman i Włoszką Clarą Guerrą; a w Lucernie – Niemka Marie-Louise Draeger przed Australijką Alice Arch i Karzyną Wełną.

LW1x JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET					
ROK	Wiek złotej medalistki	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek konkurencji	Wiek polskiej skifistki
2017	29.0	26.7	26.0	25.9	26.0
2018	24.0	22.0	25.0	26.2	24.0

➤ Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Draeger Marie-Louise	GER	37 lat	9
2-5	Lee Ka Man	HKG	32 lata	19
	Rouba Amina	ALG		18
	Svirska Olga	LAT		14
	Sechser Michelle	USA		4

➤ Natomiast najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Guerra Clara	ITA	20 lat	2
2-3	Grant Imogen	GBR	22 lata	3
	Veldhuis Martine	NED		7
4-5	Krimi Khadija	TUN	23 lata	11
	Manoutschehri Anja	AUT		13

W jedynce wagi lekkiej kobiet w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata nastąpiła niemal całkowita wymiana zawodniczek.

- Z piętnastu federacji mających w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata skifistki wagi lekkiej tylko osiem zgłosiło swoje przedstawicielki także w tym roku, ale tylko Szwedzi, Włosi i Hongkong te same zawodniczki. Niemcy, Holendrzy, Amerykanie, Tunezyjczycy i Polacy zgłosili całkiem inne zawodniczki.
- Z ubiegłorocznego finału A w Plovdiv wystartowała jedynie piąta w Sarasocie Szwedka Emma Fredh, ale i tak została wycofana po pierwszym przedbiegu. Natomiast z zeszłorocznej całej półfinałowej stawki w tym roku wystartowała jeszcze ósma w Sarasocie Włoszka Clara Guerra.
- W wyniku tych rozład osobowych oraz zmian w ilościach startujących skifistek największy awans zanotowała Włoszka Clara Guerra (tegoroczna brązowa medalistka Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu i Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow) o sześć miejsc, Tunezyjka o trzy miejsca oraz Polka i Niemka o jedno miejsce.
- Spadek w rankingu zanotowała skifistka z Hongkongu o osiem miejsc, nowa Holenderka o pięć miejsc i także nowa Amerykanka o jedno miejsce.
- Ze skifistek reprezentujących federacje europejskie z Mistrzostw Europy w Glasgow w tegorocznych Mistrzostwach Świata wystartowały wszystkie zawodniczki, a tylko Holendrzy niezadowoleni z wyniku swojej przedstawicielki wymienili skifistkę.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała Katarzyna Wełna, która w tym roku zdobyła Akademickie Mistrzostwo Świata i jest obecnie trzecią zawodniczką wagi lekkiej w Polsce oraz rezerwową do podstawowego składu dwójki podwójnej, realizując z nią wspólny program szkoleniowy. Zawodniczka prezentuje stabilną formę fizyczną, odpowiednie parametry wydolnościowe, oraz ustabilizowaną na odpowiednim poziomie masę ciała, przez co zawsze można oczekiwać dobrej dyspozycji. Start Polki w tej konkurencji „nieolimpijskiej” jest częścią

realizacji czteroletniego programu przygotowań dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet do Igrzysk Olimpijskich w Tokio.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
9 miejsce na 16 startujących osad
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
6 miejsce na 17 startujących osad (start w LW2x z W. Deresz)
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
3 miejsce na 6 startujących zawodniczek
- 3-5.08. – *Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
4 miejsce na 10 startujących osad
- 10-12.08.- *Akademickie Mistrzostwa Świata – Szanghaj (Chiny)*
1 miejsce na 5 startujących zawodniczek

Katarzyna Wełna wystartowała w Plovdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno drugie, czwarte i drugie miejsce.

Główną przeciwniczką Polki w przedbiegu była młoda, wyróżniająca się Włoszką Clarą Guerrą. Po dobrym starcie K. Wełna nieznacznie płynie przed Włoszką ponad 1000 metrów, a różnica pomiędzy tymi dwoma zawodniczkami na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu wynosiła odpowiednio: 0,62, 0,18 i 0,00 sek. Jednak widać było, że zbyt mocny początek biegu spowodował, że Polka opadała z sił z upływem dystansu. Od półmetka nie miała już sił na odparcie ciągle atakującej Włoszki, zajmując ostatecznie drugie miejsce ze sporą stratą 4,78 sek, ale premiowane bezpośrednim awansem do półfinału. Ogólnie był to dziesiąty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

W biegu półfinałowym po dość spokojnym początku, spowodowanym chęcią innego rozwiązania taktycznego wyścigu niż w przedbiegu nasza zawodniczka jest przez ponad $\frac{3}{4}$ dystansu w stawce walczących o trzecie, premiowane awansem do finału miejsce, ale też od startu do mety płynie na czwartej pozycji, a to zawodniczki wokół niej zmieniają swoje położenie. Na ostatniej pięćsetce niestety osłabła i kończy wyścig ze

stratą 6,22 sek. do trzeciego miejsca, a ponadto Polka uzyskała dopiero dziewiąty rezultat obu wyścigów półfinałowych.

Pozostała, więc tylko rywalizacja w finale B o miejsce siódme i ten wyścig należy uznać za najlepiej rozegrany pod względem taktycznym i technicznym w wykonaniu Polki w tegorocznych Mistrzostwach Świata. Po nieco „spokojniejszym” starcie zawodniczka systematycznie wysuwała się na czoło wyścigu obejmując po 1500 metrach prowadzenie, walcząc o zwycięstwo z Holenderką. O ostatecznej kolejności tej rywalizacji na mecie musiał zdecydować zapis z fotokomórki. Niestety o 0,10 sek. na korzyść Holenderki.

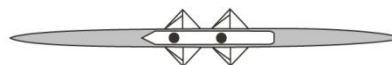
Złoty medal tej konkurencji zdobyła trochę niespodziewanie srebrna medalistka Mistrzostw Europy w Glasgow Francuzka Laura Tarantola przed młodszymi - brązową i złotą medalistką Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu Włoszką i Brytyjką. Natomiast trudno powiedzieć co w finale stało się z ogólną faworytką Białorusinką Aleną Furman, która na metę przyплыnęła ostatnia z nietypową stratą 5:38,98 minuty. Białorusinka w tym roku wygrała Mistrzostwo Europy w Glasgow i pierwszy Puchar Świata w Belgradzie, a w drugim, którym startowała w Linz, uległa jedynie świetnie tam dysponowanej naszej zawodniczce Joannie Dorociak. Natomiast już w Plovdiv zwyciężyła po drodze w jednym z półfinałów.

Natomiast wynik naszej zawodniczki można uznać za pozytywny, biorąc po uwagę niedyspozycję żołądkową akurat przed wyścigiem półfinałowym (podobnie jak u dziesięciu innych zawodników naszej reprezentacji), kłopoty zdrowotne po Pucharze Świata w Lucernie i konieczność zmiany programu treningowego, a także po części krótki okres na opanowanie łodzi wypożyczonej od producenta.

VI. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet

W2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Mikołajczak Martyna	1991	Lotto Bydgoscia
Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna	1995	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	– Lotto Bydgoscia
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban
Michał Kozłowski

Prognoza miejsca:	7 - 12 miejsce
Zadanie wynikowe:	do ósmego miejsca
Ostateczny wynik:	8 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono 18 dwójek podwójnych kobiet. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata w poszczególnych latach startowało kolejno: w 2013 roku – 14 osad, w 2014 roku – 22, a w 2015 roku – 24 oraz w ubiegłym roku – 14 dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy takiej ilości zgłoszonych osad rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze załogi uzyskiwały bezpośredni awans do półfinałów. Następnie dwa repasaże, z których po trzy pierwsze dwójki uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinalistek. Pozostałe załogi utworzyły finał C walczących o miejsca 13-18. Z dwóch półfinałów trzy pierwsze osady kwalifikowały się do walki o medale w finale A, pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

- Złoty medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku w tej konkurencji zdobyły Polki (Natalia Madaj z Magdaleną Fularczyk-Kozłowską) przed Wielką Brytanią, Litwą, Grecją, Francją i USA.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek zdobyły Nowozelandki przed Amerykankami, Australijkami, Litwinkami, Chinkami i Francuzkami.

- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Senierek w Glasgow zdobyły Francuzki przed Holenderkami, Litwinkami, Włoszkami, Czeszkami i Polkami.
- W tegorocznych Pucharach Świata kolejno zwyciężyły: w Belgradzie – Holenderki przed Niemkami i Litwinkami, w Linz – Nowozelandki przed Holenderkami i Niemkami oraz w Lucernie – także Nowozelandki przed Kanadyjkami i Amerykankami.

W2x DWÓJKA PODWÓJNA KOBIEC					
ROK	Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2018	24.0	27.5	26.58	25.47	25.0

- Wśród pięciu dwójek o najwyższej średniej wieku znaleźli się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	USA	34.0	3
2	UKR	33.5	17
3	CAN	28.0	6
4	NED	27.5	5
5	CZE	26.5	7

- Wśród dwójek o najniższej średniej wieku znaleźli się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ROU	19.5	18
2	CHI	21.0	14
3	GBR	21.5	4
4	ITA	22.5	15
5	GRE	23.5	11

- Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Dementieva Yana	UKR	40 lat
2-3	O Leary Meghan Tomek Ellen	USA	34 lata
4	Proske Andrea	CAN	32 lata
5	Scheenaard Lisa	NED	30 lat

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Rosu Larisa Elena	ROU	19 lat
2	Bodnar Nicoleta-Ancuta	ROU	20 lat
3-7	Abraham Antonia	CHI	21 lat
	Abraham Melita	CHI	
	Iseppi Valentina	ITA	
	Asoumanaki Sofia	GRE	
	Thornton Anna	GBR	

- Z czternastu federacji, które miały swoje dwójki w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, w tym roku do tej konkurencji także zgłosiło swoje osady 10 państw.
- Zabrakło w stosunku do ubiegłego roku czterech dwójek z Australii, Danii, Nigerii i Szwecji.
- Doszło natomiast osiem dwójek z Kanady, Chile, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Polski, Rumunii, Szwajcarii i Ukrainy.

- Z dwójek, które wystartowały powtórnie te same składy osobowe mieli: Czesi, Francuzi, Litwini, Nowozelandczycy i Amerykanie. Połowę składu wymienili: Grecy, Włosi i Holendrzy. Natomiast całkiem nowe zestawienia zawodniczek zgłosili Chińczycy i Niemcy. W wyniku tych przetasowań lub innych przyczyn, osady startujące w obu latach w tej konkurencji następująco zmieniły swoje miejsce w rankingu.

- Zachowały to samo miejsce z przed roku Czeszki i Niemki.
- Największy awans zanotowały Holenderki i Litwinki o trzy miejsca wyżej i Greczynki o jedno.
- Natomiast spadły dwójki Włoszek i Francuzek o sześć miejsc, Chinki o cztery miejsca oraz Nowozelandki i Amerykanki o jedno miejsce.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy w Glasgow nie startowały deble kobiet czterech federacji europejskich (Wielkiej Brytanii, Niemiec, Rumunii i Ukrainy), które zgłosiły potem do Mistrzostw Świata w Plovdiv. Te same składy osobowe w obu tych imprezach miały Czeszki, Francuzki, Litwinki, Holenderki, Polki i Szwajcarki. Natomiast po Mistrzostwach Europy połowę składu swojej dwójki zmienili Grecy i Włosi.
- Wielka Brytania do Mistrzostw Seniorów zgłosiła złote medalistki w tej konkurencji tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata z Poznania i zajęły w Plovdiv czwarte miejsce. Podobnie uczynili Rumuni, ale ich dwójka kończąc w Poznaniu rywalizację na ósmej pozycji w Mistrzostwach Świata była ostatnia – osiemnasta. Natomiast Grecy po roku przerwy w 2017 roku powrócili do zestawienia dwójki. Te zawodniczki w 2015 roku zdobyły już srebrny medal Mistrzostw Świata, pokonując między innymi polskie mistrzynię olimpijskie – N. Madaj z M. Fularczyk-Kozłowską, a w Rio de Janeiro zajęły czwarte miejsce. Jednak obecnego sezonu nie mogą uznać za udany. W Mistrzostwach Europy były ósme, a w Mistrzostwach Świata jedenaste.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała dwójka powstała z zawodniczek rezerwowych do grupy czwórki podwójnej. Złożona została z zawodniczki wracającej po urlopie macierzyńskim – Krystyny Lemańczyk-Dobrzelał, dwukrotnej Młodzieżowej Mistrzyni Świata w czwórce podwójnej oraz Martyny Mikołajczak do zeszłego sezonu pływającej, jako zawodniczka wagi lekkiej (złoty medal Mistrzostw Europy w 2017 roku w dwójce podwójnej wagi lekkiej z W. Deresz), lecz z powodów zdrowotnych (problemy z tarczycą i trudności z utrzymaniem wagi) zdecydowała się kontynuować trening w grupie kobiet wagi otwartej. Osada w tym składzie startowała trzykrotnie w rywalizacji międzynarodowej.

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej dwójki podwójnej kobiet:

- *12-13.05. – Regaty Międzynarodowe - Essen (Niemcy)*
9 miejsce w sobotę na 17 startujących osad
7 miejsce w niedzielę na 15 startujących osad
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
8 miejsce na 11 startujących osad
(osada w składzie Mikołajczak-Michałkiewicz)
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
8 miejsce na 13 startujących osad

- 3-5.08. – *Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
6 miejsce na 8 startujących osad

Przed Mistrzostwami Świata w Plovdiv Polki w proponowanym składzie spotkały się w bezpośredniej walce z dziesięcioma deblami startującymi w mistrzostwach, uzyskując dodatni bilans z Grecją (2:0), Irlandią (1:0) i Szwajcarią (4:0). Ujemny z Czeszkami (0:5), z Francuzkami, Litwinkami i Holenderkami (po 0:3), Włoszkami (0:2) i Amerykankami (0:1). Z Chinkami bilans Polki były remisowy (1:1).

Do Mistrzostw Świata polska osada przystąpiła w bardzo dobrej dyspozycji, co potwierdzały przejazdy na odcinkach testowych w COS Wałcz i te wykonywane na miejscu w Plovdiv przed rozpoczęciem imprezy.

Nasza dwójka w Mistrzostwach Świata w Plovdiv wystartowała czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B, zajmując kolejno piąte, trzecie, czwarte i drugie miejsce.

W przedbiegu Polki trafiły na bardzo utytułowane osady. Brytyjki - złote medalistki tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu, Amerykanki – ubiegłoroczne srebrne medalistki Mistrzostw Świata Seniorek w tej konkurencji, Francuzki – tegoroczne Mistrzyni Europy, Czeszki – ubiegłoroczne Mistrzyni Europy oraz Grecji – srebrne medalistki Mistrzostw Świata Seniorek w 2015 roku i czwarte na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro. Nasze zawodniczki trochę chyba onieśmiałe takim towarzystwem już w pierwszym wyścigu mistrzostw nie nawiązały praktycznie żadnej walki o bezpośredni awans do fazy półfinałowej, ale też nie nastawiano się na awans od razu z biegu eliminacyjnego. Miał on być potraktowany, jako wprowadzenie, a o awans Polki miały powalczyć w repasażach. Należy podkreślić, że nasza osada w dotychczasowych startach „rozkręcała” się w trakcie trwania zawodów i prezentowała co raz wyższy poziom. Dlatego też taka taktyka wydawała się być najrozsądniejszą. Ostatecznie polska dwójka zajęła piąte miejsce, uzyskując na mecie dziesiąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów

Obsada wyścigu repasażowego z udziałem naszej dwójki teoretycznie wydawała się nieco słabsza w stosunku drugiego biegu, chociaż były w nim omawiane wcześniej Czeszki oraz Niemki z Mistrzynią Olimpijską w czwórce podwójnej z Rio de Janeiro w składzie. Jednak dalszy awans Polek rozstrzygnął się na ostatniej pięćsetce po ich bardzo skutecznym wiosłowaniu na tle słabnących przeciwniczek, a na mecie czas, jaki uzyskały pierwsze trzy premiiowane awansem do półfinałów osady zamknął się w 0,41 sek. Natomiast czwarte Chilijki straciły do trzecich w tym repasażu Polek zaledwie awansu 0,71 sek. Jak widać poziom tego wyścigu był bardzo wyrównany, a o awansie decydowały ułamki sekund. W drugim repasażu uzyskane rezultaty przez pierwsze trzy dwójki były na podobnym poziomie. Nasze zawodniczki zajęły trzecie miejsce, uzyskując przy tym piąty rezultat obu wyścigów, ale pięć, z sześciu czasów osad zakwalifikowanych z dwóch repasaży do półfinałów zmieściło się w przedziale 0,58 sek. Oznaczało to, że nasza dwójka zgodnie z wcześniejszymi przypuszczeniami bardzo zbliżyła się do najlepszych osad w Europie. Najistotniejszym jednak było potwierdzenie tej tezy w torze w kolejnym wyścigu półfinałowym.

Skład osad wyścigu półfinałowego, w którym znalazły się Polki teoretycznie, podobnie jak w repasażach wydawał się od drugiego nieco słabszy, ale bardziej wyrównany, przez co równie mocny, bo startowały w nim Czeszki i Francuzki – Mistrzyni Europy z 2017 i 2018 roku, tegoroczne Młodzieżowe Mistrzyni Świata – Brytyjki, czwarta dwójka ubiegłorocznych

Mistrzostw Świata Seniorek, zresztą finalnie Mistrzynię Świata w tym roku - Litwinki oraz druga dwójka tegorocznego, finałowego Pucharu Świata w Lucernie – Kanadyjki. Nasza osada w biegu repasażowym pokazała, że mimo pozornie słabszego środkowego tysiąca dysponuje piorunującym finiszem. Stąd wyciągając wnioski ustalono, że w półfinale taktyka musi być podobna. Trzeba jednak mocniej zacząć ten wyścig, aby w środkowej części dystansu utrzymywać się bliżej całej stawki i atakując na ostatniej pięćsetce jest duża szansa awansu do finału. Zawodniczki wyścig rozpoczęły zgodnie z wcześniejszymi założeniami i na pierwszej pięćsetce trzymały się w stawce z minimalnymi różnicami do prowadzących od startu Kanadyjek. Jednak w środkowej części toru, tradycyjnie straty wzrosły do 2,46 sek. do trzecich w tym momencie Litwinek. Polki na tym punkcie kontrolnym pomiaru czasu zajmowały piątą pozycję. Na ostatniej pięćsetce, realizując założenia, zdecydowanie zaatakowały wyraźnie przesuając się do czoła stawki. Nasza dwójka miała najlepszy czas ostatniej pięćsetki. Wpadła na metę razem z młodymi Brytyjkami, ale foto finisz rozstrzygnął, że to przeciwniczki były szybsze o 0,16 sek. Kolejny raz potwierdziło się jak czołówka w tej konkurencji jest wyrównana Pierwszych osiem najlepszych rezultatów końcowych w obu półfinałach (po cztery z każdego) zamknęła się w granicy 2,88 sek. Świadczy o tym również fakt jak dużo utytułowanych osad rywalizuje pomiędzy sobą jednocześnie. Tzn, że każde kolejne zawody może wygrać, ale i wygrywa inna nacja. Bo przecież ten półfinał wygrały Kanadyjki, a w finale były ostatnie. Natomiast złoty medal dość pewnie zdobyły drugie w naszym półfinale Litwinki przed złotymi medalistkami z ubiegłego roku – Nowozelandkami i srebrnymi także z ubiegłego roku Amerykankami. Pewnego rodzaju niespodzianką było czwarte miejsce, napędzonych sukcesem w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i chyba jednak niespodziewanym awansem do seniorskiego finału – Brytyjek. Natomiast Polkom na tych Mistrzostwach Świata pozostał finał B i walka o siódme miejsce, a znając zalety i wady osady przyjęto podobne do dotychczasowych założenia taktyczne. Od początku bieg układał się po myśli naszych zawodniczek realizujących założenia z biegu półfinałowego. Niestety, przypadek i niefortunny błąd techniczny na ok. 1200 m po starcie (nazywany w gwarze wioślarskiej „rakiem”) spowodował, że widząc to - doświadczone Czeszki odplynęły się na tyle, że w końcowej części biegu nasze zawodniczki nie zdołały już „wyrwać” im wygranej w tym wyścigu, a same ostatecznie w pierwszym swoim wspólnym starcie w seniorskich Mistrzostwach Świata zajęły punktowane miejsce.

Podsumowując udział nasze dwójki podwójnej w tych mistrzostwach trzeba stwierdzić, że dopracowaliśmy się kolejnej osady, która w niedalekiej przyszłości może regularnie kwalifikować się do finałów Pucharów Świata, pokusić się o medal Mistrzostw Europy w 2019 roku oraz zdobyć kwalifikację olimpijską podczas Mistrzostw Świata przyszłego roku. Zaangażowanie załogi, podejście do treningu w ostatnich miesiącach przed Mistrzostwami Świata było niezwykle profesjonalne. Załoga podchodząc do startu i ryealizacji z najlepszymi na świecie nie ma żadnych kompleksów, a z biegu na bieg prezentuje wyższy poziom, co bezpośrednio przekłada się na mobilizację osady. Zawodniczki po tych startach są bardzo zmotywowane i chętne do dalszej, jeszcze cięższej pracy, co niewątpliwie będzie przekładać się na ich wyniki. Dwójka zrealizowała założenie wynikowe, a jak niewiele zabrakło - może trochę szczęścia i doświadczenia, aby zrobiła ogromną niespodziankę awansując do finału tej konkurencji.

VII. JEDYNKA MĘŻCZYZN

M1x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Węgrzycki-Szymczyk Natan	1995	AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Prognoza miejsca:	5 – 9 miejsce
Zadanie wynikowe:	do siódmego miejsca
Ostateczny wynik:	8 miejsce

W jedynce mężczyzn tradycyjnie już, zgłoszono największą ze wszystkich rozgrywanych konkurencji ilość 32 osad. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata startowało kolejno: w 2013 roku – 32 skifistów, w 2014 roku – 31, w 2015 roku – 41 oraz 40 w ubiegłorocznych. Przy takiej ilości zgłoszeń zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA najpierw rozegrano sześć przedbiegów, z których po trzech pierwszych skifistów zdobywało bezpośredni awans do ćwierć finałów. Pozostali zawodnicy rywalizowali w trzech repasażach, z których po dwóch pierwszych uzupełniło dwudziestoczerosadową stawkę ćwierćfinałową. Pozostali skifiści walczyli w półfinałach E/F o miejsca w finałach E i F. Natomiast z czterech ćwierćfinałów po trzech pierwszych skifistów awansowało do półfinałów A/B, a pozostali do finału C/D. Ze wszystkich półfinałów także po trzech pierwszych zdobywało awans do wyższego finału A, C lub E pozostali walczyli w niższych finałach B, D lub F.

- Mistrzem Olimpijskim w Rio de Janeiro w tej konkurencji został Nowozelandczyk Mahe Drysdale przed Chorwatem Damirem Martinem, Czechem Ondrejem Synkiem, Belgiem Hannesem Obreno, Białorusinem Stanisławem Shcharbachenią i Kubańczykiem Angelem Fournier Rodriguezem.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobył Czech Ondrej Synek przed Kubańczykiem Angelem Fournier Rodriguezem, Brytyjczykiem Thomasem Barrasem, Chorwatem Damirem Martinem, Nowozelandczykiem Robertem Mansonem i Niemcem Ole Timem Naske.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobył Norweg Kjetil Borch przed Litwinem Mindaugasem Griskonisem, Szwajcarem Romanem Roeoesli, Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem, Serbem Marko Marjanovicem i Rosjaninem Vladislavem Rybacevem.

- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawali: w Belgradzie – Czech Ondrej Synek, przed Szwajcarem Romanem Roeoesli i Niemcem Oliverem Zeidlerem, w Linz – Nowozelandczyk Robert Manson przed Niemcami Ole Timem Naske i Oliverem Zeidlerem, a w Lucernie powtórnie Nowozelandczyk Robert Manson przed Niemcem Oliverem Zeidlerem i Czechem Ondrejem Synkiem.

M1x JEDYNKA MĘŻCZYZN					
ROK	Wiek złotego medalisty	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Wiek polskiego skifisty
2017	35.0	29.3	27.7	25.7	22.0
2018	28.0	32.0	28.334	27.375	23.0

- Wśród pięciu najstarszych skifistów tegorocznych Mistrzostw Świata znaleźli się:

1-2	Jamsa Andrei	EST	36 lat	26
	Synek Ondrej	CZE		2
3-4	Mihal Dzianis	BLR	33 lata	10
	Marjanovic Marko	SRB		11
5	Griskonis Mindaugas	LTU	32 lata	3

- Wśród pięciu najmłodszych skifistów znaleźli się:

1	Masutha Mmbudzeni	RSA	19 lat	22
2	Zeidler Oliver	GER	22 lata	6
3-5	Leask Harry	GBR	23 lata	4
	De Loof Pierre	BEL		14
	Węgrzycki-Szymczyk Natan	POL		8

- Z czterdziestu federacji, które miały swoich przedstawicieli w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata w Sarasocie 22 zgłosiły także skifistów do tegorocznych mistrzostw, z tym, że tylko w 13 przypadkach byli to ci sami zawodnicy.
- Z sześciu skifistów ubiegłorocznego finału A, dwóch - Chorwat i Kubańczyk w ogóle w tym roku w Plovdiv nie stanęli na starcie, Brytyjczycy i Niemcy też w tym roku mieli swojego przedstawiciela w finale, ale to byli inni zawodnicy, a tylko Czech i Nowozelandczyk był powtórnie w finale. Natomiast Norwegowie i Litwini nie mieli w ubiegłorocznych Mistrzostwach swojego skifisty, a w tym roku po zgłoszeniu od razu zdobyli odpowiednio złoty i brązowy medal.
- Podobnie w finale B, aż cztery federacje miały w nim powtórnie i to tego samego swojego skifistę. Zabrakło Holendra i Rosjanina, którzy w ogóle do mistrzostw nie zostali zgłoszeni. Ich miejsce zajął Białorusin i Węgier, który również w ubiegłym roku nie startował.
- Z tego wyliczenia widać dużą stabilność wśród zawodników i poszczególnych federacji w czołówce skifistów. Wiele krajów po prostu nie ma skifistów mogących walczyć przynajmniej o miejsce w półfinale, a w tej konkurencji zgłaszają zawodników rezerwowych do grupy wiosel krótkich, albo swoich przedstawicieli w tej jednoosobowej konkurencji, aby podkreślić swój udział w rywalizacji międzynarodowej minimalnym kosztem.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji już czwarty rok z rzędu startował Natan Węgrzycki-Szymczyk, który w poprzednich latach, każdego roku zdobywał medale w młodszych kategoriach wiekowych (Mistrzostwach Świata Juniorów i w Młodzieżowych), jak też w ostatnich dwóch latach zajmował siódme miejsce w imprezie głównej w kategorii seniorów. Natan Węgrzycki-Szymczyk przez ostatnie lata studiował na Uniwersytecie w Berkeley w Kalifornii i większą część okresu przygotowawczego trenował na uczelnianej ósemce, co każdego roku powodowało komplikacje w pierwszych startach na jedynce. Polak zakończył już starty w młodszych grupach wiekowych, a także studia w Berkeley.

Tegoroczne starty międzynarodowe skifisty Natana Węgrzyckiego-Szymczyka:

- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
9 miejsce na 27 startujących osad
- 3-5.08. – *Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
4 miejsce na 18 startujących osad

W Mistrzostwach Świata w Plovdiv wystartował czterokrotnie; w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale B, zajmując odpowiednio kolejno miejsce drugie, trzecie, piąte i drugie.

Polak, jak cała reprezentacja treningi w Plovdiv rozpoczął w środę, na cztery dni przed pierwszym startem, jednak w sobotę zawodnik poinformował, że ma kłopoty żołądkowe jak kilka innych zawodniczek i zawodników, a także czuje się osłabiony. Początkowo podejrzewano, że problemy spowodowane są być może odżywkami, a osłabienie panującymi upałami.

W przedbiegu, z którego do ćwierćfinałów awans zdobywało trzech zawodników rywalem Polaka był czołowy od kilku lat zawodnik w światowej rywalizacji wiosł krótkich Litwin Mindaugas Griskonis, dwóch zawodników z poziomu finałów C i D światowej rywalizacji Włoch i Argentyńczyk oraz „egzotyczny” skifista z Tajlandii. Jedyną obawą była dyspozycja naszego zawodnika. Od startu do mety w tym wyścigu prowadził Litwin, który miał także najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek. Natomiast Polak płynąc na drugim miejscu przez ponad $\frac{3}{4}$ dystansu odpierał ataki ambitnego Włocha, a Argentyńczyk od półmetka całkowicie odpuścił dalszą walkę. Przedbieg skończył się zgodnie z oczekiwaniami i aktualnymi możliwościami poszczególnych zawodników. Niestety rezultat Natana Węgrzyckiego-Szymczyka okazał się dopiero osiemnastym czasem wśród wszystkich sześciu przedbiegów. Po wyścigu zawodnik twierdził, że na rozgrzewce czuł się niekomfortowo z powodu rozstroju żołądka, a w trakcie wyścigu miał uczucie, jak to nazwał „permanentnej kolki”, co powodowało dodatkowo problemy oddechowe. Później jednak okazało się, że Natan, podobnie jak inni zawodnicy przechodził zatrucie jelitowe.

W związku z tym przygotowania do wyścigu ćwierćfinałowego przebiegały w stresie i zdenerwowaniu.. Zawodnik cały czas walczył zaburzeniami żołądkowymi i stracił blisko 2kg. masy ciała. Losowanie rozstawienia na wyścig ćwierćfinałowy teoretycznie wydawało się dla Polaka korzystne, Chociaż w zaistniałej sytuacji nie można było być pewnym do końca ostatecznego awansu do półfinału. Obok Niemca OliveraZeidlera i Duńczyka Sverri Nielsena rywalami do premiowanego miejsca mógł być zawsze groźny Azer Aleksandrov czy Fin Ven, z którym naszemu zawodnikowi zdarzało się już przegrywać. Natan stracił pewność siebie nie wiedząc, na co go tak naprawdę stać. Od startu do mety w tym wyścigu zgodnie z oczekiwaniami prowadził Niemiec, kontrolując pozostałych przeciwników, a Polak z Duńczykiem walczyli na

całej długości przede wszystkim o przewagę psychiczną. Przez $\frac{3}{4}$ dystansu to nasz zawodnik wyprzedzał nieznacznie Duńczyka, ale na ostatnich 500 metrach znany ze swojego finiszu Duńczyk zdecydowanie zaatakował, na co osłabiony polski skifista w ogóle nie odpowiedział, ulegając ostatecznie Nielsenowi 6.76 sek. Pozostali trzej płynący w tym wyścigu skifisci w ogóle nie stwarzali zagrożenia w walce o kwalifikacje do fazy półfinałów. Niestety, przez całkowite „odpuszczenie” końcówki wyścigu Natan uzyskał na mecie dopiero dwunasty rezultat wszystkich czterech ćwierćfinałów. Wszystkie wyścigi ćwierćfinałowe wygrali faworyci, którzy teoretycznie przed Mistrzostwami Świata wydawali się być głównymi faworytami do medali.

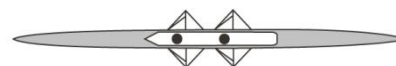
Przed półfinałem sytuacja zdrowotna zawodnika zaczęła się stopniowo poprawiać. Pozostało jednak duże osłabienie i niepewność, co do własnej dyspozycji. Szczególnie na jedynce, gdzie zawodnik zdany jest wyłącznie na siebie i nie może liczyć na żadne wsparcie partnerów z osady, odgrywa to olbrzymią rolę. Pomimo tych niekorzystnych okoliczności, założeniem na ten wyścig była ostra walka o awans do finału, tym bardziej, że losowanie wydawało się być nieco korzystniejsze. Głównymi przeciwnikami naszego zawodnika byli zwycięzcy dwóch ćwierćfinałów, Nowozelandczyk Robert Manson i Brytyjczyk Harry Leask, niespodziewany, tegoroczny Mistrz Europy Seniorów Norweg Kjetil Borch, powtórnie Duńczyk Swerri Nielsen i Szwajcar Nico Stahlberg. Już pierwszy odcinek w tym biegu pokazał, że Polak jeszcze nie jest w swojej normalnej dyspozycji. Natan należy do skiffistów z najszybszym i najbardziej dynamicznym startem w światowej czołówce, a w tym biegu został od pierwszych metrów z tyłu zajmując ostatnie miejsce na pierwszym pomiarze czasu tracąc do prowadzącego niespodziewanie od startu Norwega 3,01 sek. Na starcie stracił też 1,51 sek. jeden z głównych (po startach w tegorocznych Pucharach Świata) faworytów do złotego medalu Nowozelandczyk Robert Manson. Na półmetku nasz zawodnik płynął ciągle na szóstej pozycji, a do trzeciej, ostatniej, premiowanej awansem do finału pozycji stracił stosunkowo niewiele, bo 2,23 sek. 500

metrów przed metą Natan wysunął się na piątą pozycję zmniejszając stratę do 2,13sek, czyli niecałej długości łodzi. Niestety na finiszu Polakowi wyraźnie zabrakło sił i zmienił swojej dotychczasowej pozycji. Za to na finiszu tego wyścigu mogło dojść do sensacji. Ostro i skutecznie finiszującemu Duńczykowi zabrakło zaledwie 0,77 sek, aby wyeliminować wyraźnie słabnącego dwukrotnego zwycięzcy w tegorocznym Pucharze Świata (w Linz i Lucernie) Nowozelandczyk R.Mansona. Duńczyk S.Nielsen miał zdecydowanie najlepszy czas ostatniej pięćsetki i lepszy od Natana o 3.62 sek. Nasz skifista zajmując piątą miejsce uzyskał szósty rezultat obu wyścigów półfinałowych, ale do trzeciego - gwarantującego awans do finału miejsca zabrakło 3,74 sek.

Przed rywalizacją w finale B o powtórzenie miejsca w imprezie głównej ostatnich dwóch lat ustąpiły u zawodnika wszystkie objawy zatrucia, a jedynie pozostało osłabienie. W Mistrzostwach Świata w Plovdiv ze względu na niekorzystny kierunek wiatru na cały ostatni dzień finałów zrobiono tzw. „alokację torów”, czyli osady zajmujące najlepsze miejsca w poprzedniej fazie rywalizacji dostawały najbardziej uprzywilejowane tory. Natan ponownie rozpoczął wyścig dość asekuracyjnie, na pierwszym pomiarze czasu był czwarty, tracąc 1,17 sek. do prowadzącego w tym momencie Białorusina Mihala Dzianisa. Nasz zawodnik w tym biegu płynął nierówno. Po czwartym w stawce rezultacie pierwszej pięćsetki, na kolejnych miał drugi-czwarty i pierwszy czas wśród rywalizujących skifistów. Finał B nie był również najlepszy pod względem technicznym w wykonaniu Natana. Brakowało skutecznej jazdy i pewności siebie. Ostatecznie zajął drugie miejsce, czyli ósme w swojej konkurencji w tych mistrzostwach, ustępując trzeci raz z rzędu w rywalizacji w Plovdiv Duńczykowi Swerri Nielsenowi, ale tym razem zaledwie o 0,94 sek. Na finiszu tego wyścigu całkowicie osłabł, prowadzący od startu Białorusin, zajmując ostatecznie dopiero czwarte miejsce. A w finale A, w walce o medale, wykorzystując „alokację torów” od startu do mety prowadził tegoroczny Mistrz Europy w tej konkurencji Norweg Kjetil Borch, który dotychczas swoje największe sukcesy odnosił w dwójce podwójnej. Był w niej Mistrzem Świata w 2013 roku i brązowym medalistą olimpijskim w Rio de Janeiro. Tym razem drugi był ubiegłoroczny Mistrz Świata, najbardziej utytułowany obecnie z wioślących w tej konkurencji zawodników Czech Ondrej Synek, a brązowy medal powtórnie po trzech latach zdobył Litwin Mindaugas Griskonis i to startujący w finale z toru pierwszego. Natomiast po bardzo dobrym sezonie w Pucharach Świata, całkowicie zagubili się w tym finale Nowozelandczyk Robert Manson i Niemiec Oliver Zeidler zajmując ostatecznie piąte i szóste miejsce, z tym, że w przypadku Nowozelandczyka podobna sytuacja miała miejsce w ubiegłym roku.

Ocena startu Natana Węgrzyckiego-Szymczyka w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Plovdiv jest złożona. Końcowy rezultat jest swego rodzaju rozczarowaniem. Pozostaje tylko kwestią przypuszczeń, jakie miejsce zająłby Natan, gdyby nie problemy zdrowotne podczas Mistrzostw. Można stwierdzić, że Natan w tym sezonie na głównych imprezach zbliżył się do czołówki najlepszych skifistów na świecie i tylko kwestią czasu może być walka o najwyższe trofea w tej najtrudniejszej wioślarskiej i zdecydowanie indywidualnej konkurencji.

VIII. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Jankowski Miłosz	1990	AZS AWFIS Gdańsk
Kowalski Jerzy	1988	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński	– AZS AWFIS Gdańsk
Kazimierz Naskręcki	– Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Prognoza miejsca:	3 – 7 miejsce
Zadanie wynikowe:	finał A
Ostateczny wynik:	8 miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono 26 osad w tej konkurencji. W poprzednim cyklu olimpijskim w poszczególnych latach było ich kolejno: w 2013 roku – 21, w 2014 – 26, w 2015 – 32, a w ubiegłym roku 24. Przy tej ilości zgłoszonych osad, zgodnie z systemem kwalifikacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze dwójki kwalifikowały się do ćwierćfinałów. Pozostali szukali swoich szans w jednym repasażu, z którego cztery pierwsze dwójki uzupełniły dwudziesto-cztero osadową stawkę czterech ćwierćfinałów. Dwie ostatnie osady rywalizowały w finale E o podział miejsc 25-26. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze dwójki utworzyły dwa półfinały A/B, a pozostali dwa półfinały C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale w finale A oraz podział miejsca 13-18 w finale C. Pozostali odpowiednio stanęli do walki o podział miejsc 7-12 w finale B i 19-24 w finale D.

- Złoty medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 roku w tej konkurencji zdobyli Francuzi przed Irlandczykami i Norwegami, Południową Afryką, Amerykanami i Polakami.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyli także ci sami Francuzi przed Włochami, Chińczykami, Polakami, Belgami i Niemcami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Norwegowie przed Irlandczykami, Włochami, Belgami, Polakami i Ukraińcami.
- W tegorocznych Pucharach Świata kolejno wygrywali: w Belgradzie – Polacy przed Belgami i Irlandczykami, w Linz – Włosi przed Norwegami i Belgami, a w Lucernie – Irlandczycy przed Belgami i Duńczykami.

LM2x DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN					
ROK	Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	25.5	24.7	24.7	24.63	28.0
2018	25.0	25.5	25.667	25.462	29.0

- Wśród pięciu o najwyższej średniej wieku męskich dwójek wagi lekkiej znalazły się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	USA	31.0	25
2	NOR	30.0	5
3-4	ARG CZE	29.5	21 7
5	POL	29.0	8

- Wśród sześciu o najniższej średniej wieku były dwójki:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	GRE	19.0	24
2	CHI	21.0	20
3	SUI	21.5	17
4	RSA	22.5	23
5-6	AUT NZL	23.5	11 4

- Pięcioma najstarszymi zawodnikami startującymi w tej konkurencji byli:

1	Vrastil Jr Miroslav	CZE	36 lat
2	Fraga Pedro	POR	35 lat
3	Mc Adam Hugh	USA	33 lata
4-5	Baroukh Thomas Ruta Pietro	FRA ITA	31 lat

- Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Gkaidatzis Petros	GRE	19 lat
2-3	Nikolaidis Ninos Sanhueza Rojas Eber	GRE CHI	20 lat
4-6	Keane Patrick Conde Romero Rodrigo Struzina Andri	CAN ESP SUI	21 lat

- Z dwudziestu czterech federacji, które miały swoje dwójki w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, w tym roku do tej konkurencji także zgłosiło swoje osady 17 państw.
- Zabrakło w stosunku do ubiegłego roku siedmiu dwójek z: Egiptu, Gwatemali, Nigerii, Peru, Ugandy, Uzbekistanu i Urugwaju.
- Doszło natomiast dziewięć dwójek z: Austrii, Chile, Grecji, Irlandii (w tym samym składzie - srebrni medalści Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro), Norwegii (w tym samym składzie - brązowi medalści Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro), Nowej Zelandii, Portugalii, Słowacji i Szwajcarii.

- Z dwójek, które wystartowały powtórnie te same składy osobowe mieli Argentyńscy, Belgowie, Czesi, Włosi, Południowa Afryka, Polska i Ukraina.
- Połowę składu wymieniła Kanada, Dania, Hiszpania, Francja, Wielka Brytania, Japonia i USA.
- Natomiast całkiem nowe zestawienia zawodników zgłosili Chińczycy (mieli brązowy medal w ubiegłym roku), Niemcy i Rosjanie.

W wyniku tych przetasowań, a możliwe, że także innych przyczyn osady startujące w obu latach w tej konkurencji zmieniły swoje miejsce w rankingu.

- Swoje pozycje z ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv zachowali: Włosi i Czesi.
- Największy awans zanotowali kolejno: Hiszpanie +5 miejsc, Japończycy +3 miejsca, Belgowie +2 miejsca i Brytyjczycy jedno miejsce wyżej.
- Natomiast największe spadki zanotowali: Chińczycy -19 pozycji, Francuzi -12, Południowa Afryka -11, Amerykanie -9, Duńczycy, Niemcy i Rosjanie o osiem miejsc niżej, Argentyna -7 miejsc, Polska -4, Kanada -2 oraz Ukraina -1 miejsce.
- Federacje europejskie, które miały swoje dwójki w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata w Plovdiv z wyjątkiem Niemców, Duńczyków i Hiszpanów miały także swoje dwójki w Mistrzostwach Europy w Glasgow. Z tym, że po Mistrzostwach Europy Grecy zmienili połowę składu swojej dwójki, a całkiem inną osadę do Plovdiv przystąpi Rosjanie.

W polskiej reprezentacji w Plovdiv wystartowała osada stworzona w sezonie 2017 po Centralnych Regatach Kwalifikacyjnych Otwarcia Sezonu Seniorów z dwóch najlepszych zawodników w konkurencji jedynki wagi lekkiej mężczyzn, która w zeszłorocznych Mistrzostwach Świata zajęła czwarte miejsce, do podium zabrakło 0,4 sek. i do drugiego miejsca tylko 0,7 sek. W pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie załoga zdobyła wprawdzie złoty medal, ale na starcie zabrakło kilku czołowych osad. Jednak w dwóch kolejnych Pucharach Świata i w Mistrzostwach Europy była piąta. Przed Mistrzostwami Świata w tym sezonie Polska miała ujemny bilans bezpośredniej rywalizacji z Irlandczykami (1:5), Włochami (0:4), Norwegami (0:2) i Belgami (2:5).

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej mężczyzn:

- *1-3.06. – Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
1miejsce na 19 startujących osad
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
5 miejsce na 21 startujących osad
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
5 miejsce na 18 startujących osad
- *3-5.08. – Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
5 miejsce na 17 startujących osad

Polska dwójka startowała w Plovdiv czterokrotnie; w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale B, zajmując kolejno pierwsze – trzecie – czwarte i drugie miejsce.

W przedbiegu, z którego cztery pierwsze osady miały zapewniony awans do ćwierćfinałów faworytami byli Polacy i Belgowie, którzy zwyciężyli w klasyfikacji końcowej tegorocznego Pucharu Świata. Nasza dwójka rozegrała wyścig zgodnie z wcześniej założonym planem. Wyszła

na prowadzenie po 250m i nie oddała prowadzenia do mety. Jednak Polacy stoczyli niezwykle zaciętą i wyrównaną walkę na całym dystansie z drugimi w tym wyścigu Belgami i trzecimi Szwajcarami, a do półmetka także z Austriakami i Hiszpanami. Na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu, co 500 metrów, różnica czasu pomiędzy Polakami i Belgami wynosiła: 0,06-0,93-0,36-0,65 sek. Natomiast pomiędzy Polakami i Szwajcarami wynosiła: 0,21-0,75-0,41 sek. i ostatecznie na mecie 1,75 sek. Wygrana w tak wyrównanym wyścigu dodała naszym reprezentantom pewności, że przyjechali na Mistrzostwa Świata w dobrej dyspozycji i stać ich na walkę o medal, chociaż końcowy rezultat był dopiero siódmym czasem wszystkich pięciu przedbiegów.

Z następnej fazy eliminacji tzn. ćwierćfinałów trzy pierwsze osady miały zapewniony awans do półfinałów. Losowanie dla Polaków wydawało się bardzo szczęśliwe, bo to nasz debel był zdecydowanym faworytem swojego wyścigu. Z nadzieją, więc czekano na potwierdzenie wysokiej dyspozycji naszych zawodników. Niestety, pogoda załamała się tuż przed rozpoczęciem tego dnia popołudniowej serii rywalizacji i wszystkie cztery ćwierćfinały odbyły się przy bardzo nierównych warunkach w torze. Zdecydowanie faworyzowane były tory 6 i 5, ale dopiero po czterech ćwierćfinałach dwójek podwójnych wagi lekkiej dalsze zawody tego dnia zostały odwołane ze względu na pogodę.

Polska dwójka zajęła w swoim ćwierćfinale trzecie miejsce ze stratą 2,23 sek. do zwycięskich Czechów i 1,14 sek. do drugich Japończyków, awansując tym samym do półfinału. Ale rozstrzygnięcie tego biegu (odpadli, wprawdzie ze zmianą połowy składu, Mistrzowie Olimpijscy i ubiegłoroczni Mistrzowie Świata – Francuzi) jak i pozostałych były wręcz sensacyjne. Nasza osada uzyskała ostatecznie ósmy rezultat wszystkich czterech wyścigów ćwierćfinałowych.

Taka sensacyjna kolejność w poszczególnych wyścigach ćwierćfinałowych spowodowała bardzo nierówne rozstawienie osad na półfinały. W półfinale, do którego trafili Polacy byli również Irlandczycy, Włosi i Belgowie, z którymi nasi zawodnicy mieli dotychczas ujemny bilans bezpośrednich pojedynków w torze. Byli to również, jak się później okazało trzej medalisci w tej konkurencji, w tych mistrzostwach. Poza tym przed startem ponownie nastąpiła zmiana kierunku wiatru na podobny jak w fazie ćwierćfinałowej tylko o mniejszej sile. Nasza osada, w wyniku zajęcia trzeciego miejsca w poprzedniej fazie rywalizacji, trafiła na teoretycznie najgorszy w tej sytuacji tor pierwszy. Zawodnikom od startu ciężko było uporać się z przeciwnym wiatrem, tym bardziej, że nie dysponują zbyt dobrym startem wśród najlepszych osad. Już po pierwszych 500 metrach straty były zbyt duże jak na tak wyrównany skład tego półfinału. Na drugich 500m walka się wyrównała i w walce o awans zgodnie z przewidywaniami liczyły się tylko cztery osady. Dość pewnie prowadzący od startu do mety Włosi i walczące o pozostałe dwa premiowane awansem do finału, z niewielkimi różnicami Belgowie, Irlandczycy i Polacy. Na 500 metrów przed metą różnice pomiędzy tymi trzema osadami były minimalne. W tym momencie Irlandczycy wyprzedzali Belgów o 0,12 sek, a Belgowie Polaków o 0,41 sek. Na ostatniej części dystansu nasilił się boczny wiatr od trybun i wykorzystali to płynący na torze szóstym Belgowie. Chowając się od wiatru za trybunami, rozpoczęli szaleńczy długi finisz, odpływając walczącym pomiędzy sobą Polakom i Irlandczykom, a zbliżając się zdecydowanie do Włochów. Niestety, po najlepszej z całej stawki trzeciej pięćsetce, Polakom zabrakło sił, aby jeszcze wyprzedzić finiszujących na trzecim miejscu, późniejszych Mistrzów Świata - Irlandczyków. Różnice na mecie były minimalne, bo Włosi wyprzedzili Belgów o 0,89 sek, a Belgowie - Irlandczyków o 0,95 sek. Polakom do awansu zabrakło 1,52 sek, a na mecie osiągnęli piąty rezultat obu półfinałów.

Nasza dwójka podwójna wagi lekkiej zajęła czwarte miejsce, nie awansując do finału pierwszy

raz w tym sezonie. Miała być walka w finale, wydawało się, że mają szansę walczyć o medal, a niestety pozostała tylko walka w finale B o siódme miejsce.

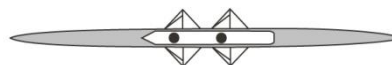
Przed finałem B nasi zawodnicy deklarowali mobilizację i walkę o zwycięstwo. Byli faworytami tego wyścigu. Jednak potwierdziło się powiedzenie, że nieraz łatwiej jest awansować do finału niż po tak wyrównanym, ale przegranym półfinale, wygrać finał B. Tym bardziej, że w półfinale, w którym byli Polacy na ostatnim miejscu i bez walki przyплыли Czesi, którzy prawdopodobnie z góry nastawili się na walkę w finale B. I tak też się stało. W finale B czeska dwójka bardzo agresywnie zaatakowała po starcie, obejmując prowadzenie po 700 metrach dystansu, natomiast Polakom chyba nie w pełni udało się zmobilizować do walki od startu. Ruszyli bardzo wolno i rozpędzali się dopiero w trakcie dystansu. Jednak taka jazda tego dnia wystarczyła jedynie na drugie miejsce za ambitnymi Czechami.

Ostateczne ósme miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata nie zadowala ani zawodników, ani trenera. Osada jest bardzo ambitna i pracowita. Przygotowania do MŚ przebiegały bez zakłóceń. Treningi i badania wykazywały wzrost formy sportowej i dawały nadzieję na walkę w finale o medal. Zawodnicy dwójki, może w mniejszym stopniu, ale również zostali zainfekowani zatruciem jelitowym na starcie mistrzostw. Z drugiej strony ta załoga niestety nie zawsze potrafi rozgrywać na swoją korzyść wyjście ze startu, ale w ostatnim czasie i finisz. Również w trakcie całego sezonu w biegach finałowych także nie potrafili optymalnie rozegrać walki o medale.

A walkę o medale w tej konkurencji zdominowały trzy dwójki, które wygrały w półfinale z Polakami. Mistrzami Świata zostali Irlandczycy przed Włochami i Belgami. Warto zwrócić uwagę, że czwarta, piąta i szósta osada w finale A, czyli kolejno Nowa Zelandia, Norwegia i Hiszpania straciła na mecie do trzecich Belgów odpowiednio: 4,11-5,93 i 8,01 sek. Tym bardziej szkoda kolejnej straconej szansy przez nieszczęśliwy zbieg różnych niesprzyjających okoliczności w trakcie Mistrzostw Świata.

IX. DWÓJKA PODWÓJNA MĘCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Biskup Mateusz	1994	AZS AWFIS Gdańsk
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński	– AZS AWFIS Gdańsk
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	- trener główny
Robert Sycz	- trener asystent

Prognoza miejsca:	1 – 5 miejsce
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	ósmie miejsce

Do rywalizacji w tej konkurencji zgłoszono 23 dwójki podwójne. W poprzednim cyklu olimpijskim w Mistrzostwach Świata Seniorów startowało odpowiednio: w 2013 roku – 17 osad, 2014 – 23 i 2015 – 29, a w ubiegłym roku 20 dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do dwóch półfinałów A/B. Następnie z czterech repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały w niższych finałach B lub D.

- Mistrzami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali bracia Sinkovic z Chorwacji przed Litwinami, Norwegami, Włochami, Brytyjczykami i Francuzami
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyli Nowozelandczycy przed Polską, Włochami, Litwą, Norwegią i Francją.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Francuzi przed Rumunią, Brytyjczykami, Polską, Szwajcarami i Włochami.
- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawali: w Belgradzie - Litwini przed Brytyjczykami i Niemcami, w Linz – Brytyjczycy przed Niemcami i Szwajcarami, a w Lucernie Polacy przed Niemcami i Szwajcarami.

M2x DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN					
ROK	Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	31.0	25.8	27.8	26.25	23.5
2018	26.5	27.67	226.584	25.457	24.5

- Wśród pięciu dwójek o najwyższej średniej wieku znaleźli się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	EST	33.5	11
2	NZL	32.0	3
3	ARG	30.5	13
4	RUS	29.0	19
5	GER	27.0	5

- Wśród dwójek o najniższej średniej wieku znaleźli się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	GRE	20.0	16
2	SLO	20.5	18
3	THA	22.5	21
4-5	IRL	23.0	9
	EGY		23

- Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Endrekson Tonu	EST	39 lat
2	Rosso Cristian	ARG	34 lata
3	Harris Christopher	NZL	33 lata
4	Battisti Romano	ITA	32 lata
5	Storey John	NZL	31 lat

- Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Stergiakas Christos	GRE	19 lat
2-3	Byrne Ronan Krebs Nik	IRL SLO	20 lat
4-7	Ntouskos Stefanos	GRE	21 lat
	Fiume Emanuele	ITA	
	Aljancic Miha	SLO	
	Elshahawi Mohaned	EGY	

- Z dwudziestu federacji, które miały swoje dwójki w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, w tym roku do tej konkurencji także zgłosiło swoje osady 14 państw.
- Zabrakło w stosunku do ubiegłego roku sześciu dwójek z Australii, Białorusi, Kanady, Kuby, Meksyku i Litwy.
- Doszło natomiast dziewięć dwójek z Egiptu, Chorwacji, Grecji, Irlandii, Słowenii, Rosji, Tajlandii, Ukrainy i Zimbabwe.
- Z dwójek, które wystartowały powtórnie te same składy osobowe mieli Francuzi, Nowozelandczycy, Polacy, Rumuni, Szwajcarzy i Amerykanie. Połowę składu wymienili Holendrzy, Brytyjczycy, Bułgarzy i Argentyńscy. Natomiast całkiem nowe zestawienia zawodników zgłosili Estończycy, Niemcy, Włosi i Norwegowie.

W wyniku tych przetasowań lub innych przyczyn (jak to miało miejsce w przypadku polskiej dwójki) osady startujące w obu latach w tej konkurencji zmieniły swoje miejsce w rankingu.

- Jedynymi, którzy zachowali to samo miejsce była trzynasta w obu startach Argentyna.
- Największy awans zanotowali kolejno: Niemcy +10 miejsc, Estonia +9, Szwajcaria +6, Francja i Holandia +5, Rumunia +4 i Brytyjczycy +3 miejsca.
- Natomiast największe spadki mieli Włosi -17 miejsc, Polacy -6, Norwegowie -5, Nowa Zelandia -2 i Bułgarzy -1 miejsce.
- Z wyjątkiem Belgów i Serbów wszystkie pozostałe nacje, które miały swoje dwójki w Mistrzostwach Europy w Glasgow zgłosili je także do Mistrzostw Świata w Plovdiv, z tym, że te same składy osobowe w obu tych imprezach mieli Francuzi, Holendrzy, Norwegowie, Rumuni i Polacy. Po Mistrzostwach Europy zmienili połowę składu swojej dwójki Brytyjczycy, Grecy, Włosi i Szwajcarzy, a całkiem inne osady do Plovdiv przystali Estończycy i Niemcy. Niemcy na Mistrzostwa Świata zgłosili osadę w składzie, który stał na podium wszystkich trzech tegorocznych Pucharów Świata.

Co ciekawe, że tegoroczni Młodzieżowi Mistrzowie Świata z Poznania w tej konkurencji – Grecy wystartowali tydzień później w Mistrzostwach Europy Seniorów w Glasgow w tym samym składzie osobowym i zajęli tam dziesiąte miejsce. Następnie zmieniono jednego zawodnika i cztery tygodnie później grecka dwójka wygrała Młodzieżowe Mistrzostwa Europy, aby w rozpoczynających się po tygodniu Mistrzostwach Świata Seniorów zająć dopiero szesnaste miejsce. Inna dwójka młodzieżowa Słoweńców, piąta w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, w Plovdiv zajęła osiemnaste miejsce. Swojego reprezentanta z tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu do osady seniorskiej wsadzili także Włosi (czwarte miejsce w Poznaniu). Jednak w Plovdiv włoska dwójka zajęła dopiero 21 miejsce. To są przykłady, a jest ich więcej (kobiące czwórki rumuńskie), że takie „eksperymenty” rzadko kończą się realnym sukcesem.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała osada ubiegłorocznych V-ce Mistrzów Świata i Europy. W tym zestawieniu wystartowała w tym roku w dwóch edycjach Pucharu Świata, w Linz i w Lucernie oraz Mistrzostwach Europy. O ile w Linz zawodnicy wystartowali niezbyt dobrze przygotowani technicznie, gdyż zawody odbywały się bezpośrednio po Mistrzostwach Polski, gdzie zawodnicy startowali w nietypowych dla siebie konkurencjach i po kilkudniowym treningu nie potrafili się „pozbiierać”. W Linz w przedbiegu ulegli Niemcom i Holendrom, w półfinale Szwajcarom, ponownie Niemcom i Włochom, przez co nie awansowali do finału A. Zawiedzeni takim obrotem sytuacji w finale B nie potrafili już nawet przeciwstawić się atakom Holendrów. Za to w finałowym Pucharze Świata w Lucernie pokazali swoją wartość, wygrywając w przedbiegu i w finale. Trzeba jednak dopowiedzieć, że na starcie zabrakło zwycięzców pierwszego Pucharu Świata – Litwinów i drugiego – Brytyjczyków oraz Włochów. Nie mniej widać było, że dyspozycja zarówno fizyczna jak i psychiczna wyraźnie się poprawiała. Obaj zawodnicy nabrali pewności siebie i być może to właśnie ona ich „zgubiła” w kolejnym starcie w Mistrzostwach Europy w Glasgow. Jednak były one dla nich kolejnym doświadczeniem, że nie wolno dopuszczać do tak szaleńczego i wyrównanego finiszu, gdyż na ostatnich metrach regatowego dystansu mogą się zdarzać różne niespodzianki.

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej dwójki podwójnej:

- 12-13.05. – *Regaty Międzynarodowe - Essen (Niemcy)*
2 miejsce w sobotę na 8 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Wicenciak/Radosz)

1 miejsce w niedzielę na 14 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Pośnik/Zawojski)

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
4 miejsce na 9 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Czaja/Chabel)
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
8 miejsce na 13 startujących osad
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
1 miejsce na 14 startujących osad
- 3-5.08. – *Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
4 miejsce na 13 startujących osad

Polska dwójka wystartowała w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B, zajmując kolejno miejsca czwarte, drugie, czwarte i drugie. W okresie startów kontrolnych polska dwójka miała ujemny bilans bezpośrednich rywalizacji z Brytyjkami (0:2) i Rumunami (0:1), a Holendrami i Francuzami mieli bilans remisowy (po 2:2). Jednak największą tragedią, jaka spotkała naszą osadę i to bezpośrednio przed pierwszym startem było zatrucie żołądkowe. Jednym z pierwszym zawodników w całej polskiej reprezentacji, który miał ogromne kłopoty był właśnie szlakowy dwójki Mateusz Biskup, a dwa dni później zarażony został drugi z nich.

W takim stanie przyszło Polakom stanąć na starcie w przedbiegu, z którego bezpośredni awans do półfinału zdobywała tylko jedna osada, a przeciwnikami byli Mistrzowie Europy i późniejsi złoci medaliści Francuzi, wspomniani wyżej Holendrzy oraz Estońscy – ubiegłoroczni, brązowi medaliści Mistrzostw Świata w czwórce podwójnej. Niespodzianką tego przedbiegu było pewne prowadzenie przez $\frac{3}{4}$ dystansu osady Holandii. Dopiero na finiszu „obudzili” się Francuzi, ale do zwycięstwa zabrakło im dystansu i ulegli na mecie holenderskiej dwójce o 0,2 sek. Nasza dwójka w zaistniałej sytuacji nie miała większych szans na awans, dlatego wprawdzie próbowała nawiązywać kontakt z przeciwnikami do półmetka, ale na ostatniej pięćsetce całkowicie zrezygnowali. Zajęli ostatecznie czwarte miejsce, ale z dopiero czternastym rezultatem wszystkich czterech przedbiegów.

W następnym starcie naszej dwójki w repasażu przyszło jej rywalizować między innymi z późniejszymi srebrnymi medalistami tegorocznych – Szwajcami, ale do walki o dwa premiowane awansem do półfinałów miejsca aktywnie włączyli się także Amerykanie. Od startu z niewielką przewagą prowadzili Szwajcarzy, mając czasy dwóch pierwszych pięćsetek najlepsze z całej stawki, jednak druga połowa dystansu należała do Polaków i to oni dla odmiany mieli najlepsze czasy dwóch kolejnych pięćsetek. Polską osadę z tyłu naciskali z kolei Amerykanie. Ostatecznie jednak wygrali po walce na całym dystansie Szwajcarzy przed Polską i to te dwie osady awansowały do półfinałów A/B. Jak wyrównana była to walka niech świadczą różnice na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów. Pomiędzy Szwajcarią i Polską wynosiła kolejno: 1,39 – 1,79 – 1,38 – 1,23 sek, a pomiędzy Polską, a USA kolejno: 0,60 sek. na korzyść USA i dalej już na korzyść Polaków 0,34 – 1,7 – 2,51 sek, a czwarcy w tym wyścigu Młodzieżowi Mistrzowie Europy w tej konkurencji w ogóle się w rywalizacji nie liczyli. Nasi zawodnicy uzyskali czwarty rezultat wszystkich czterech repasaży i wydawało się, że wszystko zaczyna wracać w miarę do „normalności”.

Niestety rozkład osad na poszczególne półfinały nie był zbyt korzystny dla osłabionych zatruciem naszych zawodników. W jednym wyścigu spotkały się druga (Rumuni), trzecia (Wielka

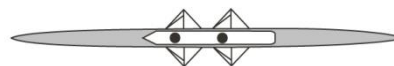
Brytania) i czwarta (Polska) dwójka tegorocznych Mistrzostw Europy oraz ubiegłoroczni Mistrzowie Świata (Nowa Zelandia). W dyspozycji, jaką prezentowali Polacy po przyjeździe do Plovdiv, najprawdopodobniej nie mieli by z awansem większych problemów, ale w tamtej sytuacji niemal powtórzył się scenariusz finałowego wyścigu z Mistrzostw Europy w Glasgow. Nasza dwójka zajmowała na kolejnych punktach kontrolnych, co 500 metrów trzecie – czwarte i trzecie miejsce. Na ostatniej pięćsetce zaczęli płynąć skuteczniej, ale na finiszu jeszcze szybsi podobnie jak w Glasgow byli Rumuni. Ostatecznie wygrali ten półfinał Brytyjczycy przed Nową Zelandią i Rumunami, a czwartym na mecie Polakom do trzeciego – ostatniego, premiowanego awansem do finału miejsca zabrakło 0,78 sek. i 2,36 sek. do zwycięstwa w tym wyścigu. Ogromny niedosyt był ty większy, że na mecie nasi zawodnicy uzyskali piąty rezultat obu wyścigów półfinałowych i w drugim półfinale z tym rezultatem zajęli by drugie miejsce.

Niestety pozostał ból, żal, rozpacz i zawód samych zawodników i start w małym finale o miejsce siódme. A jak doświadczenie uczy wygranie finału B, po tak wyrównanej i przegranej walce o finał wcale nie jest takie łatwe. Tym bardziej, że główni przeciwnicy – Holendrzy, w drugim półfinale do końca nie walczyli. Niestety obawy się spełniły. W finale B Polacy toczyli heroiczną walkę na całym dystansie z holenderską dwójką, z którą już w Plovdiv w przedbiegu przegrali. Różnice na poszczególnych punktach pomiaru czasu, co 500 metrów wynosiły kolejno: 0,43 sek. na korzyść Holendrów po 500m, 0,42 sek. na korzyść Polaków na półmetku i 0,39 sek. także dla Polaków na 500 metrów przed metą, aby na mecie było 0,35 sek, ale na korzyść Holendrów i ostatecznie ósme miejsce w całym mistrzostwach.

Natomiast złoty medal w tej konkurencji po zaciętej walce, ale prowadzący od startu do mety zdobyli tegoroczni Mistrzowie Europy – Francuzi, niespodziewanie przed Szwajcarami, a dopiero trzeci byli ubiegłoroczni Mistrzowie Świata Nowozelandczycy. Z ostatecznej kolejności w tym finale można jedynie domniemywać, że wyścig półfinałowy z udziałem Polaków był nie tylko dla nich ogromnie wyczerpujący skoro awansujące z niego dwójki zajęły ostatecznie trzecie, czwarte i szóste miejsce.

Podsumowując starty w 2018 roku naszej dwójki M.Ziętarski-M.Biskup to prowadziły one od zwątpienia (Linz VIII m) do euforii (Lucerna I m). Przyczyn takiej chwiejności nastrojów należy upatrywać przede wszystkim w układzie kalendarza imprez krajowych. Po klubowych Mistrzostwach Polski dwójka potrzebowała znacznie więcej czasu na ponowne „zgrzywanie się” przed Pucharem Świata w Linzu. Na potrzeby klubowe zawodnik w środku sezonu zmienia konkurencje z wiosł krótkich na starty w ósemce i czwórce bez sternika. Odbiło się to na wynikach w reprezentacyjnej dwójce podwójnej. Innym problemem są problemy zdrowotne Mateusza Biskupa. Powtarzające się kłopoty żołądkowo-jelitowe zawodnika wymagają szczegółowej opieki lekarskiej. W startach na Mistrzostwach Świata na w/w problemy nałożyło się jeszcze wirusowe zatrucie obydwu zawodników. Miało to decydujące przełożenie na ich kolejne starty. Każdy z czterech występów wymagał maksymalnego zaangażowania. Kłopoty zdrowotne, których nasilenie wystąpiło w czasie eliminacji, a przez to dalsze miejsce, spowodowały niekorzystne układy w dalszej rozgrywce. Mimo to należy podziwiać zaangażowanie zawodników. Przerwy między kolejnymi startami pozwoliły zminimalizować niedyspozycje, jednak nie wyeliminowały ich ostatecznie. Osiągnięcie ósmego miejsca nie jest satysfakcjonujące, ale rezultat 6'05"45 dający trzecie miejsce w finale A świadczy o straconej szansie na medal Mistrzostw Świata i spełnienie zadań wynikowych.

X. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Deresz Weronika	1985	Niezrzeszona
Dorociak Joanna	1992	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: 2 - 6 miejsce

Zadanie wynikowe: do 4 miejsca

Ostateczny wynik: 11 miejsce

Do Mistrzostw Świata w Plovdiv w tej konkurencji zgłoszono 19 dwójek. W poprzednim cyklu olimpijskim startowało odpowiednio: w 2013 roku – 16, 2014 – 22, 2015 – 26 dwójek oraz 18 w ubiegłym roku. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad kolejno rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do dwóch półfinałów A/B. Następnie dwa repasaże, z których także po dwie pierwsze załogi uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały odpowiednio do wyższego finału A lub C, a pozostałe pozostawały odpowiednio w niższych finałach C lub D.

- Mistrzyniami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostały Holenderki przed Kanadyjkami, Chinkami, Nowozelandkami, Południową Afryką i Irlandią.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyły Rumunki przed Nowozelandkami, Amerykankami, Polkami, Brytyjkami i Dunkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyły Holenderki przed Polkami, Szwajcarkami, Rumunkami, Włoszkami i Brytyjkami.
- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawali: w Belgradzie – Holenderki przed Południową Afryką Brytyjkami, w Linz – Włoszki przed Holenderkami i Rumunkami, a w Lucernie Polki przed Nową Zelandią i Szwajcarkami.

LW2x DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET					
ROK	Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	22.0	24.8	26.9	24.1	28.5
2018	23.0	25.67	25.334	26.18	29.5

- Wśród pięciu państw o najwyższych średnich wieku w tej konkurencji znalazły się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	THA	35.0	18
2	USA	31.0	2
3-4	EGY POL	29.5	19 11
5	GER	29.0	15

- Wśród sześciu państw o najniższej średniej wieku znalazły się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1-4	ITA	22.5	7
	AUT		14
	IRL		13
	ESP		16
5-6	NED ROU	23.0	3 1

- Ośmioma najstarszymi zawodniczkami startującymi w tej konkurencji były:

1	Neegree Phuttharaksa	THA	44 lata
2	Haber Katherine	CAN	34 lata
3	Deresz Weronika	POL	33 lata
4	Jones Mary	USA	32 lata
5-8	Alzohairy Asmaa Nccann Kirsten Pless Leonie Schmiegl Emily	EGY RSA GER USA	30 lat

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Casey Aoife	IRL	19 lat
2	Keijser Marieke	NED	21 lat
3-6	Cesarini Federica	ITA	22 lata
	Arndorfer Laura	AUT	
	Lachoub Zoubida	ALG	
	Lao Sanchez Rocio	ESP	

- Do tegorocznych Mistrzostwach Świata w Plovdiv swoje osady wystawiło tylko osiem tych samych federacji, które miały je w ubiegłorocznych mistrzostwach.
- Nowa Zelandia, Polska i Rumunia miała te same składy osobowe.
- Wielka Brytania, Niemcy, Szwajcarzy i Amerykanie zmienili po połowie składu osobowego.
- Natomiast Włosi przysłali całkiem inne zawodniczki.
- W stosunku do ubiegłego roku w Plovdiv zabrakło w tej konkurencji przedstawicieli dziesięciu federacji - Chin, Danii, Francji, Grecji, Gwatemali, Meksyku, Nigerii, Peru, Rosji

i Szwecji. Za to zgłoszono dwójki jedenastu innych federacji - Algierii, Australii, Austrii, Kanady, Egiptu, Hiszpanii, Irlandii, Japonii, Holandii, Południowej Afryki i Tajlandii.

- Z federacji europejskich, których osady rywalizowały w tegorocznych Mistrzostwach Świata tylko Hiszpanki (ósme w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu) nie startowały w Mistrzostwach Europy w Glasgow. Pomiędzy tymi startami tylko Brytyjczycy wymienili w swoim składzie jedną zawodniczkę.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji wystartowała osada w tym samym składzie, która zajęła czwarte miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie, zdobyła złoty medal w tegorocznym finałowym Pucharze Świata w Lucernie oraz srebrny w Mistrzostwach Europy Seniorów w Glasgow.

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet:

- *1-3.06. – Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
9 miejsce na 17 startujących osad
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
1 miejsce na 13 startujących osad (start w LW1x – J. Dorociak)
6 miejsce na 17 startujących osad (start w LW2x Deresz-Wełna)
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
1 miejsce na 11 startujących osad
- *3-5.08. – Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
2 miejsce na 11 startujących osad

Polki wystartowały w Plovdiv trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale B, zajmując kolejno drugie, czwarte i piąte miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata wydawało się z przebiegu obecnego sezonu, że przy dobrej dyspozycji zawodniczek jest szansa, aby po raz trzeci w historii polska dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet zdobyła medal, gdyż zawodniczki prezentowały stabilną formę fizyczną, wysokie parametry wydolnościowe, oraz ustabilizowaną na odpowiednim poziomie wagę ciała, co pozwalało oczekiwać dobrego wyniku w Plovdiv. Niestety, stało się całkiem inaczej. Zatrucie jelitowe, jakie „dopadło” naszą reprezentację praktycznie w przeddzień pierwszych startu całkowicie pogrzebało nadzieje na medalowy start tej osady. Obie zawodniczki znalazły się w grupie najciężej przechodzących tą infekcją, tym bardziej, że to są zawodniczki wagi lekkiej, u których odpowiednia dieta jest podstawą treningu i rywalizacji.

W takich tragicznych wręcz okolicznościach do przedbiegu nasza osada przystąpiła w stanie dużej niedyspozycji zdrowotnej. Jedynie dzięki rozstawieniu na podstawie bardzo dobrego sezonu startowego i pomyślnemu losowaniu Polki trafiły do jednego wyścigu z Amerykankami, ubiegłorocznymi brązowymi medalistkami Mistrzostw Świata w tej konkurencji (w tym roku ostatecznie zdobyły srebrny medal), Austrię (dopiero dziewiątą dwójkę Mistrzostw Europy w Glasgow) oraz Algierię i Tajlandię. W normalnych warunkach nie powinno być problemu z zajęciem jednego z dwóch pierwszych miejsc premiowanych bezpośrednim awansem do półfinałów, jednak w zaistniałej sytuacji po bardzo ciężkim wyścigu nasza osada wprawdzie dużo, bo 8,93 sek. przegrała z Amerykankami, ale na szczęście wygrała „w męczarniach” 1,86 sek. z Austriaczkami. Dotychczas w tym roku z tą osadą Polki wygrywały w bezpośrednim

spotkaniu, ponad 10 sek. co tylko potwierdzało jaki wpływ miało to zatrucie na obniżenie możliwości naszych zawodniczek. Polska osada na mecie uzyskała dopiero trzynasty rezultat wszystkich czterech wyścigów eliminacyjnych. Jednak bezpośrednie zakwalifikowanie się do półfinału dawało szansę, że wydłużona przerwa pozwoli, na chociaż częściowe wyjście z tego stanu.

Przed półfinałem wydawało się, że do tego wyścigu osada przystępuje w nieco lepszym stanie zdrowotnym i z nadziejami na uzyskanie awansu do finału. Pomimo, że ich przeciwniczkami były Holenderki - tegoroczne Mistrzyni Europy, Nowozelandki – ubiegłoroczne Wice Mistrzyni Świata oraz Włoszki zwyciężczynie drugiego Pucharu Świata w Linzu. Niestety szanse na awans skończyły się po 500 metrach, gdy z drugiego miejsca po 500 metrach Polki, wskutek osłabienia zatruciem organizmów, zaczęły stopniowo tracić dystans do prowadzących jeszcze w tym momencie Włosek. A cały półfinał i sprawa awansu do finału rozstrzygnęła się dopiero w drugiej połowie dystansu, kiedy to nasze zawodniczki praktycznie nie uczestniczyły już w rywalizacji. Zajęcie przez Polki czwartego miejsca w tym biegu było efektem głównie wielkiej ambicji zawodniczek oraz przeliczeniem się z własnymi możliwościami Włosek, a także nie podjęciem walki do końca przez Japonki. Ostatecznie okazało się, że pierwszy półfinał był zdecydowanie szybszy, ale było to także wynikiem zmieniającego się kierunku wiatru.

Tak, więc naszym zawodniczkom zamiast marzeń o medalu pozostała walka o siódme miejsce w finale B. Niestety ten bieg wykazał, że na tym poziomie rywalizacji każda niedyspozycja eliminuje zawodnika z walki o zwycięstwo. Polska osada była cieniem tego, co prezentowała przed samym wyjazdem na Mistrzostwa Świata. Wyścig finałowy gdzie wszyscy rzucają na szalę swoje maksymalne możliwości dał obraz skutków przebytych dolegliwości u naszych zawodniczek. W każdej sytuacji, zawsze Polki dysponując takimi parametrami szybkościowo-siłowymi, że objęcie prowadzenia w biegu nie stanowiło żadnego problemu nawet z najlepszymi. Niestety w finale B strata po 500 metrach wynosiła już 1,25 sek. i powiększała się z upływem dystansu.

Zajęcie ostatecznie tak dalekiego - piątego miejsca w finale B (11 miejsce w klasyfikacji końcowej) było z pewnością efektem niedyspozycji żołądkowej już w trakcie pobytu na miejscu, bo przecież nasza dwójka właśnie w drugiej części sezonu prezentowała coraz wyższą formę sportową, potwierdzając to wynikami w Pucharze Świata w Lucernie i Mistrzostwach Europy w Glasgow, co dawało jej drugie miejsce w rankingu światowym za Holenderkami. Dlatego start tej osady w Mistrzostwach Świata w Plovdiv uznać należy w tej sytuacji za kompletną porażkę.

Natomiast w finale A do walki o medale na starcie z finału ubiegłorocznych Mistrzostw Świata oprócz Polek zabrakło jeszcze Dunek, które w ogóle w tym roku w tej konkurencji nie zostały zgłoszone. Doszły za to Mistrzyni Olimpijskie z Rio de Janeiro – Holenderki, z w połowie zmienionym składzie osobowym (w ubiegłym roku nie startowały) i ambitne, przebijające się od dwóch lat do czołówki tej konkurencji – Szwajcarki. Złoty medal zdobyły obrończynie mistrzowskiego tytułu – Rumunki, płynąc szaleńczym tempem na czele stawki praktycznie od startu do mety. Srebrny medal, wykorzystując „uprzywilejowany tor” (piąty), nieco zastąpiony trybunami na ostatnich 300 metrach skutecznym finiszem zdobyły ubiegłoroczne brązowe medalistki tej konkurencji. Dopiero brązowy medal zdobyły ogólne faworytki tej konkurencji, Mistrzyni Olimpijskie, tegoroczne Mistrzyni Europy, liderki światowego rankingu – Holenderki, ale one przebiły się z niezbyt korzystnego tego dnia toru drugiego. A głównie dzięki dobrej pozycji startowej na „uprzywilejowanym”, głównie na finiszu torze niespodziewanie czwarte miejsce zajęły Szwajcarki. Całkowicie natomiast „przepadły” na najbardziej niekorzystnym torze i mający problemy zdrowotne, ubiegłoroczne srebrne medalistki – Nowozelandki, zajmując ostatnie w tym finale – szóste miejsce.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wierzbowska Anna	1990	Lotto Bydgoscia
Sobieszek Monika	1995	AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
Iwona Wójcik-Pietruszka - AZS AWF Kraków

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban
Michał Kozłowski

Prognoza miejsca: 9-14 miejsce

Zadanie wynikowe: finał B

Ostateczny wynik: 13 miejsce

Do Mistrzostw Świata w Plovdiv w tej konkurencji zgłoszono 15 dwójek. W poprzednim cyklu olimpijskim startowało odpowiednio: w 2013 roku – 14, 2014 – 15, 2015 – 21 dwójek oraz 11 w ubiegłym roku.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostałe trzy osady walczyły w finale C o podział miejsc 13-15. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali o miejsca 7-12.

- Mistrzyniami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostały niepokonane Brytyjki – Glover/Stanning przed Nowozelandkami, Dunkami, Amerykankami, Południową Afryką i Hiszpankami.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyły Nowozelandki przed Amerykankami, Dunkami, Brytyjkami, Hiszpankami i Niemkami.
- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyły Rumunki przed Holenderkami, Włoszkami, Ukrainkami, Brytyjkami i Francuzkami.

- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawali: w Belgradzie – Kanadyjki przed Hiszpankami i Holenderkami, w Linz – Nowozelandki przed Włoszkami i Brytyjkami, a w Lucernie Nowozelandki przed Nową Kanadyjkami i Amerykankami.

W2- DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIET					
ROK	Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	24.5	26.67	26.0	24.05	----
2018	23.0	24.917	25.567	24.5	25.5

- Wśród pięciu państw o najwyższych średnich wieku w tej konkurencji znalazły się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	UKR	32.5	10
2	FRA	30.0	15
3	ITA	28.5	4
4	USA	27.0	9
5	NED	26.0	14

- Wśród sześciu państw o najniższej średniej wieku znalazły się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	RUS	21.5	11
2	HUN	22.0	12
3-4	CAN IRL	23.0	1 6
5	GBR	24.0	7

- Ośmioma najstarszymi zawodniczkami startującymi w tej konkurencji były:

1	Kontseva Anna	UKR	34 lata
2	Le Nepvou Marie	FRA	33 lata
3	Golub Oksana	UKR	31 lat
4-5	Opitz Victoria Bertolasi Sara	USA ITA	30 lat

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Hegarty Emily	IRL	20 lat
2-3	Kremer Eszter Aksenova Anna	HUN RUS	21 lat
4-5	Plaksina Valentina Filmer Caileigh	IRUS CAN	22 lata

- Z jedenastu federacji, które miały swoje dwójki w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, w tym roku do tej konkurencji także zgłosiło swoje osady 7 państw.
- Zabrakło w stosunku do ubiegłego roku dwójek z Danii, Niemiec, Meksyku i Serbii.
- Doszło natomiast osiem dwójek z: Australii, Kanady, Francji, Węgier, Holandii, Polski, Rosji i Ukrainy.
- Z dwójek, które wystartowały powtórnie te same składy osobowe miała Hiszpania i Nowa Zelandia, a połowę składu wymieniła Irlandia.

- Natomiast całkiem nowe zestawienia zawodniczek zgłosili Chińczycy, Brytyjczycy, Włosi i Amerykanie.

W wyniku tych przetasowań i większej ilości zgłoszeń osady startujące w obu latach w tej konkurencji zmieniły swoje miejsce w rankingu.

- Największy awans zanotowały kolejno: Chinki +5 miejsc, Włoszki +3 miejsca oraz Irlandki i Hiszpanki o dwa miejsca wyżej.
- Natomiast spadki zanotowały: Amerykanki -7 miejsc, Brytyjki -3 miejsca i Nowozelandki o jedno miejsce niżej niż w ubiegłym roku.
- Z federacji europejskich, które miały swoje dwójki w tej konkurencji w Mistrzostwach Europy w Glasgow nie zgłosiły w Plovdiv swoich dwójek Rumuni i Serbowie, a dodatkowo swoją osadę zgłosili Hiszpanie. Z drugiej strony Rosjanie na Mistrzostwa Świata zgłosili całkiem inną parę zawodniczek niż mieli w Szkocji.

W polskiej reprezentacji w Plovdiv wystartowała załoga dwójki bez sterniczki zbudowana z dwóch zawodniczek, które po obecnym sezonie nie zakwalifikowały się do czwórki. Jednak osada ta jest tak samo szkolona i przygotowywana głównie do kwalifikacji olimpijskich w przyszłym roku. Anna Wierzbowska jest zawodniczką bardziej doświadczoną, natomiast Monika Sobieszek jest młodszą, ale bardzo szybko się rozwijającą i prezentuje obecnie poziom sportowy podobny do pozostałych. Polki ze startu na start wykazywały lepszą dyspozycję i gotowość startową, zmniejszając dystans do rywalek.

Tegoroczne starty międzynarodowe zawodniczek dwójki bez sterniczki kobiet:

- *12-13.05. – Regaty Międzynarodowe-Essen (Niemcy)*
2 miejsce w sobotę na 6 startujących osad
1 miejsce w niedzielę na 6 startujących osad
- *1-3.06. – Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
7 miejsce na 14 startujących osad
(osada W2- w składzie Wierzbowska A./Wierzbowska M.)
6 miejsce na 9 startujących osad
(osada W4- w składzie Sobieszek/Michałkiewicz/Dittmann/Chabel)
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
12 miejsce na 12 startujących osad
(osada W4- w składzie Wierzbowska A./Wierzbowska M./Chabel/Dittmann)
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
9 miejsce na 11 startujących osad
- *3-5.08. – Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
7 miejsce na 9 startujących osad

Nasza dwójka bez sterniczki wystartowała w Plovdiv trzy razy; w przedbiegu, repasażu i finale C, zajmując odpowiednio dwa razy piąte i pierwsze miejsce w finale C.

Przed pierwszym wyścigiem w tegorocznych Mistrzostwach Świata zatrucie jelitowe, które dotknęło polską reprezentację, niestety jako pierwsza przechodziła Monika Sobieszek. Podobne

zatrucie pokarmowe miała 1/3 całej naszej reprezentacji. Dlatego w przedbiegu zawodniczki miały za zadanie wystartować i ukończyć bieg. W zaistniałej sytuacji nie było najmniejszych szans na jakąkolwiek walkę o premiowane awansem trzy miejsca. Nasze zawodniczki zajmowały, co zrozumiałe, w tym wyścigu ostatnie-piąte miejsce od startu do mety.

Już dwa dni później dwójka wystartowała w repasażu o półfinały. Niestety chora zawodniczka nadal nie była w pełni sił, chociaż zaczęła spożywać już niewielkie posiłki. Polki próbowały podejmować walkę o trzecie premiowane awansem miejsce, ale sił starczyło jedynie do półmetka. W drugiej części walczące osady wyraźnie odpiły naszym zawodniczkom. Ostatecznie polska dwójka zajęła piąte miejsce, które im dawało możliwość jedynie rywalizacji o miejsce trzynaste. Oprócz niedyspozycji jednej z zawodniczek styl wiosłowania osady nie był najlepszy i podczas kolejnych treningów zawodniczki poprawiały element napędzania łodzi. Jednak większość czasu przeznaczano na regenerację chorej zawodniczki. Z uwagi na to, że osada nie startowała w półfinałach, dlatego do finału C miała aż cztery dni przerwy. Przerwa dała możliwość powrotu do sił i ponowne uwierzenie w swoje możliwości.

W finale C Polki spotkały się z Holenderkami, które w repasażu awans do półfinałów przegrały o 0,31 sek. oraz Francuzkami. Po bardzo dynamicznym początku wyścigu, nasza osada objęła prowadzenie, nie oddając jej do mety. Widać było po charakterze i stylu wiosłowania, że Monika Sobieszek odzyskała niemal pełną dyspozycję. Cieszy też fakt, że osiągnęła już podobną siłę w wodzie do partnerki z osady. Można domniemywać, że w optymalnej formie i bez zatrucia zawodniczki miały szansę awansu do fazy półfinałowej, a tak musiały zadowolić się dopiero trzynastym miejscem.

Złoty medal w tej konkurencji po latach dominacji Brytyjek i Nowozelandek zdobyły młode Kanadyjki, „detronizując” posiadaczki najlepszego czasu w dwójkach bez sterniczki – Nowozelandki. Kanadyjki jeszcze w ubiegłym roku pływały w ósemce, która zdobyła srebrny medal Mistrzostw Świata w Sarasocie pojawiły się na pierwszym tegorocznym Pucharze Świata w Belgradzie i były rewelacją tych regat. Jedna mała, a druga bardzo duża i od razu wygrały ten puchar zdecydowanie. W trzecim Pucharze Świata w Lucernie wprawdzie jeszcze przegrały z Nowozelandkami, ale w finale Mistrzostw Świata prowadziły już niemal od startu do mety. Kolejne miejsca w finale tej konkurencji zajęły, od kilku lat wiosłujące w tych samych składach osobowych Nowozelandki, Hiszpanki i Włoszki. Ciekawym przykładem wartym uwagi jest dwójka Hiszpanek i wiosłująca w niej Anna Peiro Boada. Zawodniczka, które z inną partnerką w tej samej konkurencji zajęła w Mistrzostwach Świata 2015 roku dwudzieste miejsce. W następnym roku, z nową-młodą zawodniczką, (finalistka Mistrzostw Świata Juniorek w skifie w 2012 roku) wygrała Finałowe Regaty Kwalifikacyjne do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro, na których Hiszpanki niespodziewanie były szóste w finale. W ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata były piąte, obecnie zdobyły brązowy medal.

Natomiast dla obiektywnej oceny startu polskiej dwójki, niestety przeszkodziło przede wszystkim zatrucie jednej z zawodniczek. Załogę stać było na miejsca 9-11, a takie miejsce w przyszłorocznych Mistrzostwach Świata będzie dawało prawo startu w Igrzyskach Olimpijskich 2020 roku, a jest to cel priorytetowy na przyszłoroczny sezon. Obecny sezon był pierwszym, w którym ta osada wspólnie startowała i to z przerwami na testowe starty w czwórce. Nastąpiła wyraźne wyrównanie zdolności fizycznych obu zawodniczek oraz poprawa gotowości psychicznej do ścigania się z najlepszymi na głównych regatach wioślarskich.

Nazwisko imię	Rok ur.	Klub
Juszczak Piotr	1988	Zawisza Bydgoszcz
Brzeziński Marcin	1984	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Plewiński	– Zawisza Bydgoszcz
Michał Jeżewski	– WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca: 9 – 15 miejsce

Zadanie wynikowe: do 9 miejsca

Ostateczny wynik: 14 miejsce

Do Mistrzostw Świata w Plovdiv w tej konkurencji zgłoszono 25 dwójek. W poprzednim cyklu olimpijskim startowało odpowiednio: w 2013 roku – 21, 2014 – 20, 2015 – 27 dwójek oraz 18 w ubiegłym roku.

Przy tej ilości zgłoszonych osad, zgodnie z systemem kwalifikacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze dwójki kwalifikowały się do ćwierćfinałów. Pozostali szukali swoich szans w jednym repasażu, z którego cztery pierwsze dwójki uzupełniły dwudziesto-czteroposadową stawkę czterech ćwierćfinałów. Ostatnie osada w tym repasażu automatycznie zajęła 25 miejsce. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze dwójki utworzyły dwa półfinały A/B, a pozostali dwa półfinały C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale w finale A oraz podział miejsca 13-18 w finale C. Pozostali odpowiednio stanęli do walki o podział miejsc 7-12 w finale B i 19-24 w finale D.

- Mistrzyniami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali niepokonani Nowozelandczycy – Murray/Bond przed Południową Afryką, Włochami, Brytyjczykami, Francuzami i Australią.
- Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyli Włosi przed Chorwatami, Nową Zelandią, Francją, Brytyjczykami i Serbią.

- Złoty medal tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow zdobyli Chorwaci przed Francuzami, Rumunami, Serbami, Włochami i Białorusinami.
- W tegorocznych Pucharach Świata na podium kolejno stawali: w Belgradzie – Chorwaci, Czesi i Białorusini, w Linz – Czesi przed Chorwatami i Francuzami, a w Lucernie Nowa Zelandia przed Francuzami i Czechami.

M2- DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN					
ROK	Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
2017	23.5	25.33	25.67	24.61	----
2018	29.5	26.167	25.584	26.3	31.0

- Wśród siedmiu państw o najwyższych średnich wieku w tej konkurencji znaleźli się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	POL	31.0	14
2-3	ARG HUN	30.5	25 12
4	CRO	29.5	1
5-7	BRA GBR SUI	28.5	17 8 21

- Wśród pięciu państw o najniższej średniej wieku znalazły się:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1-2	AUS BUL	21.0	13 23
3	ROU	23.5	2
4-5	CZE NZL	24.0	7 5

- Ośmioma najstarszymi zawodnikami startującymi w tej konkurencji byli:

1	Gyr Mario	SUI	33 lata
2-3	Brzeziński Marcin Murillo Rodrigo	POL ARG	32 lata
4	Juhasz Adrian	HUN	31 lat
5-8	Juszczak Piotr O Donovan Mark Simon Jr Bela Sinkovic Valent	POL IRL HUN CRO	30 lat

- Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1-2	Haladzhov Stanimir O Brien Joseph	BUL AUS	20 lat
3	Tudosa Ciprian	ROU	21 lat
4-7	Follert Laurits Helesic Lukas Judge Andren Katsarski Rangel	GER CZE AUS BUL	22 lata

- Z osiemnastu federacji, które miały swoje dwójki w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, w tym roku do tej konkurencji także zgłosiło swoje osady 16 państw.
- Zabrakło w stosunku do ubiegłego roku dwójek z Chin i Turcji.
- Doszło natomiast dziewięć dwójek z Australii, Brazylii, Bułgarii, Kanady, Węgier, Polski, Niemiec, Szwajcarii i Ukrainy.
- Z dwójek, które wystartowały powtórnie te same składy osobowe mieli Białorusini, Chorwaci, Czesi, Francuzi, Serbowie i Amerykanie.
- Połowę składu wymieniła Argentyna i Nowa Zelandia.
- Natomiast całkiem nowe zestawienia zawodników zgłosili Duńczycy, Hiszpanie, Brytyjczycy, Irlandczycy, Włosi, Holendrzy, Rumuni i Południowa Afryka.

W wyniku tych przetasowań, a możliwe, że także innych przyczyn, czy też powiększenia ilości rywalizujących załóg, osady startujące w obu latach w tej konkurencji zmieniły swoje miejsce w rankingu.

- Swoje pozycje z ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv zachowali jedynie Irlandczycy (16 miejsce).
- Największy awans zanotowali kolejno: Rumuni +5 miejsc, Południowa Afryka +4 miejsca, Hiszpanie +3 miejsca oraz Chorwaci, Czesi i Francuzi o jedno miejsce wyżej.
- Natomiast największe spadki zanotowali: Włosi -17 pozycji, Argentyna -10, Holendrzy -6, Duńczycy -5, Amerykanie -4, Brytyjczycy i Serbowie po -3, Nowa Zelandia -7 miejsc i Białorusini o jedno miejsce.
- Austria, Grecja i Rosjanie z federacji europejskich zrezygnowały po Mistrzostwach Europy w Glasgow ze zgłoszenia swoich dwójek w tej konkurencji do Mistrzostw Świata w Plovdiv. Doszły za to niestartujący w Glasgow Bułgarzy (dziesiąta dwójka Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Poznaniu) i Hiszpanie. Całkowicie inne składy osobowe w stosunku do Mistrzostw Europy na Mistrzostwa Świata przysłali Czesi, Duńczycy, Włosi i Polacy, a zmiany jednego zawodnika dokonali Niemcy.

W polskiej reprezentacji w Plovdiv wystartowała dwójka bez sternika, która powstała po niezakwalifikowaniu się do Mistrzostw Świata ósemki, podstawowej dotąd męskiej osady „długowiosłowej”. Zawodnicy wchodzący w skład dwójki w wyniku dodatkowej selekcji wewnętrznej nie weszli w skład nowej czwórki bez sternika. W takim samym składzie w 2015 roku okazali się najlepsi w Mistrzostwach Polski. Wygrali także wewnętrzny wyścig kwalifikacyjny z młodą dwójką, która była trzynasta w Mistrzostwach Europy w Glasgow i dziewiąta w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu. Zaproponowanie do startu tej osady wiąże się z chęcią samych zawodników kontynuacji szkolenia oraz danie im szans na wykazanie poziomu sportowego w granicach górnej połówki finału B.

Tegoroczne starty międzynarodowe polskiej dwójki bez sternika mężczyzn

(w regatach seniorskich):

- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
19 miejsce na 28 startujących osad (Posyłajka/Modrzyński)
- 3-5.08. – *Mistrzostwa Europy Seniorów - Glasgow (Szkocja)*
13 miejsce na 16 startujących osad (Posyłajka/Modrzyński).

Polska dwójka bez sternika (Juszczak/Brzeziński) wystartowała w Mistrzostwach Świata Seniorów w Płowdiv czterokrotnie; w przedbiegu, w ćwierćfinale, półfinale C/D i finale C, zajmując odpowiednio kolejno miejsca: trzecie, czwarte i dwa razy drugie.

W przedbiegu nasi zawodnicy wiedząc, że cztery pierwsze dwójki uzyskują awans do fazy ćwierćfinałowej płynęli od startu do mety na trzecim, bezpiecznym miejscu, ustępując zdecydowanie ostro walczącym pomiędzy sobą przez ponad ¾ dystansu późniejszym finalistom Rumunom (ostatecznie srebrny medal) i Hiszpanom (ostatecznie szóste miejsce). Pokonali także zdecydowanie Węgrów (zajęli w finałach dwunaste miejsce) i najłabszą w tej konkurencji Argentynę. Polacy w przedbiegu uzyskali dopiero dwudziesty rezultat wszystkich pięciu wyścigów eliminacyjnych.

W ćwierćfinale, aby rywalizować dalej o jak najwyższe pozycje trzeba było znaleźć się w pierwszej trójce. Przeciwnikami Polaków były już osady z najwyższego poziomu: Kanada i Nowa Zelandia, które ostatecznie w tegorocznych Mistrzostwach Świata zajęły odpowiednio – czwarte i piąte miejsce oraz rewelacyjni w tym sezonie Czesi, którzy we wszystkich Pucharach Świata byli na podium, a w drugim w Linzu pokonali nawet samych Chorwatów. Niestety nasi zawodnicy od startu do mety zajmowali w tym wyścigu czwarte miejsce i nie awansowali do półfinału. Próbowali wprawdzie do półmetka walczyć o awans z Czechami, ale dalej ewidentnie zabrakło już sił, co widać po stratach czasu do trzecich Czechów na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów: 0,47-1,61-3,95-4,68 sek. ostatecznie zajęli czwarte, nie dające awansu do półfinałów A/B miejsce i uzyskali dopiero osiemnasty rezultat wszystkich czterech wyścigów ćwierćfinałowych.

Wyścigi ćwierćfinałowe, które miały być rozegrane w środę 12 września ze względu na duży, przeciwny wiatr, powodujący ekstremalnie nierówne warunki na poszczególnych pasmach toru zostały przełożone na następnego dnia, co spowodowało, że półfinały C/D odbywały się tego samego dnia po południu. Na starcie półfinału C/D w którym startowała polska dwójka nie

stanęli Niemcy, a nasi zawodnicy stoczyli walkę o zwycięstwo z Amerykanami, ostatecznie ulegając im o 0.20 sek, ale i tak trzy pierwsze dwójki uzyskiwały prawo rywalizacji o miejsce trzynaste w finale C.

W finale C od startu do mety dość pewnie prowadzili młodzi Australijczycy, którzy w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Poznaniu wygrali finał B, czyli zajęli siódme miejsce. Nasi zawodnicy zajęli drugie miejsce i powtórnie stoczyli wyrównaną walkę z Amerykanami, ale tym razem na mecie to Polacy byli minimalnie lepsi o 0.01 sek. Wyścig w ich wykonaniu wyglądał inaczej niż do tej pory. Zawodnicy wiosłowali wyższym tempem i automatycznie przełożyło się to na dynamikę przejścia przez wodę, a we wcześniejszych biegach na tle mocniejszych osad wyraźnie było widać mankamenty wynikającego z krótkiego wspólnego wiosłowania w tym sezonie na dwójce.

Ostatecznie osada zajęła czternaste miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata i gdyby nie przegrana z młodzieżową australijską dwójką w finale C można by przyjąć, że gdyby nie brak szczęścia w losowaniach kolejnych faz rywalizacji to mogliby walczyć o miejsce w środku finału B, w granicach 9-11 miejsca. Z przebiegu walki z kolejnymi rywalami można stwierdzić z pewnością, że nie mieli żadnych szans na finał A, bo po drodze w eliminacjach i ćwierćfinałach w bezpośredniej walce wyraźnie przegrali z drugą, czwartą, piątą, szóstą i siódmą dwójką tych mistrzostw. Dwójka bez sternika w tym składzie powinna wygrywać w Polsce zdecydowanie. Niestety nie startowali wspólnie, gdyż Marcin Brzeziński ze względu na pobyt w jednostce wojskowej nie brał udziału w zgrupowaniach od stycznia do maja. Na pewno miało to wpływ na technikę ze względu na małą ilość przewiosłowanych wspólnie kilometrów. Poza tym chcąc zajmować miejsca w czołówce obaj muszą prezentować wysoki poziom także na ergometrze, a różnica pomiędzy nimi jest wyraźna.

W walce o medale w tej konkurencji od startu do mety prowadzili ogólni faworyci od dwóch lat pływający w dwójce bez sternika, Mistrzowie Olimpijscy z Rio de Janeiro, ale w dwójce podwójnej chorwaccy bracia Sinkovic. Jednak finisz w tym wyścigu Rumunów, trzeba przyznać, że był imponujący. Na podium stanęły te same trzy dwójki, co w Mistrzostwach Europy w Glasgow, a jedynie Rumuni zamienili się z Francuzami kolejnością. Pozostałe osady finale na mecie zanotowały już większe straty.